

IZVESTJE

TEHNIŠKE SREDNJE ŠOLE

V LJUBLJANI

1930./1931.

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

TEHNIŠKA SREDNJA ŠOLA V LJUBLJANI

IZVESTJE

ZA ŠOLSKO LETO

1930. /1931.

LJUBLJANA

ZALOŽILA TEHNIŠKA SREDNJA ŠOLA V LJUBLJANI

NATISNILA UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI

(PREDSTAVNIK FRANCË ŠTRUKELJ)

Ob dvajsetletnici »Državne obrtne šole« v Ljubljani.

Leta 1911. je bila v Ljubljani ustanovljena »Državna obrtna šola«, delovodska šola mehansko-tehniške smeri. Šola, ki je Ljubljana nanjo čakala 35 let, se je vselila v novo šolsko zgradbo na Mirju in se je redni pouk pričel dne 6. novembra 1911.

Začetek in ves razvoj našega zavoda sem ob 40letnici prvih strokovnih šol v Ljubljani podrobneje opisal v šolskem izvestju 1926./1927. v članku »Iz naše šolske zgodovine«. Ker so se šolski oddelki s splošnim razvojem tedanjega obrtnega šolstva velikokrat preosnovali, izpopolnili ali z drugimi višjimi tipi zamenjali, je naravno, da lahko v naši šolski zgodovini skoro vsako leto slavimo pomembnejšo spominsko obletnico. Za najvažnejši dogodek smatram zgradbo našega šolskega poslopja, ker je bil z njo ustvarjen temeljni pogoj, da imamo danes v Ljubljani najvišje obrtno učilišče. Zato smatram tudi za posebno dolžnost, da ob letošnji 20letnici delovodskih šol ponovim najvažnejše sklepe iz tedanje dobe in obnovim izraze hvalečnosti zaslužnim ustanoviteljem zavoda.

I. Že leta 1876., ko so bile prvič v državni proračun sprejete vse tedanje obrtne šole, je občinski svet ljubljanski odposlal nujno prošnjo, naj vlada pri ustanavljanju obrtnih šol upošteva tudi Ljubljano in naj v Ljubljani ustanovi zaenkrat vsaj delovodsko šolo z dvema oddelkoma, za gradbeni in ornamentalni ali strojni obrt. Prvi uspeh prošnje, ki sta jo ponovno podprla s pismenimi vlogami in osebnimi posredovanji tudi trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani in deželni zbor kranjski, je bil dosežen z otvoritvijo prvih dveh strokovnih šol v Ljubljani leta 1888. »Strokovna šola za lesno industrijo« in »Strokovna šola za umetno vezenje in šivanje čipk« sta bili po trajnem izpopolnjevanju svojih oddelkov združeni leta 1901. v »Umetno-obrtno strokovno šolo«, ki je obstojala do jeseni leta 1911.

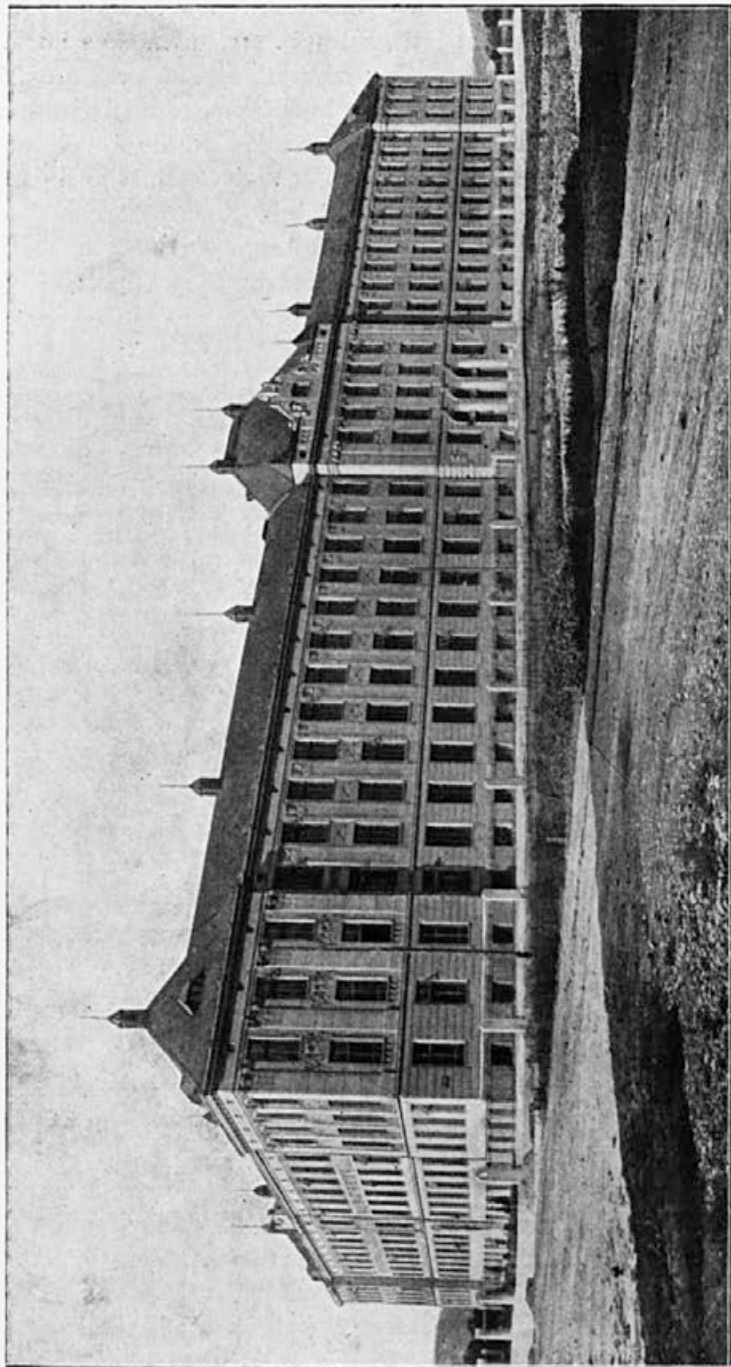
Vztrajna prizadevanja za pridobitev delovodskih šol so pokazala prve zaželjene uspehe šele leta 1895. Morda nekoliko tudi pod vtisom velike potresne katastrofe v Ljubljani (15. aprila) je dunajska osrednja komisija za obrtno šolstvo na svoji seji dne 23. aprila 1895. odobrila poročilo za ustanovitev delovodske šole

mehansko-tehniške smeri v Ljubljani in sklenila priporočati naučni upravi, da prične s potrebnimi pripravami in pogajanji. Z ozirom na ta sklep osrednje komisije je občinski svet ljubljanski na svoji seji dne 20. februarja 1896. soglasno sklenil, naj občina prične dogovore glede prispevkov za stroške nameravnega zavoda.

Za razumevanje tedanjega poslovanja pojasnujem, da je na Dunaju obstojala osrednja komisija za obrtno šolstvo kot strokovni posvetovalni organ naučnega ministrstva. V komisijo so bili kot člani imenovani predvsem zastopniki trgovskih in obrtniških zbornic in sličnih ustanov, šolski strokovnjaki in politiki. Komisija je bila po svojem pravilniku poklicana, da se posvetuje in pripravlja predloge za naučno upravo o vseh zadevah obrtnega šolstva. Med drugimi je bila posebno važna njena naloga, da se posvetuje o potrebi ustanavljanja novih obrtnih učilišč.

Ustanovitev ali razširjenje vsakršnega obrtnega učilišča v Ljubljani pred svetovno vojno je imelo dvoje velikih težkoč: vprašanje primernih šolskih prostorov in narodnostno vprašanje. Vlada je dosledno zahtevala, da mora občina zgraditi šolsko poslopje na lastne stroške, razen tega morajo krajevni faktorji prispevati za opremo in vzdrževanje. V osrednji komisiji pa so nemški nacionalci enako dosledno nasprotovali ustanovitvam višjih slovenskih učilišč. V Ljubljani sami so krajevni faktorji do leta 1900. složno delovali na obrtnošolskem polju in dogovorno prispevali za vzdrževanje, kasneje pa so se vsled domačih političnih preprirov razmere temeljito izpremenile na škodo mestne občine. Nemška Kranjska hranilnica je odrekla podpore slovenskim ustanovam sploh, slovenska večina v deželnem zboru kranjskem pa je prešla v nestrpno politično nasprotstvo z ljubljanskim občinskim svetom.

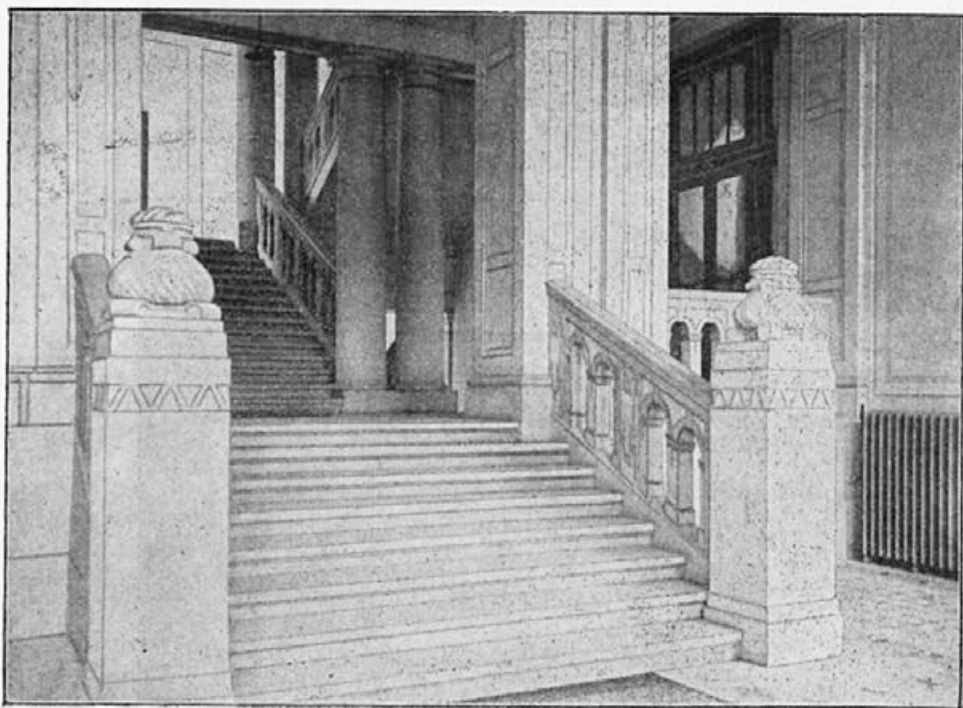
Za prve strokovne šole so bili sprva adaptirani prostori v Virantovi hiši na sv. Jakoba trgu 2 (tedaj last Kranjske hranilnice, danes direkcija pošte in telegrafa). Ženska strokovna šola je bila nekaj časa nastanjena v hiši na Emonski cesti 2. Leta 1894. je bil en šolski oddelek nastanjen v Zoisovi hiši na Bregu 20. Leta 1899. se je moral večji del šole preseliti v Zatiški двореc, poslopje verskega fonda na Starem trgu 36. Ko so se ustanovili zimski tečajji za stavbne obrtnike, so morali leta 1904. za novi šolski oddelek najeti prostore v Koširjevi hiši Pred Prulami 23 in kasneje v Pongračevi hiši na Turjaškem trgu. Leta 1908. je Kranjska hranilnica odpovedala še vse ostale prostore v Virantovi hiši in je morala mestna občina za zadnje leto pred dograditvijo novega šolskega poslopja na Mirju vse prostore v Zatiškem dvorcu preurediti samo za učilnice in delavnice, za shrambo

Tehniška srednja (prej Državna obrbna) šola. Glavno poslopje. (S severovzhodne strani.)

vsega šolskega materiala, zbirk itd. pa najeti veliko privatno stanovanje v Zoisovi hiši.

Ko je bila torej ustanovitev delovodske šole v Ljubljani načelno že odobrena, ni niti obstoječa strokovna šola imela za svoj naravni razvoj potrebnih in primernih šolskih prostorov. Za obrtno učilišče, ne glede na njegov bodoči tip, je bila predvsem nujna potreba, da se zgradi posebno šolsko poslopje. Vkljub izredni vnemi in vztrajnosti, s kakršno je tedanji ljubljanski župan vso zadevo pospeševal, so pregovori šele leta 1900. tako daleč dozoreli, da je župan lahko načel vprašanje stavbišča in stavbnih načrtov. Vendar je do oddaje stavbnih del preteklo še novih devet let.

Vestibul glavnega vhoda.

Kot stavbišča za obrtno šolo so prišla v poštev stavbišče ob Rimskem zidu na Mirju, kjer šola danes stoji, stavbišče na Dunajski cesti, kjer je pred potresom stala stara bolnica in stavbišče na Prulah. Naučna uprava je leta 1904. odobrila novi splošni stavbni načrt, ki ga je izvršil direktor češke državne obrtne šole v Brnu, toda finančno vprašanje je bilo rešeno šele leta 1909. Vse stroške stavbišča (okroglo 45.000 kron) in zgradbe (okroglo en milijon kron) je morala prevzeti ljubljanska mestna občina sama,

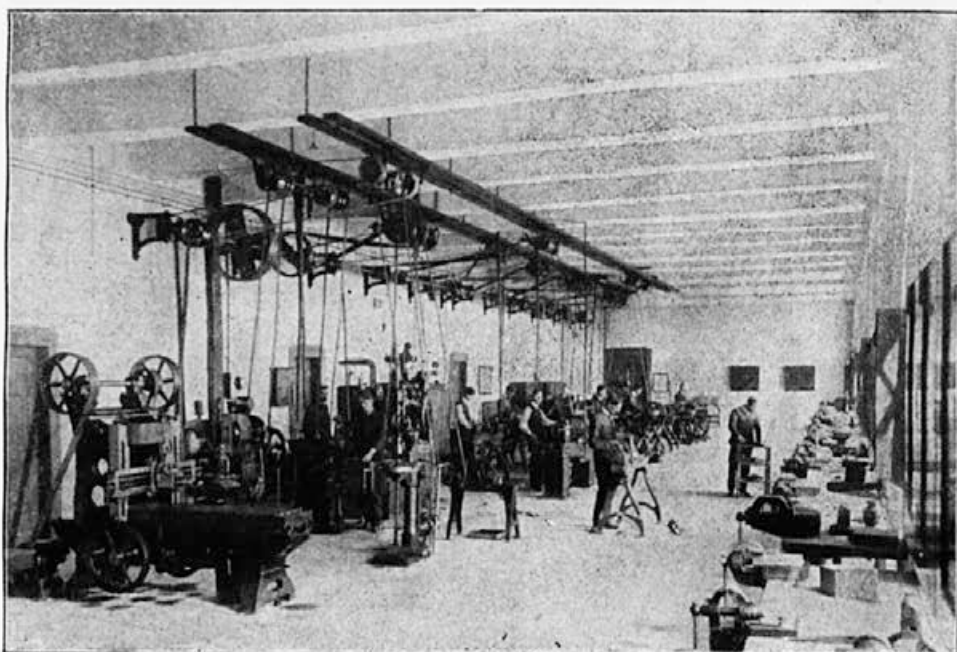
Delavniško poslopje. (Z južnovzhodne strani.)

Glavno poslopje, delavniško poslopje in skladišče. (Z zapadne strani.)

dosegel pa je ljubljanski župan pri tedanjem finančnem ministru, ki je bil častni meščan ljubljanski, da se je zaradi tega odpisalo tri odstotno potresno posojilo. Državno potresno posojilo bi morala ljubljanska mestna občina vračati od 1. januarja 1913. dalje v dvajset letnih obrokih in je posojilo imelo ob sklepu pogajanj gotovo vrednost okroglo 575.000 kron. Odpis posojila je tedaj pomenil sicer izdatno državno podporo, vendar je morala občina za zgradbo obrtne šole najeti posebno posojilo enega milijona kron.

Z gradbenimi deli so pričeli avgusta leta 1909. V dveh letih so bila šolska poslopja dograjena in opremljena. Sklepna pogodba med erarjem in mestno občino je bila podpisana maja 1914.

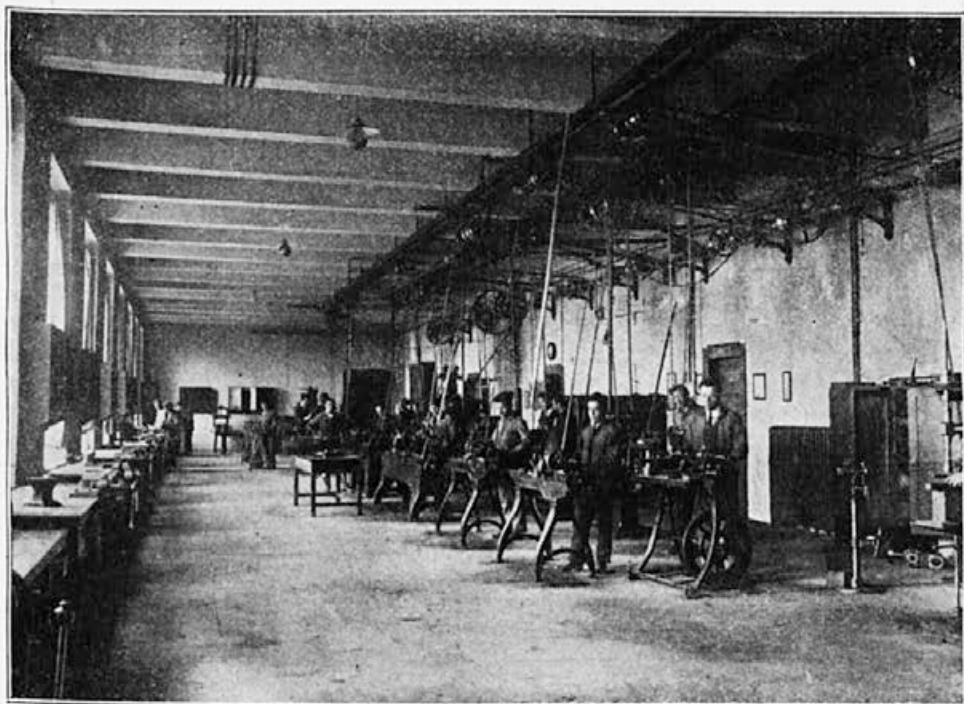

Kovinska delavnica.

Temeljne točke pogodbe so:

Erar prevzame od mestne občine zemljišče in zgradbo v last in se zavezuje, da jo bo uporabljal izrečno in izključno v namene državne obrtne šole. Mestna občina prispeva še za notranjo opremo glavnega poslopja ostali znesek 28.000 kron in se zavezuje dalje brezplačno dobavljati elektriško energijo za razsvetljavo glavnega in delavniškega poslopja.

II. Formalno se je Umetno-obrtna strokovna šola preosnovala v Državno obrtno šolo z odlokom ministra za javna dela od dne 29. septembra 1911., številka 853-XXI b. Za prehod v novi šolski ustroj so se že nekaj let poedini oddelki preosnavljali in nižji letniki opuščali. Tako sta z letom 1911. prenehali prejšnja »Dnevna šola za obdelavo lesa« s strokovnimi oddelki za stavbno in pohištveno mizarstvo, strugarstvo, rezbarstvo, kiparstvo in plehtarstvo in »Dnevna šola za umetno vezenje in čipkarstvo« s strokovnimi oddelki za umetno vezenje, šivanje čipk in pletenje (klekljanje) čipk. Ostali so oddelki »Javna risarska šola za mojstre in pomočnike« in »Javna risarska šola za deklice« pod imenom »Javna risarska in modelirska šola«, »Zimski tečaj za stavbne obrtnike« pod imenom »Stavbna obrtna šola«, dalje »Speci-

Kovinska delavnica.

alni tečajji za obrtnike« in »Strokovni tečajji za nadaljno izobrazbo učiteljstva na obrtnih nadaljevalnih šolah«.

Otvorili so se novi oddelki:

Delovodska šola za mehansko-tehniške (kovinske) obrti, sedanja Strojna delovodska šola.

Mojstrska šola za stavbno in pohištveno mizarstvo, sedanja Mizarska in strugarska delovodska šola.

Delovodska šola za elektrotehniko, sedanja Elektrotehniška delovodska šola.

Strokovna šola za lesno in kameneno kiparstvo, sedanja Kiparska in rezbarska šola.

Ženska obrtna šola s strokovnimi oddelki za šivarje perila, za izdelovanje oblek in za vezenje.

III. Delovanje za razširjenje obrtne šole z višjimi oddelki, to je z značajem popolne srednje šole z završnim izpitom, se je začelo še pred vojno, ko je deželni zbor začetkom leta 1914. sklenil resolucijo na vlado, da naj ustanovi v Ljubljani »Stavbno strokovno šolo« (sedanji arhitektonsko-gradbeni odsek tehniške srednje

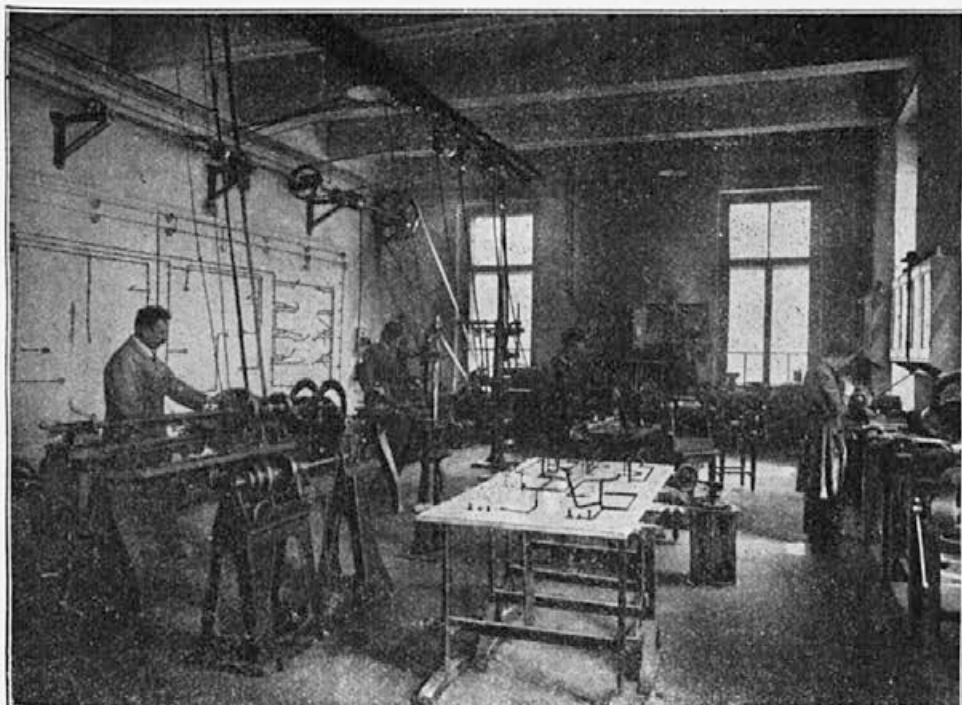

Kovaška delavnica.

šole). Mestna občina ljubljanska in trgovska in obrtniška zbornica sta v decembru leta 1916. odposlali na ministrstvo za javna dela prošnjo in spomenico za ustanovitev višjih oddelkov in sta iz svoje srede določili odposlanstvo, ki naj osebno posreduje pri ministru. Minister za javna dela dr. O. baron Trnka, ki je bil prijateljski naklonjen slovenskim težnjam, je odposlanstvo sprejel januarja 1917. in je obljubil ustanovitev »Višje obrtne šole« v Ljubljani. Odločilni nemški krogi so razširjenju obrtne šole v

Ljubljani tako nasprotovali, da se minister dolgo ni upal podpisati ustanovitvenega odloka. Tedaj je bila narodnostna politika v Avstriji v novih tirih. Slovenski poslanci (Jugoslovanski klub) so dne 30. maja 1917. v državnem zboru na Dunaju podali tako zvano »majsko deklaracijo«. Šele zadnji dan pred svojim odstopom je minister za javna dela podpisal dne 19. junija 1917. odlok števil. 37.557-XXI b, da se na Državni obrtni šoli v Ljubljani ustanovita višja oddelka »Stavbna strokovna šola« in »Višja obrtna šola mehansko-tehniške smeri«.

IV. Višji oddelki so nekolikokrat menjali svoja imena, vendar brez bistvene izpremembe ustroja. Od 1. februarja 1921. se »Višja

Elektrotehniška delavnica.

obrtna šola« imenuje »Tehniška srednja šola«. Kasneje smo dobili dva nova višja oddelka, elektrotehniški in geometrski. Po pravilniku o delovanju, redu in pouku na državnih tehniških srednjih šolah od leta 1928. se višji oddelki imenujejo »odseki tehniške srednje šole«, ki jih imamo danes štiri. Učna doba na odsekih traja po štiri polna šolska leta (začasno izvzemši geometrski odsek) z završnim (diplomskim) izpitom. V prvi letnik tehniške srednje šole se sprejemajo učenci, ki so dovršili štiri razrede

gimnazije (realke) ali meščanske šole ali kake druge enakovredne strokovne šole, dalje pod določenimi pogoji tudi absolventi delovodskih šol. Geometriški odsek traja začasno dve šolski leti z završnim (diplomskim) izpitom, zato pa se sprejemajo v prvi letnik samo učenci, ki so dovršili šest razredov gimnazije (realke) ali dva letnika tehniške srednje šole.

Tehniška srednja šola ima značaj popolne srednje šole z završnim izpitom. Absolventi imajo pravico do dijaškega roka v kadrski službi, ne morejo pa se vpisati kot redni slušatelji na tehniških visokih šolah v naši kraljevini.

Mizarska delavnica.

- V.** Na dveh delovodskih šolah so se v zadnjih letih izvršile bistvene izpremembe. »Mojstrska šola za stavbno in pohištveno mizarstvo«, ki je na njej trajala učna doba samo eno šolsko leto, se je leta 1928. preosnovala v dveletno »Mizarsko in strugarsko delovodsko šolo«. »Stavbna obrtna šola«, kasneje »Stavbna (gradbena) rokodelska šola«, ki je na njej učna doba trajala tri zimske semestre od 1. novembra do 31. marca, se je s tekočim šolskim letom preosnovala v dveletno »Gradbeno delovodsko šolo«. Letos 31. marca je bil zaključen zadnji zimski semester prejšnje šole.

Danes imamo štiri delovodske šole z učno dobo po dve polni šolski leti s celodnevним poukom. V prvi letnik se sprejemajo učenci, ki so se izučili obrti pri mojstru in opravili pomočniški izpit ali so dovršili kako triletno nižjo strokovno obrtno šolo in so stari najmanj 17 let.

VI. Število (nižjih) strokovnih obrtnih šol se je v zadnjih letih pomnožilo. Leta 1924. smo zopet dobili »Pletarsko šolo (Učno delavnico za košarstvo)«, leta 1925. »Keramiško šolo« in leta 1930. »Graversko in zlatarsko šolo«. Danes imamo pet strokovnih obrt-

Mizarska delavnica.

nih šol. Učna doba traja po tri šolska leta. V prve letnike se sprejemajo učenci (učenke), ki so zadostili osnovnošolski dolžnosti in so stari najmanj 14 let.

VII. Iz »Državne obrtne šole« v Ljubljani od leta 1911. se je torej do danes razvilo učilišče s četvero tipi strokovnih obrtnih šol pod skupno upravo:

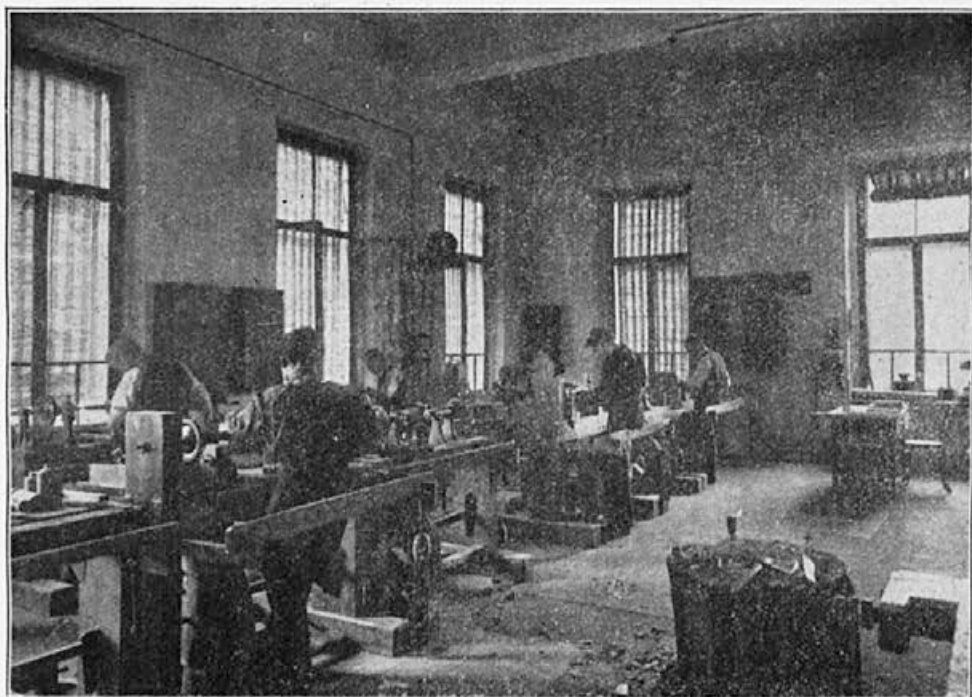
- a) tehniška srednja šola,
- b) delovodska šola,
- c) strokovna obrtna šola,
- č) strokovni tečajji.

Današnje ime zavoda »Tehniška srednja šola« označuje pravilno samo najvišji tip strokovnih obrtnih šol. V administrativnem pogledu označujemo ostale naše šolske oddelke z njihovim tipičnim imenom kot priključene k tehniški srednji šoli.

V sestavu našega zavoda so šole:

Tehniška srednja šola:

1. arhitektonsko-gradbeni odsek,
2. strojni odsek,
3. elektrotehniški odsek,
4. geometrski odsek.

Strugarska delavnica.

Delovodske šole:

5. gradbena delovodska šola,
6. strojna delovodska šola,
7. elektrotehniška delovodska šola,
8. mizarska in strugarska delovodska šola.

Strokovne obrtne šole:

9. kiparska in rezbarska šola,
10. keramiška šola,
11. graverska in zlatarska šola,
12. pletarska šola (učna delavnica za košarstvo),

13. ženska obrtna šola z oddelki za šivanje perila, izdelovanje oblek in vezenje.

Tečaji:

14. specialni tečaji za obrtnike,
15. strokovni tečaji za nadaljno izobrazbo učiteljstva na obrtnih nadaljevalnih šolah.

VIII.

Od prvih obrtnih šol v Ljubljani do danes je od vseh krajevnih poklicanih faktorjev za ustanovitev in vzdrževanje šol doprinesla največ gmotnih žrtev mestna občina ljubljanska. Poleg

Kiparski atelje.

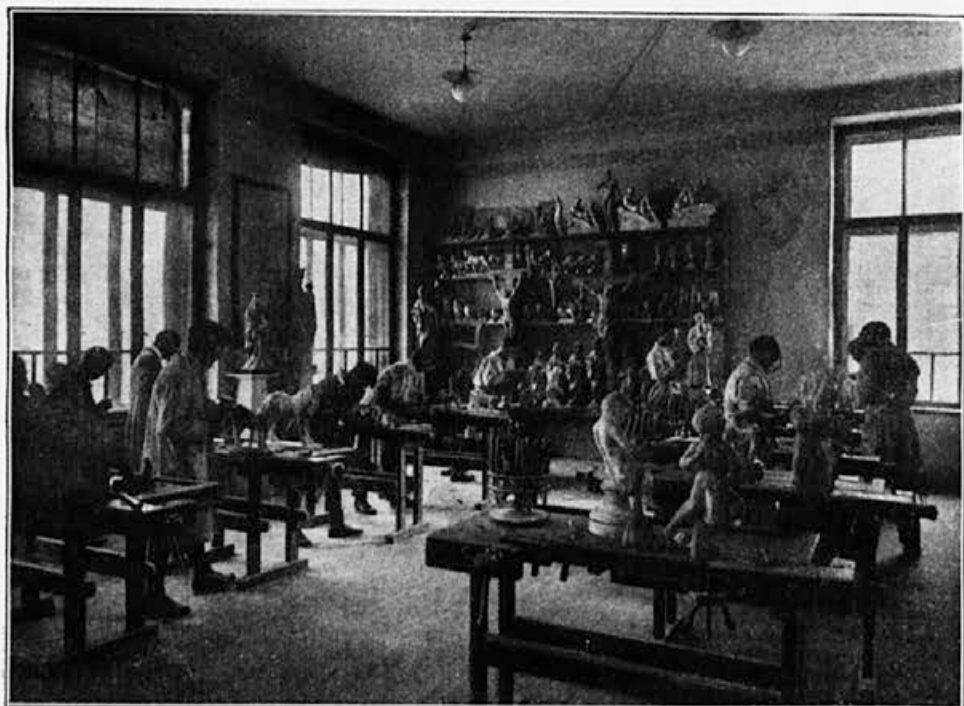
mestne občine sta z veliko vnelo pospeševala povzdigo obrtnega šolstva v Ljubljani in na deželi deželni zbor kranjski in trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. Deželni zbor kranjski se je v početnem razvoju državnega obrtnega šolstva vztrajno prizadeval, da bi se obrtne šole ustanovile tudi na Kranjskem, zlasti je s stipendiji skrbel za naraščaj domačega strokovnega učiteljstva. Gmotna pomoč deželnega zbora je izostala slučajno v najvažnejši dobi, ob graditvi poslopja za novo obrtno šolo v Ljubljani. Trgovska in obrtniška zbornica je dosledno zvesta stala na

strani mestne občine in je v prvih dobah tudi gmotno prispevala k vzdrževanju šol.

Za današnje stopnje razvoja našega zavoda je bil pravi temelj postavljen šele z lastno šolsko zgradbo. Ljubljanska mestna občina se z vso pravico ponaša, da imamo v Ljubljani najvišje obrtno učilišče le po njenih žrtvah. Kadar se pa bodo v spominske plošče na naši šoli vklesavala imena zaslužnih mož, bodo na prvih mestih imena

Ivan Murnik, Ivan Šubic, Ivan Hribar.

Ivan Murnik je v letih pred ustanovitvijo prvih strokovnih šol v Ljubljani kot tajnik trgovske in obrtniške zbornice in

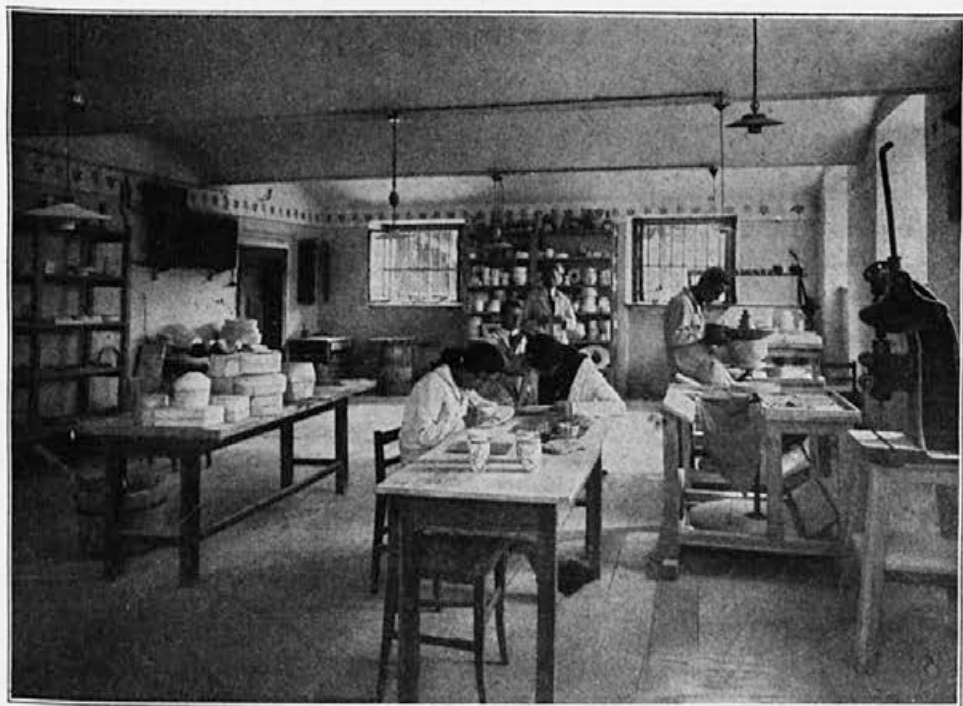
Rezbarski atelje.

deželni poslanec in odbornik neumorno in navdušeno iniciativno pospeševal obrtno šolstvo. Vse delo tedanje dobe je izšlo iz njegovih rok. Dokler je stal v javnem življenju (do leta 1900.), je dalje podpiral direktorja Ivana Šubica. Murnik je umrl leta 1913.

Ivan Šubic je prevzel leta 1888. vodstvo prvih dveh strokovnih šol v Ljubljani in je ostal direktor zavoda do svoje smrti leta 1924. Ivan Šubic je svoje življenje posvetil obrtnemu šolstvu. Kolikor je šolniku sploh mogoče doseči, je Šubic dosegel za slovensko obrtno šolstvo, ne omejeno samo na izročeno mu šolo,

temveč tudi na vseh zunanjih poljih šolskega izobraževanja in pospeševanja obrti in industrije. Organizacija šol in času primerno preustrojevanje s stalnim napredovanjem je v njegovi dobi samo Šubičevo deło. Vse vloge in spomenice, ki so jih odpošiljali krajevni faktorji, je sestavil Šubic. Šubic je za svojo šolo sestavljaj učne načrte in pripravljaj gradbene načrte, kot šolski nadzornik pa je v svojem področju organiziral tudi vse ostalo šolstvo. Šubic ima še eno nepozabno zaslugo, da je znal v tedanjih časih obvarovati popolno slovenski značaj državne obrtne šole.

Ivan Hribar je bil ljubljanski župan od leta 1896. do leta 1910. Njegovo županovanje je doba nove Ljubljane po potresu.

Keramiška delavnica.

Marsikatera mestna ustanova ljubljanska iz tedanje dobe bi bila še dolgo čakala na izvršitev, da ni županil ravno Ivan Hribar, mož izredne delavnosti, vsestranske iniciativnosti, pa tudi odločne vztrajnosti in nacionalne neupogljivosti. Zlasti sem prepričan, da brez Ivana Hribarja ne bi stala naša šolska zgradba in bi Ljubljana ne imela današnjega obrtne učilišča.

Ko so se pripravljali načrti za zgradbo državne obrtne šole (delovodske šole s priključenimi nižjimi strokovnimi šolami), ni bilo še nikjer odločeno, da bo Ljubljana dobila kedaj tudi »višjo

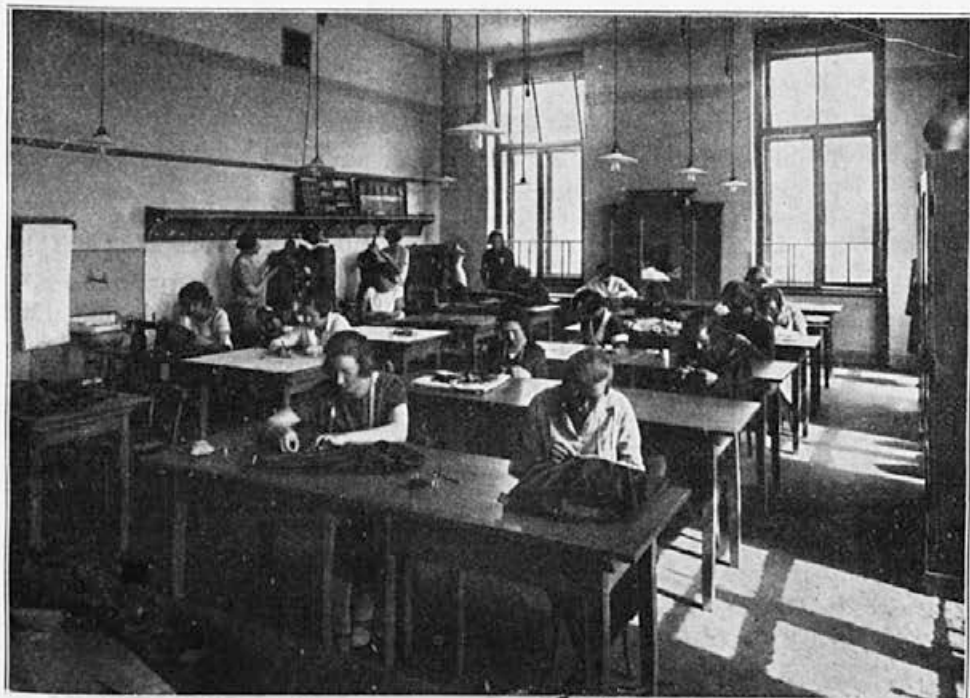
obrtno šolo«, to je današnje odseke tehniške srednje šole. Po modri dalekovidnosti so bili na srečo za kasnejši razvoj zavoda predvideni tudi vsi potrebni prostori za dva popolna višja oddelka, gradbeni in strojni. Župan Hribar ni odnehal od neprestanega posredovanja pri centralnih uradih, dokler ni dosegel potrditve celega stavbnega načrta.

Čim je po potrditvi stavbnega načrta ljubljanski občinski svet sklepal o stavbi in so o tem prinesli poročila graški in celovski dnevnik, se je med nemškimi poslanci na prizadevanje vplivnega koroškega nemškega poslanca pojavil razburjen odpor. Potrditev stavbnega načrta so smatrali za odlok o ustanovitvi višje obrtne

Graverska in zlatarska delavnica.

šole. Nemški poslanski klub je po svojem soglasnem sklepu protestiral pri ministrskem predsedniku proti tej koncesiji Slovencem in zahteval preklic odloka o ustanovitvi višje obrtne šole v Ljubljani, ako to ne, pa vsaj ustanovitev enake šole v Celovcu. Ministrstvo za javna dela je nameravalo protestu vsaj deloma ustreči. Poklicali so župana Hribarja na Dunaj in ga skušali pregovoriti, da bi se Ljubljana zadovoljila z manjšo stavbo, opustila misel na višjo obrtno šolo in se omejila samo na razširjenje delovodskih in nižjih strokovnih šol, kar bi Ljubljano tudi mnogo manj stalo.

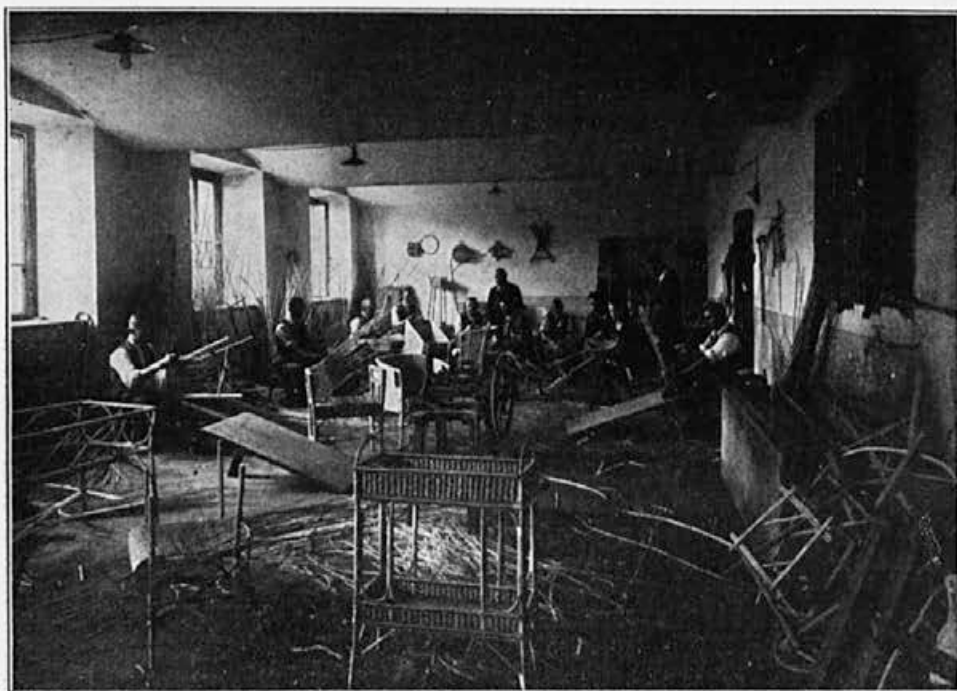
Ženska obrtna šola. Oddelek za šivanje.

Ženska obrtna šola. Oddelek za vezenje.

Hribar na prigovarjanja ni pristal in je drugi dan takoj razpisal natečaj za zgradbo višje državne obrtne šole po načrtih, ki jih je bilo ministrstvo že odobrilo. Nekaj dni po razpisu natečaja je ministrstvo še enkrat poizkusilo po posebnem odposlancu v Ljubljani vplivati na župana v prej navedenem smislu. Župan se ni vdal in zidalo se je po odobrenem celem načrtu.

Deželni zbor je začetkom leta 1910. dovolil mestni občini najetje posojila enega milijona kron za zgradbo obrtne šole, njeno prošnjo za prispevek k gradbenim stroškom pa je odklonil. Dne 1. septembra 1910. je bil občinski svet razpuščen. Pod vladnim komisarjem se je gradba naše šole sicer neovirano nadaljevala,

Pletarska delavnica.

toda vsi pogoji so bili ustvarjeni že pod Hribarjem. Mestna občina ne bi bila tedaj mogla prevzeti nase milijonskega posojila za obrtno šolo, ako bi se ne bilo odpisalo potresno posojilo v nominalnem znesku 900.000 kron. Odpis posojila pa je dosegel samo Hribar s svojo neustrašno vztrajnostjo in s svojim osebnim vplivom.

Ivan Hribar živi v Ljubljani kot pooblaščen minister in pokrajinski namestnik v pokoju.

IX. Od leta do leta se menjajo učenci. Polagoma se menja in izpopolnjuje učiteljski zbor. Mlajši rod uživa sadove in dobrote zavoda. Da ne pozabimo zaslug in žrtev ustanoviteljev zavoda in jim ohranimo trajen hvaležni spomin, je napisan ta članek. Sodba, ali šola vestno in dovolj uspešno vrši svoje naloge, pritiče drugim, ki se zanimajo za naše delo. Šolsko delo pa naj izpričuje naša letošnja jubilejna razstava, prirejena v doslej največjem obsegu.

Od naše šole nima koristi samo mladina, ki se lahko strokovno izobrazi za razne obrtne in industrijske poklice. Veliko koristimata vobče tudi vsa obrt in industrija za svoje napredovanje in osamosvojevanje, ker dobivata z naše šole domač naraščaj za kvalificirane delovne moči. Ne smemo dalje prezreti važnosti raznih strokovnih izobraževalnih tečajev, ki se vršijo na naši šoli ali tudi drugod pod vodstvom naših strokovnih učiteljev.

Današnje izraze hvaležnosti šole gotovo izpopolnjuje priznanje javnosti, da je ljubljanska mestna občina pred dvajsetimi leti z zgradbo šolskih poslopij na Mirju pokazala vzgledno razumevanje nalog za pospeševanje obrti in industrije, da je v to svrhu žrtvovala mnogo, mnogo več, nego so lahko od nje zahtevali zgolj krajevni občinski interesi in da je s tem ustvarila ustanovo trajne in neprecenljive vrednosti.

Izpremembe učiteljskega zbora v letih 1911./1912. do 1930./1931.

Učiteljski zbor se je v preteklih dvajsetih letih povečal od 30 na 74 (76). »Državna obrtna šola« se je leta 1911. pričela kot delovodska šola s priključenimi nižjimi strokovnimi šolami. Razvoj šole je bil z izbruhom svetovne vojne ustavljen in je bilo prva leta vojne redno šolsko delovanje sploh ukinjeno. Od leta 1917., ko sta bila otvorjena prva letnika sedanjega arhitektonsko-gradbenega in strojnega odseka, se je vsako leto povečalo število razredov. Učiteljski zbor je leta 1919. dosegel zopet predvojno število. Od tedaj se učiteljski zbor naraščujoče izpopolnjuje z novimi stalnimi učitelji. Letošnje razmeroma visoko število honorarnih učiteljev je zaradi geometrijskega odseka, kjer poučujejo po večini eksterni profesorji.

Učiteljski zbor 1911./1912.

Direktor:

Šubic Ivan.

Profesorji, suplenti, učitelji, učiteljice:

Stalni:

Bernot Ivan, učitelj — Cigoj Ernest, učitelj — Dolak Adolf, učitelj — Ing. Foerster Jaroslav, profesor — Grebenc Oton, profesor — Hrovatin Klementina, učiteljica — Knaflič Ivan, suplent — Kraigher Ivan, učitelj — Ing. arch. Kryl Pavel, profesor — Mis Celda, profesor — Petrič Ernest, učitelj — Podkrajšek Henrik, profesor — Presl Mihajlo, profesor — Repič Alojzij, profesor — Schmiedt Ana, učiteljica — Senekovič Filomena, učiteljica — Ing. Šuklje Milan, profesor — Tavčar Ivan, učitelj — Tratnik Josip, učitelj — Ing. arch. Treo Rudolf, suplent — Vehar Marija, učiteljica — Vesel Josip, profesor.

Honorarni:

Baran Josip, učitelj — Berce Josip, profesor na mestnem liceju — Furlan Jakob, učitelj — Dr. med. Krajec Otmar, mestni fizik — Ogrin Ivan, zidarski mojster — Ravnikar Franc, tesarski mojster — Razinger Anton, učitelj.

1912./1913.

Stalni:

Vstopili: Ing. Michor Mihael — Dr. phil. Omersa Nikolaj. — Ing. Turnšek Viktor (1. marca).

Izstopil: Kraigher Ivan.

Honorarni:

Vstopili: Alešovec Marija (1. oktobra) — Dr. med. Demšar Jernej — Ing. Štembov Ignacij — Terlep Matija.

Izstopila: Alešovec Marija (5. julija).

1913./1914.

Stalni:

Vstopili: Čapek Ana — Lindtner Martina — Mallner Friderik, (1. septembra) — Kunaver Karel, (1. septembra).

Honorarni:

Izstopil: Dr. med. Demšar Jernej.

1914./1915.

Stalni:

Izstopil: Knaflič Ivan († 8. septembra 1914.).

Honorarni:

Vstopil: Ambrožič Josip.

Izstopili: Baran Josip — Berce Josip — Furlan Jakob — Ogrin Ivan — Ravnikar Franc — Razinger Anton — Ing. Štembov Ignacij — Terlep Matija.

1915./1916.

Stalni:

Izstopili: Čapek Ana — Lindtner Martina.

Honorarni:

Izstopil: Ambrožič Josip.

1916./1917.

Stalni:

Izstopil: Petrič Ernest († 8. septembra 1916.).

1917./1918.

Stalni:

Izstopil: Ing. Turnšek Viktor (premeščen v Trst 8. decembra 1917.).

1918./1919.

Stalni:

Vstopili: Arko Ema (15. februarja) — Kremenšek Josip (17. septembra) — Kristl Alojzija (1. septembra) — Uršič Ignacij (1. januarja).

Izstopili: Mis Celda († 25. septembra 1918.) — Ing. Šuklje Milan (do aprila 1919.) — Vesel Josip.

1919./1920.

Stalni:

Vstopili: Cesar Leopold (1. septembra) — Copič Josip (1. septembra) — Ing. arch. Kregar Rado (1. septembra) — Mercina Josip (10. januarja) — Mirtič Josip (10. januarja) — Ing. Novak Leon (1. septembra) — Ing. Premelč Stane (1. septembra) — Dr. phil. Rožič Valentin (19. septembra) —

Ing. Škof Rudolf (1. septembra) — Ing. Štolfa Josip (1. oktobra) — Tejkal Ivo (1. septembra) — Volavšek Davorin (1. septembra).
Izstopil: Ing. Michor Mihael (do avgusta 1920.).

1920./1921.

Stalni:

Vstopili: Ing. Dimnik Stanko (1. oktobra) — Ing. Jelenc Josip (1. septembra) — Ing. Miklavčič Franc (1. februarja) — Nardin Julij (1. septembra) — Ing. Petrowicz Ljuboslav (1. septembra) — Sever Anton (1. septembra) — Ing. Skočir Rudolf (1. novembra) — Sodnik Alojz (1. septembra) — Ing. (Fakin) Strojnik Romeo (1. septembra) — Šantel Saša (1. septembra) — Tominec Ivan (1. septembra).

Izstopila: Ing. Miklavc Franc (do avgusta) — Dr. phil. Omersa Nikolaj (do septembra).

1921./1922.

Stalni:

Vstopila: Hübl Marija (1. oktobra) — Dr. phil. Stojković Marijan (1. oktobra).

Izstopil: Ing. Petrowicz Ljuboslav (do novembra).

1922./1923.

Stalni:

Vstopili: Ing. Černivec Josip (1. decembra) — Ing. Hanuš Jaromir (1. septembra) — Ing. Hladnik Stanko (1. septembra) — Ing. Legat Franc (od oktobra) — Ing. Mušič Vladimir (15. septembra) — Ing. arch. Šubic Vladimir (1. septembra).

Izstopili: Ing. Černivec Josip (do konca šolskega leta) — Ing. Foerster Jaroslav (do septembra) — Ing. Legat Franc (do novembra) — Ing. Mušič Vladimir (15. julija).

1923./1924.

Stalni:

Vstopili: Lubec Elza (27. septembra) — Ing. Ošlak Anton (1. septembra) — Šupančič Ciril (1. septembra) — Žnidarčič Ivan (1. septembra).

Izstopili: Direktor Šubic Ivan († 11. marca 1924.) — Ing. Hladnik Stanko (do oktobra) — Ing. Jelenc Josip (do septembra) — Ing. Ošlak Anton (do junija) — Ing. Štolfa Josip (do junija) — Tratnik Josip (upokojen).

*

Od 12. marca 1924. do 18. decembra 1924. je bil z vodstvom zavoda kot ravnateljev namestnik poverjen prof. ing. Novak Leo.

1924./1925.

Stalni:

Vstopili: Direktor Reisner Jožef (18. decembra) — Baran Josip — Černigoj Avgust (14. februarja) — Ing. Grögl Roman (15. decembra) — Ing. Hübl

Viljem (1. maja) — Hus Herman (15. januarja) — Hus Karel (15. januarja) — Lenarčič Janko (1. februarja) — Ing. Petrič Hinko (16. septembra) — Rohrman Stanislav (1. septembra).

Izstopili: Černigoj Avgust (30. junija) — Ing. Hanuš Jaromir (odšel oktobra) — Hus Karel (30. maja) — Lubec Elza — Podkrajšek Henrik (upokojen) — Dr. phil. Stojković Marijan (1. februarja).

Honorarni:

Vstopili: Tratnik Josip — Kravos Angela (1. septembra) — Modic Peter (1. septembra) — Saksida Rudolf (1. septembra).

Izstopila: Dr. med. Krajec Otmar — Tratnik Josip.

1925./1926.

Stalni:

Vstopili: Beran František — Ing. arch. Fatur Dragutin (1. septembra) — Kralj Fran (21. oktobra) — Mohorčič Francka (1. septembra) — Saksida Rudolf — Arch. Spinčič Ivo (1. septembra) — Štirn Josip (1. decembra).

Izstopili: Arch. Spinčič Ivo (31. januarja) — Ing. arch. Šubic Vladimir (14. aprila) — Cigoj Ernest († 4. marca 1926.) — Rohrman Stanislav (28. februarja) — Ing. Hübl Viljem (30. novembra).

Honorarni:

Vstopili: Dr. med. Hribar Ivan — Kregar Josip — Dr. med. Mikič Fedor (1. aprila) — Dr. med. Mis Franta — Dr. Murnik Viktor — Dr. med. Pirc Ivo — Podkrajšek Henrik — Premelč Mirko.

Izstopili: Dr. med. Mis Franta — Modic Peter (31. decembra) — Dr. med. Pirc Ivo (30. novembra) — Podkrajšek Henrik (31. decembra) — Saksida Rudolf.

1926./1927.

Stalni:

Vstopili: Ing. Herič Alojzij (8. novembra) — Jurković Ljuba (12. oktobra) — Klinc Stanislav (11. septembra) — Kos Gojmir Anton (17. septembra) — Kravos Angela (1. januarja) — Sluga Marija (11. septembra) — Šubic Mirko (13. septembra) — Ing. Turnšek Viktor (25. decembra).

Izstopili: Baran Josip (upokojen) — Bernot Ivan (upokojen) — Cesar Leopold († 25. marca 1927.) — Copič Josip (15. avgusta) — Ing. arch. Kregar Rado (20. februarja).

Honorarni:

Vstopili: Cerk Ana — Prezelj Josip — Ribarič Miho (1. maja) — Dr. med. Vertovec Josip.

Izstopili: Dr. med. Hribar Ivan — Kravos Angela (31. decembra) — Dr. med. Mikič Fedor — Dr. Murnik Viktor — Prezelj Josip — Dr. med. Vertovec Josip.

1927./1928.

Stalni:

Vstopili: Cerk Ana (28. marca) — Jaklič Boris (30. avgusta) — Ribarič Miho (12. septembra) — Sajevec Alojzij (14. januarja) — Ing. Tavčar Riko (1. februarja).

Izstopili: Ing. Herič Alojzij (31. januarja) — Ing. Strojnik Romeo (11. septembra) — Presl Mihajlo (30. aprila) — Senekovič Filomela omožena Šiškovič (20. aprila).

Honorarni:

Vstopila: Dr. med. Bassin Egon — Dr. med. Tavčar Stanko.
Izstopili: Cerk Ana (27. marca) — Premelč Mirko — Ribarič Miho (12. septembra) — Dr. med. Tavčar Stanko.

1928./1929.

Stalni:

Vstopili: Ing. Debelak Milutin (1. novembra) — Ing. arch Kos Miroslav (14. marca) — Ing. arch. Kregar Rado (8. aprila) — Ing. Kuhelj Anton (15. marca).

Izstopili: Ing. arch. Hus Herman (31. januarja) — Ing. Supančič Ciril (15. decembra).

Honorarni:

Vstopili: Ing. Strojnik Romeo — Dr. med. Ciber Fran (18. aprila) — Košmelj Vida (27. februarja) — Dr. med. Kristan-Lunaček Slava.
Izstopila: Dr. med. Bassin Egon — Košmelj Vida (30. aprila).

1929./1930.

Stalni:

Vstopili: Ing. Debelak Joža (23. septembra) — Ing. Dovič Josip (23. septembra) — Ing. Jezeršek Janez (1. septembra) — Premru Vladimir (10. decembra).

Honorarni:

Vstopili: Berneker Franc — Bydlo Ivan — Ing. Črnjač Josip — Detter Franjo — Ing. Lah Rado — Dr. Pajnič Edo.

1930./1931.

Stalni:

Vstopili: Benčina Anton (25. septembra) — Ing. Hacin Fridolin (25. marca) — Jurančič Janko (2. januarja) — Spasojevič Pero (1. septembra) — Užnik Rudolf (1. septembra).

V stalež zavoda sta bila sprejeta:

Knafelj Alojzij (1. aprila) — Steinman Josip (1. aprila).

Izstopili: Ing. Debelak Milutin (11. novembra) — Ing. Dimnik Stanko (18. novembra) — Ing. Jezeršek Janez (2. oktobra) — Jurkovič Ljuba (20. oktobra) — Repič Alojzij (upokojen 31. marca).

Honorarni:

Vstopila: Gspan Alfonz (14. septembra) — Ing. Zidanšek Josip (14. septembra).

Tabelarični pregled.

Šolsko leto	Direktor		Profesorji in učitelji(ce)					Ob koncu šolskega leta					
	vstopil	izstopil	stalni		honorar.		v stalež sprejeti	stalnih			v stalež sprejetih	skupaj	
			vstopili	izstopili	vstopili	izstopili		direktor	profesorjev in suplentov	prejemnih in strokovnih učiteljev (ce)			
													honorarnih
1911./12.	1		22		7			1	11	11	7		30
1912./13.			3	1	4	1		1	14	10	10		35
1913./14.			4			1		1	14	14	9		38
1914./15.				1	1	8		1	13	14	2		30
1915./16.				2		1		1	13	12	1		27
1916./17.				1				1	13	11	1		26
1917./18.				1				1	12	11	1		25
1918./19.			4	3				1	10	14	1		26
1919./20.			12	1				1	18	17	1		37
1920./21.			11	2				1	27	17	1		46
1921./22.			2	1				1	27	18	1		47
1922./23.			6	4				1	29	18	1		49
1923./24.		1	4	5					28	18	1		47
1924./25.	1		9	6	4	2		1	30	19	3		53
1925./26.			7	5	8	5		1	29	22	6		58
1926./27.			8	5	4	6		1	33	21	4		59
1927./28.			5	4	2	4		1	33	22	2		58
1928./29.			4	2	4	2		1	35	22	4		62
1929./30.			4		6			1	39	22	10		72
1930./31.			5	5	2		2	1	36	25	12	2	76
	2	1	110	49	42	30	2						

Zavod in absolventi.

Pouk na naših strokovnih šolah se močno razlikuje od pouka na splošnih prosvetnih šolah. Ne teoretična in ne delavniška strokovna učna snov ne smeta ostajati na starejšem učnem načrtu, temveč se morata prilagajevati izpreminjajočim se potrebam praktičnega življenja in modernim pridobitvam vseh tehniških panog. Strokovni učitelj mora priti iz prakse in mora s prakso ostati v najtesnejših zvezah. Strokovnjaka z daljšo prakso pa dobimo težko na šolo za stalno, ker se mu po današnjem uradniškem položaju ne nudijo potrebne in zaslužene službene ugodnosti. Šola zahteva od strokovnega učitelja mnogo izvenšolskega pripravljanja za predavanja in delovni pouk. Strokovnih učnih knjig nimamo dovolj in si morajo učitelji za svoje predmete iz tujih strokovnih knjig sami sestavljati skripta.

Uporabljanje skript prizadeva še večje težkoče učencem samim, ker izgublajo z narekovanjem ali prepisovanjem mnogo dragocenega časa. Učenci bi v šoli mnogo lažje in bolje uspevali, ako bi takih in sličnih težkoč ne bilo.

Pri ustanavljanju in razširjevanju obrtnih in industrijskih strokovnih šol se mora imeti v mislih tudi bodočnost absolventov. Ne zadostuje samo možnost, da pridejo absolventi sploh do praktičnega zaposlenja, temveč se mora tudi skrbeti, da dosežejo absolventi določene pravice v državni in samoupravni službi, kakor tudi v izvrševanju samostojnega poklica. Danes menda še ni preveč pereče vprašanje nadprodukcije absolventov sličnih zavodov kakor je naš. Prihaja pa čas, ko bodo morali vsi prizadeti in mero-dajni krogi to vprašanje vsestransko temeljito preučiti. Šola je pripravljena na sodelovanje.

Zaradi tega sem za letošnjo šolsko dvajsetletnico, ki je obenem desetletnica prvih naših maturantov (1921.), po dnevnikih pozval vse absolvente, da se javijo, kje in v kaki službi so zaposleni. Organizacije absolventov sem posebej povabil, da mi za šolsko izvestje opišejo težkoče svojega šolanja in svojih današnjih službenih razmer. Moja namera ni popolnoma uspela. Mnogo se jih ni oglasilo, zlasti ne iz vrst absolventov gradbene in mizarske delovodske šole. Ali so povabilo sploh prezrli, ali niso še razumeli važnosti vprašanja.

V sledečih odstavkih navajam statistike, kakor sem jih dobil, odgovore organizacij pa v skrčeni obliki. Od letošnje objave pričakujem uspeh, da se bodo oglasili še vsi ostali in s tem izpopolnili statistiko, ki je potrebna za proučitev prej navedenih vprašanj. Direktor.

Absolvente tehniške srednje šole združuje »organizacija diplomiranih tehnikov« (ODT). ODT piše:

Ob desetletnici prvih maturantov.

Tehniška srednja šola v Ljubljani je bila ob ustanovitvi moderno opremljen zavod z vsemi potrebnimi učnimi sredstvi. Danes so vse delavnice, laboratoriji, zbirke itd. že potrebne obnove in modernizacije. Hvaležno se

spominjamo truda svojih učiteljev, dasi nam je bilo zaželjeno napredovanje v šoli mnogokrat otežkočeno, ker so se strokovni profesorji prepogosto — celo med šolskim letom večkrat — menjavali in ker so mesto starejših profesorjev iz prakse prihajali na šolo samo inženjeri-začetniki. Od strokovnih učiteljev v delavnicah smo mnogo pridobili in smo prepričani, da bi tudi v delavnicah zavladal ponosnejši duh s še večjimi šolskimi uspehi, ako bi strokovni učitelji zavzeli zopet prejšnji in zasluženi višji uradniški značaj. Najti bi se morala tudi sredstva, ki bi omogočala strokovnim profesorjem in učiteljem od časa do časa posecati druge moderne zavode, delavnice in laboratorije, razstave in slične prireditve, ki so v zvezi s stroko in šolo.

Skrajni čas bi bil, da se najdejo sredstva in pomoči za ceneno razmnoževanje skript predavateljev. Narekovanje in prepisovanje ubija duh in je ogromna potrata časa.

Splošna želja je, da se odpravi ali preuredi ferialna praksa. Učenci so v počitnicah potrebni odmora od naporenega šolskega dela. Marsikak učenec bi počitnice nujno potreboval za poglobitev v teoretične predmete. V ferialni praksi dobijo praktikanti mnogokrat delo, za katero nimajo ne teoretičnega in ne praktičnega predhodnega znanja. Dostikrat so na stavbah in v delavnicah predmet zasmehovanja in izkoriščanja. Doleti jih tudi surovo ravnanje in jim je na ta način praksa tako zagrenjena, da nimajo od nje nikake koristi. Podjetja se nas kot praktikantov branijo. Nagrade za ferialno praktično delo so redke in dostikrat ne zadostujejo za najskromnejše vzdrževanje. Praktične vaje naj bi se vršile pod okriljem zavoda in vodstvom strokovnih učiteljev. Po možnosti naj bi se praktične vaje vršile med šolskim letom v večjem obsegu, da bi večji del šolskih počitnic ostal učencem prost za potrebni odmor in eventualni studij.

Absolventi tehniške srednje šole — diplomirani tehniki — naletijo v praktičnem življenju pri iskanju služb dostikrat na nepričakovan odpor. Službena mesta v industrijskih podjetjih, kakor so vodilna mesta pri gradnjah, montažah, obratovanjih in vzdrževanjih tehniških naprav, ki bi pritekala diplomiranim tehnikom tako po njihovi teoretični in praktični predizobrazbi, si lastijo inženjeri. Za samostojna obrtna poslovanja in obratovanja, ki bi morala biti pridržana diplomiranim tehnikom, dobivajo koncesije manje kvalificirane osebe. V državni in samoupravni službi ne dobivamo službenih uradniških položajev, ki bi odgovarjali po šolski predizobrazbi absolventom popolne srednje šole z završnim izpitom. Zdi se nam, da razna oblastva ne poznajo ustroja in namena tehniških srednjih šol in da odtod izvira omalovaževanje diplomiranih tehnikov.

Že sedaj so nekateri diplomirani tehniki samo sezijski delavci. Čim se bodo gospodarske razmere uredile in bodo razpoložljiva mesta zasedena po mladih močeh, bodo novi absolventi tehniške srednje šole lahko leta in leta brez službe ali stalnega zaslužka. Smatramo za potrebno, da se pravočasno prepreči nadprodukcija in da se pri sprejemanju učencev na tehniško srednjo šolo omeji število na minimum, kar bo največje koristi tudi za sam šolski pouk. Pri zmanjšanem številu učencev, ki je sedaj v prvih letnikih 30 do 40, bi se predavatelj lahko individualneje pečal s posameznimi učenci in bi šolo zapuščali res kvalificirani strokovnjaki — diplomirani tehniki.

Hudo smo oškodovani tudi po zaposlitvi inozemskih strokovnjakov, tako zvanih specialistov. Z ustvaritvijo zadostnih stipendij bi se lahko marsikdo od nas specializiral v gotovi stroki in bi domači kvalificirani strokovnjaki našli kruha na domačih tleh.

Še eno hočemo potožiti. Absolvent tehniške srednje šole se v naši državi ne more vpisati kot reden slušatelj na tehniško visoko šolo. Mnogo naših tovarišev gre studirat v inozemstvo. Ko se mož vrne domov s pridobljenim akademskim naslovom, se mu ne prizna, če tudi si ga je pridobil v kulturnem centru Evrope. Prizadeti so pa tudi vsi ostali, ker se jih zaradi tega v družbi ne priznava za enakopravne z absolventi gimnazij. Zakaj bi v naši državi ne imeli absolventi tehniške srednje šole iste pravice, kakor jo imajo drugod?

Imenik absolventov tehniške srednje šole po letih in naslovih.

V prvih odstavkih poedinah letnikov navedeni absolventi so člani organizacije, v drugih odstavkih navedeni še niso člani.

Arhitektonsko-gradbeni odsek.

1922.

Battelino Angelo, mest. stavb., Ljubljana VII., Aljaževa c. — Dolenc Janko, tehn. urad., Dubrovnik, Sresko načelstvo — Hilbert Zdenko † — Jelinek Franc, tehn. vodja, Samoborska d. d., Samobor — Koprivec Milan, tehn. admin. poručnik, Geogr. graf. institut, Beograd — Rožman Ivo, tehn. urad., gradb. podjetje Toennies, Ljubljana — Strlekar-Martinc Marija, tehn. urad., grad. podjetje ing. Tavčar, Ljubljana.

Koch-Medved Ruža? — Medved Ivo, ing. arch., Pok. zavod, Ljubljana — Samsa Stane, Ilirska Bistrica (Villa del Nevoso), Italija — Spinčič Ivo, arch., Mestni gradb. urad, Ljubljana — Zupan Miroslav, mest. stavb., Ljubljana, Gosposvetska c.

1923.

Bezljaj Franc, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Maribor — Bidovec Viktor, tehn. urad., stavb. podjet. Bidovec, Kranj — Guštin Alojzij, tehn. admin. poručnik, Geograf. institut, Beograd — Karlovšek Jožko, mest. stavb., Ljublj. gradb. družba, Ljubljana — Mursa Vladimir † — Ogrin Otmar, tehn. urad., New York, USA — Pirc Gabrijel, mest. stavb. Ljubljana — Sepin Ivan, tehn. urad., prog. sekc. drž. žel. Ljubljana — Sitar Janez, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Škarja Franc, tehn. urad., Banka Slavija, požarni odd., Ljubljana — Vidmar Alojzij, tehn. urad., Sresko načelstvo, tehn. odd., Murska Sobota.

Pišl Marjan, tehn. urad., Beograd — Potočnik Stanislav, tehn. urad., Dir. drž. žel., gradb. odd., Ljubljana — Pust Bogomir, inž., gradb. podjetnik, Ljubljana — Sever Milan, stud. tehn., Ljubljana — Vodlan Karel, tehn. urad., Cinkarna, Celje.

1924.

Hronek Josip, mest. stavb., Ljubljanska gradb. družba, Ljubljana — Maccoratti Ladislav, tehn. urad., gradb. podjet. Slograd d. d., Ljubljana — Morauc Josip † — Repič-Pippenbacher Zdenka, tehn. urad., stavb. podjet. Slokan, Ljubljana — Stepančič Hinko, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Škof Ludvik, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Ljubljana — Trček Ludvik, tehn. urad., Dir. drž. žel., gradb. odd., Ljubljana.

Bizjak Viktor? — Kalin Marjan, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Lavrenčič Franc, arch., tehn. biro za konkurence, Beograd.

1925.

Barle Janko, promet. urad. drž. žel. — Čač Anton, tehn. urad., stavb. podjet. R. Kiffmann, Maribor — Kuglič Franc, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Možina

Stojan, v Italiji — Mušič-Hronek Marija, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Ljubljana — Rolih Franc, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Svetlič Dušan, pri vojakih — Šver Martin, tehn. urad., stavb. podjet. Mavrič, Ljubljana — Vajda Marjan, tehn. urad., stavb. podjet. ing. Dukić, Ljubljana.

Belih Ulrih, prometni urad. drž. žel. — Burdych Oskar, prometni urad. drž. žel. — Kessler Leon? — Petrovič Marija? — Ranzinger Friderik, gradb. ref. obč. Trbovlje — Stanič Ciril, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Ljubljana.

1926.

Cenčur Ladislav, tehn. urad., stavb. podjet. Slavec, Kranj — Černe Anton, tehn. urad., tehn. odd. banske uprave, Maribor — Genussi Janez, tehn. urad., Higijenski zavod, Ljubljana — Majnik Bogoljub, tehn. urad., tehn. inspektorat banske uprave, Maribor — Marinšek Iko, tehn. urad., Higijenski zavod, Niš — Miklavčič Stane, tehn. urad., Mestni ekonomat, Ljubljana — Pertot Vera, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Maribor — Pirnat Karel, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Ljubljana — Šenk Jože, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Veles Alfonz, inž. v Franciji — Vrhovec Venčeslav, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana.

Bezljaj Jakob, stud. ing., ČSR. — Gärtner Josip, tehn. urad., Ljubljana — Košnik Milan? — Lah Zorko, Italija — Mesar Jože, arch., Ljubljana — Mozetič Martin? — Pavčič Jože? — Pisk Karel, tehn. urad., tehn. raz. banske uprave Kranj — Senica Ljudevit? — Valenčič Stane?

1927.

(Februar.)

Bernhard Alfred, tehn. urad., gradb. podjet. F. Živic, Maribor — Bohinec Julij, tehn. urad., gradb. podjet. Tomažič, Ljubljana — Bohinec Vladimir, tehn. urad., tehn. biro arch. Costaperaria, Ljubljana — Janežič Rado, tehn. urad., Ljublj. gradb. družba, Ljubljana — Kariž Vekoslav, tehn. urad. — Krule Alojzij, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Lesjak Franc, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Mandeljč Drago, tehn. urad., M. Zupan, mest. stavb., Ljubljana — Mlakar Željko, tehn. urad., Mestni ekonomat, Ljubljana — Oblak Metod, tehn. urad., stavb. podjet. I. Bidovec, Kranj — Udovč Maks, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Vivod Bogdan, tehn. urad., Celje — Vrščaj Črtomir, tehn. urad., Banska uprava, Celje.

Brodnik Jože, stud. tehn., ČSR. — Furlan Franc, tehn. urad., gradb. podjet. M. Curk, Ljubljana — Habinc Ivan, tehn. urad., gradb. podjet. Gologranc, Celje — Kafel Vilko? — Kosovel Franc? — Lang Venčeslav? — Martine Viktor? — Mavrič Alojzij, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Robek Franc?

1927.

(Junij.)

Arko Franc, tehn. urad., tehn. biro Iv. Zupan, Ljubljana — Bartol Branko, tehn. urad., Banska uprava, tehn. odd., Maribor — Drahsler Jelka, tehn. urad., gradb. podjet. Toennies, Ljubljana — Erbežnik Boris, tehn. urad., stavb. Schell, Ljubljana — Kandus Stane, tehn. urad., Higijenski zavod, Ljubljana — Sotler Adolf, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Ljubljana — Urek Ivan, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Vrhovec Karol, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Zrimšek Viktor, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana.

Hojker Karel, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Celje — Kenda Stane, stud. tehn., ČSR — Pečar Matevž? — Pečar Osvin, stud. tehn., ČSR — Sršen Fani, tehn. urad., gradb. podjet. Sršen, Domžale — Sosič Josef, stud. tehn., Italija — Svetina Franc, stud. tehn., ČSR.

1928.

Bidovec Franc, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Jamšek Ivan, tehn. urad., Agrarne operacije banske uprave, Ljubljana — Kodrič Albrecht, tehn. urad., tehn. razdelek, Celje — Križaj Vinko, tehn. urad., ing. R. Škof, Ljubljana — Makuc Rosana, tehn. urad., Ljublj. gradb. družba, Ljubljana — Pirkovič Alojz, tehn. urad., Agrarne operacije banske uprave, Ljubljana — Poš Franjo, tehn. urad., Rogatec — Požauko Josip, tehn. urad., tehn. biro arch. Czaiko, Maribor — Seliškar Jože, tehn. urad., tehn. biro arch. Tomažič, Ljubljana — Slapničar Jože, drž. tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Sluga Anton, tehn. urad., Pokojninski zavod, Ljubljana — Šantel Voja, tehn. urad. — Semerl Franc, tehn. urad., stavb. podjet. Vrabl, Maribor — Uhl Florijan, tehn. urad., pri vojakih — Vlah Josip, tehn. urad., Mestni gradb. urad Maribor — Žiberna Vladimir, tehn. urad., gradb. podjet. A. Battelino, Ljubljana VII.

Bernard Jakob? — Budilovsky Anton, stud. tehn., ČSR — Drofenik Herbert, stud. tehn., ČSR — Kocjan Danilo? — Sodja Stanko? — Unschuld Srečko?

1929.

Bren Peter, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Bricelj Leopold, tehn. urad., Ljublj. gradb. družba, Ljubljana — Grum Albina, tehn. urad., ing. arch. Fatur, Ljubljana — Jungdorfer Ernest, tehn. urad., Ljublj. gradb. družba, Ljubljana — Kraigher Ivan, tehn. urad., ing. Rustia, Bled — Magister Vinko, pri vojakih — Peklar Mirko, tehn. urad., stavb. podjet. A. Peklar, Maribor — Pirnat Josip, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Maribor — Primožič Josip, pri vojakih — Sraka Štefan, tehn. urad., ing. arch. Fatur, Ljubljana — Stare Jelina, tehn. urad., tehn. biro arch. Costaperaria, Ljubljana — Lanegger Josip? — Pavšič Peter, OUZD, Laško — Perčič Jožica? — Rebec Zofija, Split — Segvič Ida, Novi Sad — Umek Drago, stud. tehn., ČSR. —

1930.

Breznik Dušan, pri vojakih — Gregorič Milan, pri vojakih — Hilbert Kamil, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Kurnik Miheal, Tržič — Lužar Ladislav, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Potokar Minka, tehn. urad., dr. ing. Kasal, Ljubljana — Rozman Franc, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Ljubljana — Slamič Herman, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana — Steska Vanda, tehn. urad., Banska uprava, Ljubljana.

Cimperman Avgust, tehn. urad., Banska uprava, Jajce (Bosna) — Jakob Karel, stud. slik. akad., Praga — Kastelic Franc, pri vojakih — Keršmanc Sava, Zagreb — Novak Franc, stud. arch., Dunaj — Ravnikar Vladimir, podjet. Ravnikar, Ljubljana — Rudolf Milan? — Sršen Ivan † — Thon Josip, podjet. Thon J., Bjelina (Bosna) — Žužek Pij, pri vojakih.

Strojni odsek.

1921.

Arko Anton, tehn. poslov. 2. kl., Kaštel Stari 18. — Brumat Julij, tehn. urad., K. I. D., Jesenice — Cuderman Janko, tehn. urad., Železara Varoš Majdan — Čermak Ferdo, tehn. urad., Dir. drž. žel. Ljubljana — Ličen Dimitrij, tehn. podjet., Termotehnika, Beograd — Mozetič Milan, tehn. urad., Delavnice drž. žel., Maribor — Nedelko Maks, tehn. urad., Mestna elektrarna, Ljubljana — Pečar Mirko, podjetnik, št. Pavel pri Predolbu — Poljšak Anton, podjet., »Radiotehnika«, Ljubljana, Aleksandrova 5. — Premru Stane, tehn. urad., Elektrarna Brežice — Pretnar Jakob, tehn. urad., šef kurilnice, Pragersko — Puppis Ivan, voj. čin. III. kl., Vazd. Kom., Kraljevo

— Reisner Anton † — Šavli Franc, tehn. urad., Kontrola mera, Zagreb — Šenk Ivan, tehn. ravnatelj, Porzellanfabrik, Frauenthal pri Gradcu — Sušteršič Ivan, voj. tehn. čin. II. kl., Maš. podof. škola mornarice, Kumbor — Turk Ljudevit, tehn. urad., Maribor — Vrbič Ivan, tehn. urad., Ugljenik, Breza, Bosna.

Pibernik Franc, tehn. urad., T. P. D., Kočevje — Slanovic Teodor?

1922.

Babnik Ivan, tehn. urad., Delav. drž. žel., Maribor — Bajuk Milan, tehn. urad., T. P. D., Trbovlje — Benedičič Anton, tehn. vodja tovarne cementa Solin d. d., Split — Fišer Josip, tehn. urad., Delav. drž. žel., Maribor — Hudnik Drago, tehn. vodja inst. podjet. Pičman, Tabor, Ljubljana — Hus Dušan, tehn. urad., Konjice — Istenič Franc, tehn. urad., Gen. dir. drž. žel., maš. odd., Beograd — Jakše Janko, tehn. urad., Mestno elektr. podjetje, Maribor — Juvaneč Vladimir, tehn. urad., Delav. drž. žel., Sarajevo — Kolb Albin, podjet., tovarna telovad. potrebščin, Št. Vid nad Ljubljano — Mlakar Ludvik, tehn. urad., Kurilnica II., Ljubljana — Možina Ivan, tehn. urad., Stroj. tov. in liv., Ljubljana — Obereigner Stanko, tehn. urad., Kurilnica I., Ljubljana — Ocepek Stanko, tehn. urad., Delav. drž. žel., Sarajevo — Pegan Rihard, tehn. urad., Delav. drž. žel., Maribor — Pirnat Ivan, tehn. urad., K. D. El., Ljubljana — Popov Svetozar, tehn. urad., »Ferum« d. d., Zagreb — Šribar Edo, tehn. vodja elektr. št. Peter v Sav. dolini — Vrhunec Bogumil †.

Vrančič Henrik, ing. podjet., Tovarna ploč. sodov, Zemun — Zore Milan, tehn. urad., cement. tov. Solin d. d., Split.

1923.

Bosteale Jožef, tehn. urad., T. P. D., Rajhenburg — Drašler Slavko, tehn. urad., Tvoronica kovin, Banat — Fojkar Josip, tehn. urad., Kontrola mera, Maribor — Golob Franc, tehn. urad., Kurilnica I., Ljubljana — Jereb Josip, tehn. urad., Ljubljana — Korbar Ivan, tehn. urad., vrvarna »Motvoz«, Grosuplje — Kunstler Albin, podjet., Ljubljana, Lepi pot 1. — Maglica Ivan, tehn. urad., Delav. drž. žel., Maribor — Marussig Gvidon, tehn. vodja, Tovarna tanina, Sevnica — Ogorevec Franc, tehn. urad., šef kurilnice, Murska Sobota — Rebernik Franc, tehn. urad., tekstil. tov., Mengeš — Rovšek Vladimir, stud. ing., Praga — Stefanović Bogdan, tehn. urad., tovarna vagonov, Smederevo — Šetinc Ivan, tehn. urad., Mestno elektr. podj., Maribor — Trontelj Ivo, tehn. urad., Kurilnica II., Ljubljana.

Kralj Edvard, tehn. urad., Dir. drž. žel., Ljubljana — Štrukelj Franc, inž., »Elektrotehna«, Ljubljana.

1924.

Debeljak Alojzij, stud. ing. — Gale Rudolf, tehn. urad., Kurilnica I., Ljubljana — Jug Ladislav, tehn. urad., »Konstrukter« d. d., Zagreb — Pirnat Venčeslav, tehn. urad., Del. drž. žel., Maribor — Puc Miroslav, tehn. urad. — Svolljšak Bernard, tehn. urad., Beograd, Dušanova 1. — Terpin Srečko, tehn. urad., Fabrika Duhana, Banja Luka — Zupan Boris, inž., Stroj. tov. in liv., Ljubljana.

Gerzinič Miroslav, stud. tehn., Praga — Kavčič Vincenc? — Kavec Anton, stud. tehn., Praga — Kocjančič Franc? — Košir Josip, tehn. urad., kontrolor mer, Vel. Bečkerek — Letnik Josip, tehn. urad., kontrolor mer, Ljubljana — Rožnik Franc, tehn. urad. — Rus Jože, stud. tehn., Praga — Schmutz Ferdinand, tehn. urad., Barutana, Kamnik — Slokan Karel? — Steiner Vinko, geometer, Beograd — Terpin Rihard, tehn. urad., Železarna Vareš, Majdan.

1925.

Benedik Anton, tehn. urad., Mestno elektr. podjet., Maribor — Brillj Janez, tehn. urad., strojno podjet. R. Willmann, Ljubljana — Fajdiga Hinko, tehn. urad., Pošta,

Ljubljana I. — Fakin Doro, tehn. urad., Stroj. tov. in liv., Ljubljana — Intihar Rudolf, tehn. urad., Split — Počkar Zdenko, stud. tehn., Praga — Sepe Mihael, tehn. urad., Škodovi zavodi, Ljubljana — Smuk Friderik, podjet., tov. lesne ind., Retje pri Trziču — Srak Vlado, tehn. urad., »Titan« d. d., Kamnik — Widmajer Vekoslav, tehn. urad., Patentni urad ing. Sukič, Ljubljana.

Budkovič Viktor, tehn. urad., tvornica aeroplanskih mot., Zemun — Debevec Hinko, tehn. urad., stroj. podj. A. Kremžar, št. Vid nad Ljubljano — Gregorka Boris, tehn. urad., Kurilnica II, Ljubljana — Korenini Karel, tehn. urad., K. I. D., Jesenice — Kremžar Anton, podjetnik, Strojno podjet. št. Vid nad Ljubljano — Kruljec Stan-ko, tehn. urad., Bačić d. d., Zagreb — Luin Milan, tehn. urad., Trst, Italija — Pisa-ronič Pavel, tehn. urad., Zagreb — Turato Ivan, voj. tehn. čin. IV. kl., Pomorski arzenal Lepetane, Boka Kotorska.

1926.

Godler Andrej, tehn. urad., Železara Vareš, Majdan — Kostanjevec Ladislav, voj. tehn. čin. IV. kl., Maš. škola, Kumbor, Boka Kotorska — Luin Mirko, tehn. urad., Strojne tov. in liv., Ljubljana — Soklič Julij, voj. tehn. čin. IV. kl., Torp del., Djeno- vič, Kotor.

Avgustinčič Zvonko, tehn. urad., Bačić d. d., Zagreb — Bantan Bruno, stud. tehn., Brno — Bauman Edvard, stud. tehn., Brno — Cvar Andrej, voj. teh. čin. IV. kl., Boka Kotorska — Čok Herman, Italija — Engelsberger Stane, tehn. urad., »Radioval«, Ljubljana — Glavaški Žiga? — Grčar Viktor, tehn. urad., Meroizkusni urad, Ljubljana — Jerovec Leo, stud. tehn., ČSR. — Kink Viktor, tehn. urad., »Radio- val«, Ljubljana — Lesjak Anton, tehn. urad. — Mikuš Vlado, cand. ing., Praga — Neihsl Ivan? — Oberstar Josip, tehn. urad., Fabr. oružja i municije, Užice — Papov Jožef, tehn. urad. — Poljak Sava, tehn. urad., Pošt. dir., avtogaraža, Beograd — Popović Jovan? — Ražem Albin, Prule, Ljubljana — Rovšek Janko, voj. tehn. čin. IV. kl., Torp. del., Djenović, Kotor — Stupica Maks, tehn. urad., Tekstilna šola, Kranj.

1927.

Grosičar Franc, tehn. urad., Ljubljana, Kladezna ul. — Kraigher Franc, tehn. urad., Gradb. družba, Ljubljana — Rasinger Alojzij? — Rovšnik Anton, tehn. urad., Ljubljana — Zelenik Vojadin, tehn. urad., tovarna Bonač, Količevsko-Domžale.

Babnik Ivan? — Crlenjak Milan? — Da Damos Konstantin, stud. tehn., Praga — Fajdiga Anton, tehn. urad., parna žaga Fajdiga, Sodražica — Gregorec Ivan? — Grošelj Edvard? — Hubalek Jurij? — Kalan Franc, stud. tehn., Brno — Kramar Franc, tehn. urad., Radeče, Ljubljana — Kremžar Ludovik? — Marn Nestor? — Meško Viljem, cand. ing., Brno — Pogačar Ivan? — Pulko Zdravko, voj. akad., Beograd — Renar Stanko, tehn. urad., Bačić d. d., Zagreb — Rotter Jožko, tehn. urad., ladje- delnica, Sušak — Stalowsky Emil? — Stare Milan? — Svirčev Milutin? — Semrov Stanko, tehn. urad., Meroizkusni urad, Skoplje — Šiftar Pavel? — Šimunac Đuro? — Solar Mirko, tehn. urad., Mestna plin., Maribor — Vidrajs Josip?

1928.

Adamič Branko, tehn. urad., Železara Vareš, Majdan — Aichholzer Emerik, tehn. urad., Bačić d. d., Zagreb — Arlič Emil, tehn. urad., Delav. drž. žel., Maribor — Babnik Vladimir, tehn. urad., Radio Ljubljana — Berec Bogdan, tehn. urad., Trbovlje — Flego Josip, tehn. urad., Kurilnica, Maribor — Herzog Drago, Krško — Jurančič Dragotin, tehn. urad., Ugljenik Bos. Rača — Kos Fric, tehn. urad., A. Westen d. d., Celje — Ogrizek Andrej, tehn. urad., Kranj — Planinšec Josip, tehn. urad., Mest. el. podjet., Maribor — Šiftar Koloman, prom. urad., Škofja Loka — Zalokar

Milan, tehn. urad., Železara Vareš, Majdan — Zemljič Milan, drž. tehn. urad., Kurilnica gl. kol., Zagreb — Zitterschlager Stanko, tehn. urad., Delav. drž. žel., Maribor — Zor Ivo, časnikar, Ljubljana — Zore Zdravko, tehn. urad., A. Westen, d. d., Celje — Zabkar Viktor, tehn. urad., ing. Zemanek, Ljubljana.

Budin Anton, tehn. urad., Delav. drž. žel., Maribor — Čerček Albin, tehn. urad., Zagreb — Furlan Jože? — Komel Ladislav? — Merkač Edvard? — Nekrep Alojzij? — Planinšek Stanko? — Prek Janez? — Smerke Jože? — Stegu Milan, tehn. urad., K. I. D., Jesenice — Voj Norbert? — Zemva Franc?

1929.

Barbarič Nikolaj, tehn. urad., Murska Sobota — Čučnik Viktor, tehn. urad., ing. Zemanek, Ljubljana — Germek Anton, stud. tehn., ČSR. — Kovač Vilko, Loka pri Zagorju — Pogačnik Mario, stud. tehn., Paris — Seidel Milutin, tehn. urad., Dir. šum. Bjelovar — Žerjal Albert, tehn. urad., Tacen pri Št. Vidu.

Amon Rudolf? — Čamernik Anton, tehn. urad., Mestni gradb. urad, Ljubljana — Hladnik Ferdinand, tehn. urad., Kurilnica II., Ljubljana — Jerina Franc? — Knez Stane? — Košir Ivan? — Loborec Velislav? — Perne Ervin? — Perovič Ivan, tehn. urad., Kurilnica I., Ljubljana — Petovar Lavoslav? — Pirjevec Anton? — Sager Vilko? — Urbas Ljudevit, stud. tehn., Toulouse (Francija) — Verteš Dezider?

1930.

Ahlin Vinko, tehn. urad., Ljubljana — Bizjak Jože, Ljubljana — Hrovat Izidor? — Lavrenčič Anton? — Pogačnik Simon, tehn. urad., »Jugoradiator«, Ljubljana — Smole Franc, Ljubljana VII — Sotelšek Ivan, tehn. urad., podjet. Pičman, Ljubljana — Šušteršič Andrej, tehn. urad., K. I. D., Jesenice, Fužine — Vrančič Ciril, tehn. urad., Mestna plin., Ljubljana.

Bavčar Ivan? — Cerar Drago, tehn. urad., Jajce (Bosna) — Cirman Ivan, tehn. urad., Vič, Ljubljana — Dejak Viktor? — Finžgar Viljem, kartograf na univerzi v Ljubljani — Gril Viktor? — Grošelj Stanislav? — Hafner Venčeslav? — Ilc Štefan? — Jerbič Božidar? — Kokalj Valentin? — Kos Franc? — Lillek Anton? — Lochert Viktor? — Luckmann Pavel? — Rak Franc? — Zobec Ivan?

Elektrotehniški odsek.

1929.

Bäumel Ervin, tehn. urad., elektr. podjet. Siemens, Ljubljana — Bekar Bogoljub, stud. tehn., Paris — Borstner Ivan, tehn. urad., »Elin«, Maribor — Deržič Rudolf? — Kern Rudolf? — Kveder Ivan? — Levstik Alojz? — Podgajski Venčeslav, podjetnik, Varaždin — Smolej Slavko? — Trampuž Franjo? — Vojnovič Vladimir, tehn. urad., tov. kisika Vojnovič, Ljubljana — Vozel Bogomir, tehn. urad., elektr. V. Majdič, Kranj — Zupanc Mirko, tehn. urad., Zalec.

Grčić Zahid? — Gregl Viktor? — Kuhar Avgust, ing. stag., Pompey (Francija).

1930.

Bizjak Častimir, tehn. urad., Mest. el. podjet., Maribor — Černič Danilo? — Kos Josip, tehn. urad., Mest. el. podjet., Maribor — Zrimšek Dragotin, tehn. urad., »Noris« K. D., Zagreb.

Dejak Lazar? — Golič Ivan? — Kovačec Franc? — Krulc Rudolf? — Petrač Josip? — Pregelj Alojzij? — Sonnenwald Srečko? — Windisch Evgen? — Živič Ferdinand?

Absolvente strojne in elektrotehniške delovodske šole združuje »organizacija praktičnih elektro in strojnih tehnikov« (OPEST). OPEST piše:

K dvajsetletnici državne obrtne šole.

Ustanovitev državne obrtne kot delovodske šole je bila velevažna pridobitev za razvoj in osamosvojitve obrtništva in industrije. Veliko hvaležnost dolgujemo možem, ki so nam to šolo pridobili v časih, ko so se slovenskemu narodu tako nerado delile dobre splošnega napredka. Šola je v 20 letih izvežbala ogromno število mladih teoretično in praktično izvežbanih ljudi. Kako visoko jih je usposobila, kažejo odgovorna mesta, ki jih absolventi zavzemajo v obrtnih in industrijskih obratih, zlasti še, če upoštevamo trnjevo pot, ki so jo morali nekateri prehoditi, da so se praktično dovolj usposobili v posameznih specialnih panogah. Naša industrija z malo izjemami dosledno odklanja praktikante in zahteva razne specialiste.

Na šoli smo v dveh letih pridobili dovoljno teoretično in praktično podlago za bodoče poklice. Nekateri naši tovariši so tudi z lahkoto zmagovali nadaljni studij na strojnem odseku tehniške srednje šole.

Ustanovili smo lastno organizacijo, da vzdržujemo vezi med absolventi, da pospešujemo in omogočujemo nadaljno strokovno izobrazbo svojih članov s knjižnico in čitalnico, s tečaji in predavanji, z ekskurzijami itd., da posredujemo pri iskanju služb in da se kot organizacija v slučaju potrebe obračamo na svoj šolski zavod za eventualno pomoč.

Najboljšo voljo imamo, da bo naše udejstvovanje ne samo v največjo korist našim članom in vsem absolventom, temveč tudi v čast in ponos našim profesorjem, zavodu in državi.

Strojna delovodska šola.

1913.

Kremžar Vinko, delovodja tov. »Titan«, Kamnik.

Accetto Anton, ključ. mojster-strojniki, šofer, Ljubljana — Anžič Vincenc, stroj. delovod., Ljubljana — Cesar Leopold, strok. učit., † — Drogenik Emerik, nadz. proge Dir. drž. žel., Zagorje ob Savi — Gobec Martin, ključ. mojster, Ponikva ob Juž. žel. — Jurman Anton, šofer, Idrija, Italija — Jurman Ivan, nadz. proge Dir. drž. žel., Pragersko — Pirkovič Ivan, strojev. Dir. drž. žel., Ljubljana — Rojc Ivan, trgovec in šofer, Ljubljana — Smok Franc, strojev. Dir. drž. žel., Ljubljana — Starin Karol, ključ. mojster, Ljubljana — Škoflek Viktor, ključ. mojster, Vojnik pri Celju — Thurnherr Emil v Italiji? — Weber Rudolf, uradn. Dir. pošte in tel., Ljubljana.

1914.

Dobovišek Mihael, stroj. konstrukt. STIL, Ljubljana.

Cimperman Jakob, nadz. proge, Dir. drž. žel., Ljubljana — Kunstelj Anton, tehn. uradn., Maložel. družbe d. d., Ljubljana — Lenassi Benjamin, nadz. brz., Dir. drž. žel., Ljubljana — Rudl Franc, nadz. brz., Dir. drž. žel., Zagreb — Škoflek Franc, strojev. Dir. drž. žel., Zagreb — Trojanšek Mihael, delovod. stroj. tov. v New Yorku, USA — Vadnov Alojzij † — Wagner Anton, nadz. brz., Dir. drž. žel., Ljubljana — Wernig Ferdinand, uradn., Dir. drž. žel., Ljubljana.

1921.

Bezljaj Leopold, obrat. asistent STIL, Ljubljana — Dolinar Vekoslav, tehn. uradn. Dir. drž. žel., Ljubljana — Klojučar Josip, tehn. risar tov. Solgay, Lukovac, Bosna

— Rajnar Otmar, tehn. uradn. signalne sekc. Dir. drž. žel., Ljubljana — Šolar Viktor, tehn. uradn. drž. bolnice, Ljubljana — Zupan Josip, delov., rudnik, Velenje.
Eskičević Vasa inž., Komanda vazduhoplovstva vojske (tehn. odel.) Novi Sad IV. — Fajhter Ivan, poslov. delavn. drž. žel., Maribor — Fakin Pankracij, prestopil na strojni odsek T. S. Š., Ljubljana — Magister Albin, vodilni monter Mestne plinarne, Ljubljana — Marussig Hugon, delov. delavn. drž. žel., Maribor — Praznik Franc, delov. rudnika Mirna d. d., Bregi Koprivnički — Saksida Mihael? — Satler Josip, uradn. OUZD, Ljubljana.

1922.

Belič Franc, konstrukt. STIL, Ljubljana — Boben Franc, konstrukt. A. Westen d. d., Celje — Dekleva Anton, strojnik Mest. vod., Kleče.

Brinovec Alojzij, sign. mojst., Bosanski Brod — Burdych Eugen, tehn. uradn., Škofja Loka — Dovič Franc? — Garin Franc, strojev. Dir. drž. žel., Ljubljana — Gašperlin Stane, tehn. risar, Dir. drž. žel., Zagreb — Jeras Valentin, strojev. Dir. drž. žel., Ljubljana — Kralj Miroslav, delov. uradn., Dir. drž. žel., Zagreb — Luznar Franc, ključ. mojst., Ljubljana — Mahkovec Karel, uradn. Delavn. dir. drž. žel., Maribor — Pleš Jožef, uradn. Dir. drž. žel., Ljubljana — Pogačar Jakob, livar STIL, Ljubljana — Rebec Ivan? — Rozman Mirko, strug. del. STIL, Ljubljana — Šulgaj Ivan, strojev. Dir. drž. žel., Maribor — Valenčič Franc † — Weibl Julij, ključ. delov., Ljubljana — Žigon Anton?

1923.

Ficker Aleksander, tehn. uradn. STIL, Ljubljana — Furlan Ivan, vodja poklicn. gas., Ljubljana — Kovač Leopold, posl. aspirant, Dir. drž. žel., Ljubljana — Meglič Franc, zast. tvrdke »Diamant«, Ljubljana — Primožič Jernej, pom. posl. kurilnice drž. žel., Niš — Skrlovnik Mihael, stroj. tehn. tov. Kunc, Ljubljana — Strgulc Pavel, lastnik stroj. podj., Ljubljana.

Ermenc Stanislav, tehn. uradn., Dir. drž. žel., Zagreb — Ileršič Janez, sign. mojst. sign. sekc., Ljubljana — Jernejčič Josip, strojev. pripravn., Dir. drž. žel., Ljubljana — Likovič Franc, strojnik, TPD, Hrastnik — Pšenica Franc, stroj. pripravn., Dir. drž. žel., Jesenice — Treven Rudolf, inž. pporučnik, Slavonski Brod — Uhliř Rudolf, meh. sign. sekc., Ljubljana — Winter Ivan, stroj. mojst., Boka Kotorska.

1924.

Dimnik Alojzij, strug., Pom. arz., Tivat — Zumer Nikolaj, stroj. podjet., Žez lezniki.

Arlič Emil, prestopil na strojni odsek T. S. Š. v Ljubljani — Breskvar Ivan? — Furlan Josip, prestopil na strojni odsek T. S. Š. v Ljubljani — Gorjanc Maks, strojev. priprav. Dir. drž. žel., Novi Sad — Kirn Albert? — Klopčič Stanko, strojev. Dir. drž. žel., Maribor — Kregar Alojzij, stroj. ključ., Kurilnica II., Ljubljana — Makovec Alojzij, sign. mojster, sign. sekc., Ljubljana — Pavlin Danijel — Zitterschlager Stanislav, prestopil na strojni odsek T. S. Š. v Ljubljani — Žerovnik Franc, strojev. Dir. drž. žel., Ljubljana.

1925.

Gabrovšek Josip, tehn. uradn., priprav., Kurilnica II., Ljubljana — Golob Ivan, tehn. uradn., »Titan«, Kamnik — Knez Franc, tehn. uradn., STIL, Ljubljana — Novak Alojzij, tehn. uradn., Monop. upr., Ljubljana — Perovič Franc, mojst. na avtomatskih stružnicah, Art. tehn. zavod, Kragujevac — Tomšič Peter? — Urisk Ivan, konstrukter, A. Westen d. d., Celje.

Bole Ciril? — Gerčar Karol † — Gladnik Josip, stroj. risar Dir. drž. žel., Maribor — Gosar Stane, nadz. proge priprav. sign. sekc., Ljubljana — Homolák Jože, tehn. uradn. rudnik Vareš, Majdan — Kopač Franc, stroj. ključ., Papirnica Goričane — Kovač Milan, stroj. ključ., tov. »Saturnus«, Moste — Krže Tomaž, orožnik — Luznar Franc, orožnik — Petrovčič Ignac, strojev. kand. Dir. drž. žel., Ljubljana — Pezdir Beno, nadz. proge priprav., Ljubljana — Platner Jože, stroj. ključ., TPD, Trbovlje — Robič Karol? — Samsa Rajko † — Semenič Viktor, last. prevozn. podjet., Ljubljana — Šušteršič Ivan, tkalski mojster, »Jugočeška«, Kranj — Welletz Ivan, prog. mojst., Samobor — Zupančič Otmar, strok. učit. tekst. šole, Kranj.

1926.

Cajhen Karol, stroj. ključ. tvor. avionov »Breguett«, Kraljevo — Čadež Franc, strojnik el. centr., Srednja vas, Poljane nad Škofjo Loko — Glavič Hinko, meh. tovarne Bonač, Ljubljana — Hvastja Jožef, stroj. ključ. Dir. drž. žel., Ljubljana — Kozjek Pavel, nadz. brz. priprav., Ljubljana — Marinko Anton, str. ključ., Gorenji Logatec — Mozetič Franc, str. ključ., delov. tvor. avionov »Breguett«, Kraljevo — Novak Franc, delov. osred. delav. TPD, Trbovlje — Pogačar Karol, str. ključ., Kurilnica II, Ljubljana — Pogačnik Ivan, meh. sign. sekc., Jesenice — Porenta Srečko? — Šimenc Josip, tehn. uradn. STIL, Ljubljana — Škofic Anton, tehn. uradn. tov. »Zmaj«, Ljubljana — Valjavec Rudolf, orod. ključ., tov. »Titan«, Kamnik — Zavadlav Emil, laborant el. inst. univ., Ljubljana — Zdravje Stanislav, prakt. tov. Bonač, Količevo.

Ileršič Adolf, meh. sign. sekc., Ljubljana — Klampfer Viktor, stroj. ključ., Kurilnica II, Ljubljana — Kos Franc? — Kovač Josip, stroj. priprav. drž. žel., Maribor — Mecilošek Engelbert, lastnik tov. »Chabeso«, Celje — Potočnik Franc, posl. uradn. Dir. drž. žel., Maribor — Rozman Matej, aeropl. meh., Mostar — Šulgaj Viljem, last. aut. delav. in garaže, Celje — Vrtačnik Ivan, nadz. proge priprav., Ljubljana — Zdešar Ivan, strojev. priprav., Kurilnica I., Ljubljana.

1927.

a)

Jaklič Franc, radiotehnik, Radio Ljubljana — Kolene Ivan, ključ. tov. tehtnic, Celje — Kunaver Josip, stroj. ključ. tov., Ljubljana — Oblak Anton, strojnik, St. Janžki premogokop, Krmelj — Pavlin Alojzij, stroj. ključ. tov. avion. »Breguett«, Kraljevo — Šušteršič Peter, strojnik, Tacen pod Šmarno goro — Vizjak Rudolf, železo-strug., Art. tehn. zav., Kragujevac, — Zupanek Adolf, stroj. ključ., Domžale — Žirovnik Ivan, stroj. ključ., Kurilnica I., Ljubljana.

Baje Bogomir? — Bizjak Herman, nadz. proge priprav., Ljubljana — Curhalek Julij, nadz. proge priprav., Ljubljana — Fabjančič Joško, stroj. ključ., STIL, Ljubljana — Goršič Vincenc? — Lapajne Anton? — Marež Stanislav, stroj. ključ., tov. avionov »Breguett«, Kraljevo — Mlakar Jože? — Omahen Viljem? — Prochazka Josip? — Rolih Anton, nadz. proge priprav., Ljubljana — Schlamberger Ivan, last. ključ. podjet., Novi Vodmat — Smolej Anton? — Snoj Ivan? — Škrbinc Alojzij, meh. pri auto-podjetj. »Magister«, St. Vid nad Ljubljano — Stravs Franc? — Vogrinc Rudolf?

b)

Kos Anton, stroj. ključ., tov. avion. »Breguett«, Kraljevo — Kuštrin Rihard, nadz. sign. priprav., Ljubljana — Lazar Anton, obratov. žel. obrt. zadruga, Kropa — Merhar Stanislav, stroj. ključ., Dir. žel., Ljubljana — Pregelj Miloš? — Strukelj Oskar? — Trotovšek Adolf, str. ključ., TPD, Trbovlje.

Berčič Stanislav, ključ. Dir. drž. žel., Ljubljana — Celestina Franc? — Gorjanc Ivan, prestopil na strojni odsek T. S. S. v Ljubljani — Grünfeld Leopold, str. ključ. Dir. drž. žel., Ljubljana — Haladea Srečko? — Klarer Ivan, strojev. priprav. Dir. drž. žel., Ljubljana — Letonja Anton? — Oblak Bogdan?

1928.

Bertoncelj Jernej, orod. ključ., tov. »Titan«, Kamnik — Gosar Franjo, orod. ključ., tov. »Titan«, Kamnik — Grčar Franc, str. ključ., Art. tehn. zav., Kragujevac — Homar Silvo, orod. ključ., tov. »Titan«, Kamnik — Kopač Alojzij, meh. sign. sekc., Ljubljana — Lenarčič Stane, delov. Zdr. delav. profesion. in el. centr. cink. d. Ljubljana — Mandl Friderik, risar, Del. dir. drž. žel., Maribor — Peternel Otmar, el. mont. pivov. »Union«, Ljubljana — Pinter Franjo, konstr. in risar, Maribor — Sedovnik Franc, stroj. ključ. tov. »Titan«, Kamnik — Skube Ivan, stroj. ključ., tov. vagon., Smederovo — Sluga Franjo, mehanik, sign. sekc., Ljubljana — Šmon Albin, str. ključ., »Triumph Auto«, Ljubljana — Štefula Franc, orod. ključ. »Titan«, Kamnik — Weber Maks, orod. ključ. tvor. »LAV«, Karlovac.

Boljka Mihael? — Grimšič Stanko? — Hertle Fric, tehn. ris., L. Ecker, Ljubljana — Košenina Alojzij, mod. miz. Rojina & Co., Ljubljana — Krištofič Franc, ključ. TPD, Trbovlje — Masterl Viljem, last. auto-podjet., Kranj — Prebil Adolf, nadz. proge priprav., Ljubljana — Primožič Ivan, ključ. Delavn. dir. drž. žel., Maribor — Rebec Rudolf? — Remškar Filip, stroj. priprav., Zadr. opek., Vič — Sajevec Janko? — Unk Mihael, str. ključ., Kurilnica II., Ljubljana.

1929.

Drnovšek Viktor, str. ključ. prakt., papirnica Vevče — Kos Ivan, orod. ključ., tov. »Titan«, Kamnik — Koselj Stanko, str. ključ. prakt. papirnica Vevče — Likovič Franc, strojni vodja tov. motvoza in vrv. d. d., Grosuplje — Sešek Franc, stroj. ključ., STIL, Ljubljana — Slabe Josip, stroj. ključ., STIL, Ljubljana — Tešar Franc.

Cirman Stanko? — Dovgan Franc? — Gosch Ludvik, tehn. uradn., Železarna, Muta — Hertle Karol? — Kralj Ivan? — Manfreda Albert? — Nagode Ivan — Novak Stanko? — Perme Maks? — Pogačar Stanko? — Prochazka Emil? — Reš Ciril, prakt. pap. Vevče — Ritter Josip? — Sekš Lavoslav? — Senegačnik Miroslav? — Slabina Ivan? — Vašiček Josip, tehn. risar, Art. zavod, Sarajevo — Zagradnik Franc?

1930.

Arhar Anton, stroj. ključ., Splošna maložel. družba, Ljubljana — Hadžiomerovič Hasan? — Jevšnik Alojzij? — Kariž Ignacij, strojni, pivovarna »Union«, Ljubljana — Kopar Rudolf, strojev. ind. žel. pri premogovniku, Krmelj — Lorber Viljem? — Petrič Anton, stroj. ključ., Rateče, Planica — Pirš Franc, stroj. ključ. — Rus Pavel, stroj. ključ. Pom. arz., Tivat — Sajovic Janko, stroj. ključ. tov. »Peko«, Tržič — Šintič Josip, str. ključ., STIL, Ljubljana — Toman Valentin, stavb. ključ., Posavec pri Podnartu — Zimic Anton, stroj. ključ.

Bajde Ludvik? — Česnik Vinko? — Galle Vinko? — Godec Damjan? — Goršek Matko? — Lenarčič Janko? — Markulin Zvonimir? — Payer Leopold, meh. prakt. papirnice Vevče — Pečan Ivan, delovodja, Kranj — Sedej Leopold? — Speglič Rudolf? — Stare Anton?

Elektrotehniška delovodska šola.

1921.

Legat Janko, obratov. elektr., Rogaška Slatina — Okorn Ivan, konstrukter pri ing. Schneider, Skofja Loka — Vraničar Rudolf, elektrotehnik, Mursko Središče — Zun Franc, elektrotehnik KDE, Ljubljana.

Molinar Josip, elektrotehnik veleposestva Belje — Ogrin Janko †.

1922.

Pravst Kristjan, elektrotehn. vodja, Glanzmann & Gassner, Tržič.

Eckert Alojzij, el. mont. Dir. drž. žel., Subotica — Erjavec Alojzij, el. monter Mest. el., Ljubljana — Peterlin Franc, konces. elektrotehn., Preserje pri Kamniku — Štajer Josip, vod. monter, »Elektroindustrija«, Ljubljana.

1923.

Narobe Franc, el. monter KDE, Žirovnica — Varšek Anton, strojnik Mest. el., Ljubljana.

Bock Ignacij, konces. el., Slovenska Bistrica — Junkar Franc, cand. ing., USA — Mohar Ivan, elektrotehn. v Rusiji — Vidovič Anton, elektromonter, Ptuj.

1924.

Kuštrin Anton, nadz. brz. priprav., Ljubljana — Megušar Jakob, konces. el., Drašvograd.

Baumkircher Stanislav, el. monter, Mest. el., Ljubljana — Janša Franc, konces. elektr., Kranj.

1925.

Ameršek Franc, obratov. el. zadruga, Zagorje ob Savi — Boskovič Eduard, el. monter Mestne elektr., odd. števeci, Ljubljana — Dobnikar Ivan, obratov. in tehn. risar, tov. Portland-cement, Solin, Majdan — Keržišnik Rudolf, el. monter Mestne el., Ljubljana — Kunst Maks, elektrotehn., papirnica Vevče — Mihelčič Ivan, elektrotehn., Ljubljana — Strehovec Daniel, elektrotehn. obratov., Krapina — Zaman Franc, mehanik sign. sekc., Ljubljana.

Drašler Franc, el. monter, Dir. drž. žel., Zagreb — Kos Josip? — Zupan Josip, elektrotehn. kontrolor el. tov., Nancy, Francija.

1926.

Doberlet Milenko, radiotehnik, »Jugoslov. Siemens«, Ljubljana — Gostič Ciril, obratov. el. Homee pri Kamniku — Holy Zdenko, el. mont. tekst. tov. »Jugobruna«, Kranj — Koprivec Joško, el. monter, Spl. maložel. dr., Ljubljana — Wernig Rajko, mehanik sign. sekc., Ljubljana.

Žakelj Franc, el. monter, Dir. drž. žel., Ljubljana.

1927.

Cesar Franc, elektrotehn., Lukovica pri Domžalah — Frankovič Robert, el. monter, »Jug. Brown Boveri«, Ljubljana — Kregar Ivan, el. monter, »Jug. Siemens«, Ljubljana — Miklavčič Ferdo, el. monter, KDE, Ljubljana — Samida Franc, el. monter, »Jug. Siemens«, Ljubljana.

Reberc Franc? — Rožič Franc, el. monter, Dir. drž. žel., Ljubljana — Scheithauer Edvard? — Sovinek Martin, delovodja rudnika, Velenje — Valenčič Adolf †.

1928.

Peternel Otmar, el. monter pivovarne »Union«, Ljubljana — Sovre Anton, elektrotehn., TPD, Kočevje — Ščuka Viktor, el. monter, KDE, Stična, Dolenjsko — Šorn Edvard, el. monter, El. zadruga, Spodnja Šiška — Vodljan Egidij, konces. elektrotehn., Laško.

Češmiga Albert?

1929.

Čimžar Ferdinand, konces. el. in lastnik el. centrale, Cerklje pri Kranju — Jurhar Anton, el. monter, Mest. el., Celje — Mastnak Franc, el. monter, TPD, Hrastnik — Pšenica Janko, el. monter, KDE, Jesenice — Znidaršič Albert, obratov. el., Jakil, Mirna, Boštanj ob Savi.

Jordan Jože? — Pinterič Pavel?

1930.

Arhar Andrej, el. monter, Česenj, Brod — Marn Filip, el. monter, TPD, Hrastnik. Erbežnik Vladislav, radiotehnik, Radio, Ljubljana — Felicijan Oskar, el. monter, Spl. maložel. družba, Ljubljana — Marn Dušan, el. monter, KDE, Jesenice — Rode Ludvik? — Vrbnjak Edvin, el. monter pri tvrdki Franc Dolenc, Preddvor n. Kranjem.

Prof. S. Šantel:

Prof. Alojzij Repič.

(Ob upokojitvi nestorja slovenskih kiparjev.)

Razvojna krivulja slovenske kulture drži v zadnjih petih desetletjih strmo navzgor. Nagli porast vseh panog našega duhovnega življenja je skoraj nenaraven, če vzamemo kot merilo večstoletno dobo, ki so jo rabili za bistveno isti razvoj naši večji sosedi, to je za razvoj neukih narodnih mas v organizirano celoto z vsemi znaki umstvene kulture. Ta primera je sicer netočna, v kolikor so imeli tudi posamezni Slovenci priliko, izobraziti se tako rekoč kot gostje tujih narodov ter uporabljati pri njih pridobljeno znanje svojemu narodu v prid. A koliko jih je bilo, ki niso z izobrazbo, pridobljeno v tujini, izgubili sleherne vezi s svojim narodom? In če je tudi niso izgubili, njih delo je bilo takratnemu kulturnemu stanju Slovencev še tuje in zato deloma brez koristi.

Naši zgodovinarji nam odkrivajo v zadnjih letih razna slovenska imena s področja znanosti in umetnosti iz prejšnjih dob. A vsa ta imena ne pomenijo navadno drugega, nego zanimivo konstatacijo o sposobnosti nekaterih naših posameznikov, niso pa imela neposrednega vpliva na organični razvoj slovenske kulture. Kajti narod, kakor posamezen njegov član, mora prehoditi s a m vso pot kulturnega razvoja od stopnje do stopnje, če hoče, da bo ta kultura res njegova in da bo vkoreninjena v njem, ne pa da bo zgolj maska, ki jo odnese prvi vetrič.

Pri besedi »kultura« mislim tu predvsem na znanost in umetnost; pri tej na literaturo, muzikalno, likovno in gledališko umetnost. S ponosom gledamo danes na njih splošni napredek. A pri specializiranju naletimo takoj na bistvene razlike med posameznimi panogami. Tako beležimo lahko že lepo število znanstvenikov in muzikov, ki so si pridobili izobrazbo doma, kar za likovne umetnike še dolgo ne bo veljalo. Vsi naši pomembnejši slikarji in kiparji so prinesli svoje znanje in s tem svoje umetniško prepričanje že popolnoma izcizelirano iz tujih vlemest ter so delovali ter še delujejo večinoma kot eksponenti umetniških struj, ki so jih rodile drugačne kulturne razmere, kakor so pri nas. Ne štejem jim tega v zlo, samo konstatiram. Saj drugače niso mogli, ko pri nas ni bilo priložnosti za tovrstno šolanje. Mi smo se lahko šolali v gimnazijah, realkah, v Glasbeni Matici, moremo se šolati danes na petih fakultetah naše univerze ter na konservatoriju, a v kiparski in slikarski stroki je šolanje tudi danes pri nas še skoraj nemogoče. Tako je prišlo do absurda, da imamo sicer svojo Narodno Galerijo, a nimamo možnosti, da bi doma izobraževali umetnike, ki bi ustvarjali dela za to Galerijo... Ta tipično balkanska poteza naše kulture, ki smo jo začeli zidati pri strehi, preskočivši vse razvojne stopnje od nižjega do višjega umetniškega šolanja, je vzrok, da se zgražamo nad prepadom, ki zija med narodom in njegovo »visoko umetnostjo«. Zgražamo se že dolga desetletja, a nismo ničesar storili, da bi ustvarili potrebne vzgojne prilike in s tem umetniško tradicijo, ki usposablja mase za uživanje umetnosti.

Ničesar? O pač! Nekaj in to zelo uspešnega dela na tem polju smemo imenovati z zadovoljstvom. To je delo nekaterih posameznikov, ki so se trudili leta in leta, da bi na nekaterih šolskih oddelkih, ki so združeni pod streho Tehniške srednje šole v Ljubljani kakor tudi na društveni umetniški šoli »Probuda« pokazali mladini prva pota do umetnosti. Ti oddelki — izvzemši »Probudo« — med katerimi je najstarejši in najvažnejši kiparski oddelek, niso po svoji organizaciji in tudi nočejo biti šole za visoko umetnost, ampak so strogo strokovno-obrtno šole. Med umetnostno obrtjo in likovno umetnostjo je pa toliko sorodnostnih vezi, da se ne smemo čuditi, če je marsikdo med bivšimi učenci kiparske šole spoznal med šolanjem na tem zavodu svojo sposobnost ter je dobro podkovan prešel v višje šole drugih mest. V tem smislu smemo pač govoriti tudi pri zgodovini naše skromne šole za lesno in kamneno kiparstvo kot o neki pripravljalni šoli za likovno umetnost, kar sicer po svojem bistvu ni in kar tudi ne bi bila, če ne bi morala pomagati nadomestovati manjkajoče slovensko višje učilišče za umetnost in umetnostno obrt.

Od leta 1905. do lani je učil na tej šoli profesor in akademski kipar Alojzij Repič. Njegovo delovanje na tem zavodu je tako tesno združeno z razvojem slovenske umetnostne obrti in likovne umetnosti sploh, da nam je dolžnost spominjati se ga o priliki, ko nas truden in izčrpan zapušča po 25-letnem neumornem šolskem delu.

11. marca leta 1866. so rojenice stale ob zibelki novorojenčka v preprosti kmetijski hiši Jožeta Repiča v Vrhpolju pri Vipavi. Bile so vse tri-ene misli, a vsaka jo je povedala z drugimi besedami. »Revež boš,« de prva, »Šolnik postaneš,« druga, a tretja se odreže s škodoželjnim nasmeškom: »Umetnik boš!« Ko so mu prisodile še dolgo življenje, so izginile.

Minila so prva otroška leta, in ker je bil mali Lojzek zdrav in brihten, so ga poslali v osnovno šolo v bližini Vipave. Tu je opazil učitelj Adlešič Lojzetovo spretnost za risanje. Dovolil mu je, da je med šolskimi urami prerisoval svete podobice, ki jih je rad kazal svojim znancem, češ, glejte, kakega umetnika imamo pri nas! Te sličice so bile seveda tudi pobarvane z barvicami, ki jih je preskrbel gospod učitelj. Pri nedeljskih mašah je bil Lojze kajpak za ministranta pri gospodu župniku Pečarju. Ko mu je učitelj Adlešič pokazal sličice malega umetnika, se jih je zelo razveselil ter jih ob prvi priliki pokazal tovarišu Dejaku v Budajni, pozneje župniku Vrhpoljskemu. Ta gospod Dejak pa vam je bil tudi pravi mož za presojanje takega dela. Saj je bil sam pravi vsestranski umetnik: znal je fotografirati, risati, slikati, mizariti, stružiti in celo na rezbarstvo in zlatenje se je razumel. Za mladega umetnika se je takoj zavzel ter mu dajal sprva nauke, kaj mora risati, pozneje, ko je končal osnovno šolo, ga je vzel kar k sebi kot famula. Dajal mu je sprva razne predloge, pokrajine in glave, ki jih je moral Lojze prerisavati. Pozneje ga je uporabljajal pri izvrševanju raznih naročil, ki jih gospodu Dejaku ni nikdar zmanjkalo. In tako je Repič preživel mladeniško dobo v delu, kateremu se ni mogel več odreči do pozne starosti.

Po osmih letih bivanja v prijazni Dejakovi hiši je dozorelo v mladem Repiču prepričanje, da to še ni dovolj, kar se je naučil v rojstni vasi, čeprav je slovel gospod župnik kot mojster v vseh bližnjih vaseh. V njegovem srcu je začelo kliti seme hrepenenja, ki so ga bile zasejale rojenice. V Ljubljano ga je gnalo, kjer so lepše in večje cerkve kakor v Vrhpolju in v Vipavi in

kjer je upal, da dobi priliko za izobrazbo v lepi umetnosti. Ker denarja ni bilo, je vstopil v Matjanovo mizarsko podjetje, a že po 14 dneh je spoznal, da cenijo tam njegove zdrave mišice, da pa ne upoštevajo umetniške žilice. Saj je moral tam le strugati in žagati. Zato je sprejel mesto pomočnika pri kiparskem mojstru Trnovcu v Polhovem Gradcu. Tam mu je bilo že bolj všeč. Delal je večinoma rezbarska, a tudi mizarska dela za cerkve, vse, kakor je veleval mojster; saj je bil šel k njemu z namenom, da si pridobi učno izpričevalo. A delo je bilo trdo! Pozno v noč je bilo treba včasih delati in le redko je bilo nekaj odmora, da je našel priliko za brenkanje na citre in s tem preglasil nevšečno muziko lačnega želodca. Sredi tega dela pa mu pride na ušesa novica iz Ljubljane, ki ga je močno razburila. Izvedel je namreč, da je bila tam ustanovljena umetno-obrtna šola. Zdelo se mu je, da so ustanovili to šolo prav zanj. Ob prvi priliki jo je popihal v Ljubljano brez vednosti svojega mojstra ter potrkal na vrata ravnateljve pisarne. Gospod ravnatelj Šubic ga je prijazno sprejel ter mu sporočil, da mora prinesiti pismeno dovoljenje svojega mojstra s seboj. To je bilo hitro rečeno, a kaj, ko mojster sploh ni hotel nič o tem slišati. Tu se mladi Repič spomni svojega starega prijatelja župnika Dejaka ter mu pismeno obrazloži svoje težave. Še sedaj hrani ravnateljstvo Tehniške srednje šole pismo župnika Dejaka direktorju Šubicu, iz katerega posnemam sledeči odstavek:

... Neki Alojzij Repič iz moje duhovnije Vrhpoljske pri Vipavi želi brezplačno ali kakem stipendijem sprejet biti v Vašo obrtno šolo, da se izuči rezbarije ali podobarije. Upam si ga po svoji vesti najtopleje priporočati. Mladeneč je star 23 let, poštenega zadržanja, delal je v takem stroku pri meni tri leta, sedaj pa dela eno leto pri podobarju Jerneju Trnovcu v Polhovem-gradcu, zna toraj že precej rezbarije, drakslarije, nekaj tudi risati in slikati. Do kiparije ima posebno veselje i tudi talent. Prosim toraj ponižno, da se blagovolite na prosilca milostno ozirati, ter v ta namen podpisanemu dobrotno naznaniti, kaj da k prošnji potrebujemo itd.

A vkljub temu ni šlo tako gladko. Mojster se je sam oglasil pri ravnatelju Šubicu ter zatožil Repiča, da mu hoče uiti. Končno je Repiču le uspelo prebresti vse težave in vstopil je v obrtno šolo.

Dve leti je bil najmarljivejši učenec te šole. Kiparstva in modeliranja ga je učil profesor Celestin Mis, risanja pa Josip Vesel. Ta je znal posebno ceniti Repičevo nadarjenost, in ko mu je učenec narisal kako posameznost s točnostjo, značilno zanj, mu je večkrat dejal: »Saj vidite bolje od mene!« Često mu je prigovarjal, naj bi šel na Dunaj, da se dodobra izuči kiparske umetnosti. A kaj, ko ni bilo denarja! Ni preostalo drugega, kakor da je vstopil z odhodnim izpričevalom v žepu zopet v obrtno prakso. Tokrat ga je zaneslo v Celje k podobarju in pozlatarju Krašovcu. Nekega dne, ko je prišel po opravih zopet v Ljubljano, ga sreča profesor Vesel, ki je pravkar prihajal iz kavarne »Casino«, sedanje »Zvezde«, ter ga vpraša, ali pojde kmalu na Dunaj. »Tega ne smete pustiti pod nobenim pogojem!« ga je vzpodbujal. Ko je povedal to svojemu mojstru v Celju, je lepo naletel! »Kaj,« je zavpil nad njim, »na Dunaj hočete brez denarja in še na umetniško akademijo? Ali res mislite, da so tam tako neumni, da Vas bodo sprejeli?« A Repičev sklep je bil trden. Premagal je končno tudi nasprotovanje mojstra Krašovca, kateri ga je slednjič odpustil, a si je pridržal njegovo orodje, češ, saj bo prišel kmalu ponj...

In tako najdemo Repiča jeseni 1890. na Dunaju, kjer kolovrati po prašnih ulicah, seve brez beliča v žepu. Nič ni vedel, kam naj bi se obrnil, le za naslov nekega društva rokodelskih pomočnikov je vedel. No, tam so mu dali za par dni prenočišče in hrano, nato pa je moral že zopet s trebuhom za kruhom od podobarja do podobarja. Dve dolgi leti se je tako preživljal, da je mogel tvegati odločujoči korak ter se je prijavil na akademiji za lepe umetnosti k sprejemnemu izpitu. No, šlo je po sreči: med 60 kandidati jih je bilo sprejetih le 12, med njimi je bil naš Repič. Glavni eksaminator, sloviti kipar Hellmer, ustvaritelj Goethejevega in mnogih drugih spomenikov na Dunaju, se je dobrohotno nasmehnil Repičevi eksaktnosti in trdosti v obdelovanju ilovice ter ga imenoval »holcfreserja«. »No, to vam bomo tu že pregnali,« je menil. Tekom njegovih 4-letnih studij na splošnem oddelku ga je vprav Hellmer vzljubil, ker ni imel drugega učenca, ki bi bil tako marljiv in vesten, kakor je bil Repič. Posebno mu je ugajal način, kako je delal. On sam mu je bil s svojim velikim vplivom preskrbel stipendij, s katerim se je mogel Repič preživljati med studiranjem. Izmed Slovencev so studirali takrat na Dunaju Zajec, pozneje tudi Gangl, Sternen in Berneker.

Prof. Alojzij Repič.

Po štirih letih splošne šole je Repič prestopil v specialno šolo profesorja Kundmanna, kjer je studiral kompozicijo ter izvrševal večja samostojna dela. Iz tistega časa izvirajo Repičeva najboljša dela, saj se je mogel takrat posvečati izključno svojemu umetniškemu poklicu. Takrat je ustvaril skupino »Boreča se dečka«, ki sta mu prinesla I. darilo kiparske šole, ter »Borilca«, ki sta bila nagrajena s prvim darilom specialne šole. V zadnjem letu je ustvaril tudi veliko skupino »Adam in Eva«, ki je vzbudila posebno pozornost na I. slovenski umetnostni razstavi v Ljubljani leta 1900. »Boreča se dečka« in »Adam in Eva« se nahajata v ljubljanskem muzeju.

Slovenska umetnostna razstava pa ni bila prva, na kateri je Repič javno nastopil. Še poprej je bil razstavil »Boreča se dečka« v Umetniškem domu na Dunaju. Na te razstave je zahajal redno tudi avstrijski cesar, ki so mu

bili navzoči umetniki predstavljeni. Njegova stereotipna kritika se je glasila: »zer šen«, posebno če je videl naslikane vojake, a Repiču je rekel, da je prav dobro zadel obraz dečka, ki izraža strah, da ga drugi udari.

Na Dunaju je delal Repič tudi po naročilih, ker je bil stipendij prepričan za vse potrebe življenja, posebno pa za nabavo dragih potrebščin. Tako je izdeloval razne portrete, dekorativna dela v raznem materialu, a tudi malo-plastična dela v srebru. Tam je napravil med drugim tudi kamnite balkonske kipe za »mestno imovino«, sedanjo Mayerjevo hišo v Ljubljani.

Opremljen z vsemi akademskimi izpričevali z diplomo vred je postal Repič končno leta 1899. tudi formalno samostojen kipar-umetnik ter se je kot tak naselil v svojem rodnem kraju Vrhopolju. Iz tega časa izvira njegov spomenik pesniku in glasbeniku Miroslavu Vilharju v Postojni, kateri spomenik stoji menda še danes tam, čeprav ne nosi več svojega napisu. Istočasno je izdelal tudi mnogo cerkvenih kipov po naročilih.

Med tem časom se je bilo izpraznilo mesto kiparja na umetno-obrtni šoli v Ljubljani, ki jo je po kratki dobi učiteljevanja zapuščal akad. kipar Gangl. Na opozorilo Repičevega starega prijatelja, župnika Dejaka ga je ravnatelj Šubic priporočil za Ganglovega naslednika na merodajnem mestu na Dunaju, kar mu je takoj uspelo, saj je bil Repič tam gori dobro zapisan. Repič pa, ki je bil pripeljal z Dunaja že malo družinico s seboj, se ni tega nameščenja kar nič branil. Rešilo ga je odvisnosti od zasebnih naročnikov, ki znajo biti mnogokrat zelo malenkostni in sitni. In tako se začenja tretje razdobje v Repičevem življenju, doba njegovega profesorskega poklica.

Zanimivo je, kako je tu šlo vse gladko z imenovanjem in vsakokratnim napredovanjem v višje čine. Od prejšnje umetniške prakse so mu v službeno dobo šteli pet let. Nikdar ni bilo treba posebnih prošenj. Vse je prišlo tako rekoč samo od sebe, dokaz, kako so znale oblasti ceniti Repičevo plodono delovanje v šoli.

Odkar je Repič žrtvoval skoraj vse svoje moči šolskemu poklicu, je našel vendar tuptatam še časa za umetniška dela, deloma naročila za cerkve ali zasebna portretna naročila i. p. Med takimi deli je posebno omembe vreden nagrobni spomenik kardinala Missie kakor tudi portretni kipi raznih slovenskih pisateljev, nadalje portret ministrskega svetnika Rossipala na pokopališču v Opatiji.

Profesorsko službo je nastopil Repič po veliki noči leta 1905. Na kiparski šoli ga je čakalo mnogo dela, saj je bil ta oddelek, kakor je videti, v razzulu. Ni bilo modelov, ne drugih priprav, primanjkovalo je orodja, a kar je bilo najhujše, tudi učencev skoraj ni bilo! Samo dva učenca je takrat našel Repič v šoli in še ta brez veselja za delo. No, sedaj se je začelo novo in veselejše življenje pri »kiparjih«. Število učencev je naraščalo od leta do leta in je doseglo v enem letu celo rekordno število 26. Učenci, ki so zapuščali to šolo, so bili zares usposobljeni za izvrševanje kiparskega poklica v kamnu in lesu ter so vsi našli zaslužka po dovršenem šolanju. A kakor sem uvodoma že omenil in kar daje tej šoli še posebno važnost, je to, da je mnogo učencev za časa studij spoznalo svojo sposobnost za višjo umetniško naobrazbo ter da so sledili primeru svojega učitelja, mojstra Repiča. Med svojimi najboljšimi učenci našteva Repič še danes s ponosom in zadoščenjem imena, kakor Brežanin, Dolinar, Hodnik, Napotnik, Ropret, Sajevec, Jurkovič, Jeglič, Rajko Šubic, Sterlé, Justin in druge, ki danes ne bi bili splošno priznani umetniki, če ne bi bilo profesorja Repiča.

Ni čudo, da so merodajni krogi znali ceniti Repičevo vestno in plodonosno delo, ki je bilo ovenčano s podelitvijo kraljevskega reda svetega Save IV. stopnje v decembru leta 1929.

V šolskem izvestju ne smemo pozabiti omeniti tudi ureditve učnega načrta na kiparski šoli, ki ga je vpeljal profesor Repič. V tem oziru mu je ravnatelj Šubic prepustil popolno svobodo. Učil je modeliranje po naravi, ornamentalno in figuralno rezbarstvo, kamneno kiparstvo od punktiranja do izvršitve ter anatomijo in tehnologijo. Posebno upoštevan je bil Repič vedno kot veščak v polihromiranju in zlatenju ter je v teh strokah dosegal tudi zelo vidne uspehe pri svojih učencih.

Naj naglasim posebno še to, da je bilo Repičevo šolsko delo v razmerju z delom ostalih profesorjev na obrtnih in srednjih šolah izredno naporno. Njegova služba je štela do 48 tedenskih ur, kar pomeni 8 ur na dan! Kdor je videl Repiča pri tem delu in kdor ve, s kako vnemo in marljivostjo je bil vedno pri svojih učencih deloma kot dobrohoten svetovalec, deloma kot pedagog, ki je znal tudi s potrebno strogostjo uveljaviti svojo voljo pri njih, se ne bo čudil, da je bila ta naporna služba na kvar njegovemu tako sijajno začetemu umetniškemu delu. Grda nehvaležnost in velika — površnost pri presojanju Repičevega plodonosnega dela je mogla roditi neupoštevanje Repiča v onih krogih, ki se pri nas smatrajo za merodajne pri kvalificiranju in uvrščevanju umetnikov v neke kategorije. A to naj našega sivolasega tovariša ne boli!

Mi vsi, ki smo ga poznali pri delu — a teh je mnogo — smo se naučili ceniti ga in spoštovati. In ko bodo nekoč prenehali viharji zavisti, bo začela svetleje svetiti Repičeva zvezda. In njegov narod bo beležil njegovo ime med piloti nastajajoče slovenske umetnostne kulture.

Izvestje.

Direktorjevo poročilo.

Od 18. do 22. junija 1930. je bila običajna šolska razstava. Razstavili so: arhitektonsko-gradbeni odsek risbe prostoročnega risanja, Strojna delovodska šola kovinsko enojermenično brzostrožnico, Kiparska in rezbarska ter Keramiška šola ročne izdelke.

Letna izpričevala za šolsko leto 1929./1930. so se razdelila dne 28. junija z običajno Vidovdansko proslavo.

Šolsko leto 1930./1931. se je pričelo dne 1. septembra. Po objavljenem redu so se vršili popravni in naknadni izpiti, vpisovanje in sprejemni izpiti.

Redni pouk se je pričel:

dne 10. septembra na vseh oddelkih s celoletnim poukom,

dne 4. novembra v III. razredu Gradbene rokodelske šole.

Božični odmor je trajal izredno od 24. decembra do 15. januarja.

Dne 31. januarja se je na oddelkih s celoletnim poukom zaključil zimski semester in se je dne 4. februarja pričel poletni semester.

Velikonočni odmor je trajal izredno od 2. do 15. aprila.

Redni pouk se je zaključil:

dne 31. marca na Gradbeni rokodelski šoli,

dne 23. maja v četrtil letnikih odsekov,

dne 13. junija na ostalih letnikih odsekov,

dne 17. junija na delovodskih in strokovno-obrtnih šolah.

Od 29. maja do 6. junija so se opravljali na oddelkih pismeni završni (diplomski) izpiti.

Dne 11. junija so se pričeli ustni završni izpiti, ki bodo trajali do 19. junija.

Sklepne ocenjevalne konference za četrte letnike odsekov so se vršile dne 22. maja, za ostale letnike in oddelke se bodo vršile od 19. do 24. junija.

Dne 25. junija bo svečano otvorjena šolska jubilejna razstava.

Važnejši uradni spisi:

Z rešenjem ministrstva trgovine in industrije I. br. 18324/N od 14. julija 1930. in rešenjem kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani VIII. No. 4456/3 od 24. julija 1930. je bilo odrejeno, da se premesti graverska delavnica državne puškarske šole iz Kranja v Ljubljano in dodeli Tehniški srednji šoli.

Z rešenjem ministrstva trgovine in industrije I. br. 23551/N od 23. avgusta 1930. in rešenjem kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljub-

ljani VIII. No. 5994 od 2. septembra 1930. je bila z letošnjim šolskim letom Gradbena rokodelska šola preosnovana v dveletno Gradbeno delovodsko šolo.

Z rešenjem kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani VIII. No. 7032 od 24. oktobra 1930. je bil odrejen specialni tečaj za elektrotehniške vajence.

Z rešenjem ministrstva trgovine in industrije I. br. 33054/N od 11. novembra 1929. in rešenjem kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani VIII. No. 6774 od 26. oktobra 1930. je bil za starešino geometrskega odseka postavljen profesor ing. Novak Leo.

Z rešenjem ministrstva trgovine in industrije I. br. 17332/N od 25. maja 1931. in rešenjem kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani VIII. No. 2055/3 od 29. maja 1931. je bil kot odposlanec gospoda ministra trgovine in industrije imenovan za predsednika izpraševalnega odbora pri završnih (diplomskih) izpitih gospod dr. ing. Král Alojzij, profesor tehniške fakultete v Ljubljani.

Z rešenjem kraljevske banske uprave Dravske banovine v Ljubljani VIII. No. 3292/1 od 28. maja 1931. je bilo odrejeno, da se vršita v času od 6. julija do 31. avgusta 1931. merkantilni in risarski tečaj za učitelje na obrtnih nadaljevalnih šolah.

Letos so se v prvi letnik Elektrotehniške delovodske šole prijavi samo 3 učenci; radi tega se ni otvoril I. letnik.

Izpremembe in osebne zadeve učiteljskega zbora. Novi stalni učitelji: Prof. ing. Hacin (nastopil kot honorarni učitelj s pričetkom šolskega leta, kot profesor 25. marca), suplent Jurančič (kot honorarni učitelj od 4. novembra do 1. januarja, kot suplent od 2. januarja dalje), predmetni učitelj Benbra (nastopil kot šolski tajnik 25. septembra), strokovna učitelja Užnik in Spasojević (nastopila s pričetkom šolskega leta). V stalež zavoda sta bila sprejeta s 1. aprilom strokovna učitelja Knafelj in Steimann. Nova honorarna učitelja: ing. Zidanšek, Gspan (nastopila 14. novembra). — Službe na našem zavodu so bili razrešeni: Prof. ing. Dimnik (18. novembra), suplent ing. Debelak (11. novembra), suplent ing. Jezeršek (2. oktobra), suplent Jurković (20. oktobra), prof. Repič (upokojen 31. marca). — Dopuste so imeli: Direktor Reisner po službenih opravkih v Beogradu od 8. do 16. novembra in od 6. do 8. marca, od 25. do 30. aprila na Dunaju kot vodja ekskurzije absolventov risarskega tečaja za strokovno izobrazbo učiteljev na obrtnih nadaljevalnih šolah. V njegovi odsotnosti je direktorske posle opravljal prof. ing. Kryl. — Prof. ing. Novak od 11. marca do 4. aprila studijski dopust v Nemčijo. — Suplent ing. arch. Fatur je bil od 16. do 20. februarja v Beogradu na I. razstavi jugoslovenske arhitekture. — Honorarni učitelj dr. Ciber je odšel z mesecem januarjem na trimesečni kurz v Beograd. — Dopust za je opravljanje državnih strokovnih izpitov sta imela suplent Jaklič (od 15. januarja do 7. februarja) in suplent ing. arch. Fatur (od 18. marca do 20. aprila). — Bolezenski dopust je imel prof. Repič od 6. decembra 1929. do upokojitve (31. marca 1930.). — Pri ljudskem štetju so sodelovali prof. Klinc, prof. Kremenšek in suplent Jaklič.

Inspekcija zavoda: Od 16. aprila do 5. maja je šolo inspicial inspektor gospod Mihajlo Presl.

Organizacije učencev na šoli: Ustanovljen je bil podmladek Jadranske straže. Poverjeništvu je prevzel prof. dr. Rožič. Prof. Davorin Volavšek je bil odrejen za nadzornika pri podružnici Ferialnega saveza. Poverjenik za podmladek Rdečega križa je predmetni učitelj Lenarčič.

Dne 29. novembra se je vršil V. občni zbor podružnice Ferialnega saveza.

Predavanja učencem: Prof. dr. Rožič je predaval dne 6. novembra »O organizaciji podmladka Jadranske straže« in je imel dne 4. februarja slavnostno predavanje o Strossmayerju. Prof. Volavšek je dne 11. novembra predaval »O francoski pomoči v vojni«.

Prireditve učencev. Pod pokroviteljstvom podbana gospoda dr. O. Pirkmajerja sta dne 14. marca priredila podmladka Jadranske straže in Ferialnega saveza akademijo v dvorani delavske zbornice. — Dne 2. maja so učenci četrtih letnikov odsekov pod pokroviteljstvom gospoda Dragotina Hribarja, predsednika »Zveze industrijev«, priredili v veliki dvorani hotela »Union« akademijo v prid svojega fonda za ferialne ekskurzije.

Počitniška praksa. Učenci odsekov morajo v velikih počitnicah opravljati šesttedensko prakso v obratih iste ali sorodne stroke, ki se je na šoli učijo. V počitnicah leta 1930. so učenci opravljali prakso v sledečih tvornicah in podjetjih:

Ljubljana: Val. Accetto, Val. Battelino, Ing. Dukić, Ant. Mavrič, »Obnova«, Oražem I., Prva slov. zid. zadr., ing. Tönnies, ing. Tornago, Mir. Zupan. — Kurilnica in delav. drž. žel., Stegu & Drug, L. M. Ecker, Stroj. tov. in liv., tobačna tov., Marjan Weibl, R. Willmann, Združ. papir. Vevče, Goričane, Medvode. — Jugosl. Brown Boweri, deželne elektr., mestna elektr., I. Mihelčič, »Radioval«, Skodovi zav.

Aleksandrovo: tvor. testenin, elektrarna. — Banjaluka: ind. drveta. — Beograd: elektrarna. — Bled: Plemelj Iv., I. Kraus. — Brežice: Leon. Treppo. — Brod na Savi: tvor. vagonov, mostov, itd. — Celje: Kon. Gologranc, Al. Kališnik, cinkarna, A. Westen, elektrarna, Šmidt Fr. — Dolnji Logatec: Ant. Tešar. — Domžale: Iv. Sršen. — Dovje pri Bledu: Ulčar & Co. — Graz: Grazer Waggonfabrik-Maschinenfabrik A. G. Andritz. — Jesenice: Slokan & Svetina, Kranjska ind. družba, I. Markež, Ing. Črnjač Jos. — Kamnik: »Titan«. — Karlovec: tvor. »Lav«, elektrarna. — Knin: elektrarna. — Kranj: »Jugočeška«, el. Majdič, el. Mayer. — Križevci pri Ljutomeru: Iv. Marinič. — Kruševac: kurilnica drž. žel. — Ljutomer: Ant. Ludvig. — Maribor: Ulb. Nassimbeni, delav. drž. žel., Spl. stavb. družba, elektrarna, katastrska uprava. — Mostar: kurilnica in delav. drž. žel. — Niš: kurilnica in delav. drž. žel. — Novi Sad: kurilnica in delav. drž. žel. — Osijek: kurilnica in delav. drž. žel. — Preserje: A Kobi. — Ptuj: Zadr. elektrarna. — Rab: elektrarna. — Ribnica na Dolenjskem: Iv. Klun. — Ruše: tvor. dušika. — Sarajevo: kurilnica in delav. drž. žel. — Sisak: kurilnica drž. žel. — Slavonska Požega: Drag. Fleissig. — Slavonski Brod: kurilnica drž. žel. — Sodražica: Fr. Fajdiga. — Split: Portlandcement Solin. — Srpske Moravice: kurilnica in delav. drž. žel. — Subotica: kurilnica drž. žel. — Sušak: brod »Predsed. Kopajtič«, kurilnica drž. žel. — Šibenik-Dugi rat: »La Dalmatienne«. — Št. Vid nad Ljubljano: A. Kremžar. — Tivat: pom. arzenal. — Trbovlje: A. Klenovšek, Trb. premog. družba. — Tržič: Ing. Jos. Dedek, Glanzmann & Gassner. — Užice: kurilnica drž. žel. — Velenje: drž. premogovnik. — Veliki Bečkerek: kurilnica drž. žel. — Vič: Združ. opekarne. — Vrhnika: I. Lenarčič. — Zabukovica: drž. premogovnik. — Zagorje: Trb. premog. družba. — Zagreb: Bljug & Pan-

grac. — Žalec: Lorber & Co. — Železniki: M. Žumer. — Žiri: Autodružba Poljanšek.

Poučne ekskurzije. Sestavni del šolskega pouka so obvezne ekskurzije. V letošnjem šolskem letu so učenci napravili pod vodstvom svojih učiteljev(-ic) sledeče poučne ekskurzije:

Ljubljana: mestna el., pokojnin. zavod, stavba grafike, hran. in pos. konzorcij, privatne zgradbe, razstava narodnih vezenin, razstava slik † Strleta, monument. zgradbe, institut za preizk. materiala, tov. cement. izdelkov. — Higijenska razstava, mestna klavnica, stavba »Dunav«, stavba g. Pikuša, Stroj. tov. in liv., termično varjenje tramvajskih tračnic, tobačna tov. — Cestna žel., el. institut za meh. in metalograf. inst. univ., mapni arhiv, pivovarna Union, »Saturnus«.

Bistra: elektr. Fr. Galle. — Bled: zgradba Parkhotela, kanalizacija, pilotiranje. — Celje: cinkarna, A. Westen. — Črnuče: elektr. napeljava. — Dobrava: Kranjska ind. družba. — Domžale: »Radio« postaja. — Fala: elektrarna. — Fužine: jez in elektr. centrala, turbinske naprave. — Golnik: zdravilišče. — Javornik: Kranjska ind. družba. — Jesenice: Kranjska ind. družba, usedline in potezine pri gori Mirce, zgradba in prezidava cerkve. — Kamnik: »Titan«. — Kleče pri Ljubljani: vodovod. — Količevo pri Domžalah: kartonažna tov. Iv. Bonač. — Kranj: »Jugočeška«, »Jugobruna«, »Inteks«, el. Majdič, el. Mayer. — Laško: transformat. stanica. — Lesce: »Veriga«. — Maribor: delavnica drž. žel., »Kovina«. — Medvode: zgradba ceste in mostu, papirnica. — Novo mesto: stare in nove zgradbe, kmetijska šola na Grmu. — Podpeč: kamenolom. — Ruše: tov. dušika. — Škofja Loka: mlekarna, staro mesto, kamenolom Kamnitnik. — Šmartno pri Litiji: F. Razboršek. — Št. Jurij pri Celju: kmetijska šola. — Št. Vid nad Ljubljano: »Stora«. — Štore pri Celju: železarna. — Tacen: elektrarna. — Trbovlje: premogokop. — Tržič: Glanzmann & Gassner, »Peko«. — Velike Lašče: domovi Stritarja, Levstika in Trubarja. — Verd: tov. parketov. — Vevče: papirnica. — Vrhnika: mlekarska zadr., Jos. Jelovšek. — Žirovnica: elektrarna.

V velikih počitnicah l. 1930. so napravili ekskurzije:

absolventi arhitektonsko-gradbenege in strojnega odseka pod vodstvom prof. ing. arch. Gregarja, ing. Premelča in Jakliča na Dunaj, Brno, Zlin, Prago, Nürnberg in München,

absolventi elektrotehniškega odseka pod vodstvom prof. ing. Doviča v Zagreb, Split, Solin, Brač, Supetar, Šestanovac, Kraljevo, Dugirat, Šibenik, Skradin in Manojlovac,

absolventi strojne in elektrotehniške delovodske šole pod vodstvom prof. Tejkala in Štirna v München, Nürnberg in Dunaj.

Ekskurzijski fond. Za stroške obveznih ekskurzij med šolskim letom imamo državno dotacijo, ki komaj zadostuje, da dobijo najrevnejši učenci brezplačno vožnjo in manjšo podporo. Za stroške počitniških ekskurzij zbirajo učenci sredstva z raznimi prireditvami, šolska uprava pa zbira podpore, ki jih na pismene prošnje naklonijo zavodi in korporacije, razna obrtna in industrijska podjetja, strokovne zadruga in druge ustanove in nekatere trgovske tvrdke. Vsakršne nabiralne pole so učencem prepovedane.

Pismenih prošenj smo letos odposlali 493. Naslovnikov se je odzvalo do danes 63 s podporami v skupnem znesku 9259.— Din.

Podporniki zavoda. Združene papirnice Vevče, Goričane in Medvode nam darujejo vsako leto znatno množino papirja za pisarniške potrebščine. — Uprava fonda za trgovsko in obrtno šolstvo v Ljubljani nam z denarno

podporo omogoča izdanje šolskega izvestja. — Tvrdba Evgen Tuječ (zavod za elektrotehniške in tehniške potrebščine) v Ljubljani je šoli podarila četrto števec za šolsko preizkuševalnico. — »Noris« K. D. (veletrgovina elektrotehniških potrebščin) v Zagrebu je šoli podarila elektriški vrtalni stroj z zidno tablo prereza. — Tvrdba Singer (šivalni stroji Bourne & Co.) v Ljubljani nam je dala za dobo šolskega leta na brezplačno uporabo deset šivalnih strojev.

Razen ustvariteljev dijaških ustanov so naši podporniki dalje vsa podjetja in tvrdke, ki omogočajo uspešno vršenje počitniške prakse, in vsi, ki prispevajo k dijaškemu ekskurzijskemu fondu.

Vsem podpornikom zavoda bodi tudi na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala.

Poučni strokovni tečaji. V dobi od junija 1930. do junija 1931. so se na našem zavodu vršili sledeči tečaji:

Po odloku kr. banske uprave Dravske banovine in pod vodstvom direktorja Tehn. sred. šole v Ljubljani: risarski tečaj (II. del) za strokovno izobrazbo učiteljev na obrtnih nadaljevalnih šolah. Večji del absolventov tečaja je pod vodstvom direktorja napravil v času od 25. do 30. aprila 1931. poučno ekskurzijo na Dunaj, kjer so si ogledali ustroj tamošnjega obrtno-nadaljevalnega šolstva in vse novejšje strokovne šole.

Pod vodstvom referata za pospeševanje obrti kr. banske uprave Dravske banovine: višji tečaj za elektromonterje, knjigovodstvo za mizarje, mizarsko detajlno risanje, čevljarstvo pri krojevanju, lepljenje čevljev z lepili »Ago« in »Eh-kam«, barvanje s pršilnimi aparati in ortopedika, damsko krojaško pri krojevanju, tečaj za višje strojnike, moško krojaško pri krojevanju.

Pod vodstvom Zbornice za TOI v Ljubljani: tečaji za avtogeno varjenje (dnevni tečaj za začetnike in večerni tečaj za izvežbane), tečaj za pršenje barv za pleskarje, ličarje, čevljarje in usnjarje, tečaj za napravo strelovodov.

Pod vodstvom šolske uprave na prošnjo strokovne zadruge konc. elektrotehnikov v Ljubljani: specialni tečaj za elektrotehniške vajence.

Pod okriljem Zadruge stavbenikov in na pobudo prof. dr. ing. M. Karsala v Ljubljani: tečaj za izobrazbo delovodij železobetonske stroke.

Izvestje je zaključeno dne 15. junija. Splošna statistika za tekoče šolsko leto bo objavljena v prihodnjem šolskem izvestju.

Statistika obiska v šolskem letu 1929./1930.

Šola	Letnik (razred)	Število				Klasifikacija rednih učencev						Materinski jezik vseh vpisanih učencev							Število učencev	Število učenk			
		vseh vpisanih učencev		ob koncu leta ost. učencev		uspeh dovoljen	uspeh nepovoljen	s ponovlj. izpitom	neizprašani	z odhodnim izprijevalom	slovenski	hrvatski	srbski	češki	nemški	madžarski	ruski	bolgaraki					
		redni učenci	izredni učenci	redni učenci	izredni učenci																		
Tehniška srednja šola	Arhitektonsko-gradbeni odsek	I.	36	—	25	—	16	4	5	—	—	33	2	—	—	1	—	—	—	—	36	—	
		II.	19	—	17	—	12	1	4	—	—	18	1	—	—	—	—	—	—	—	19	—	
		III.	27	—	23	—	12	—	11	—	—	26	1	—	—	—	—	—	—	—	23	4	
		IV.	20	—	20	—	20	—	—	—	17	17	1	—	1	—	1	—	—	—	17	3	
Strojni odsek	I.	33	—	30	—	30	—	—	—	—	28	4	1	—	—	—	—	—	—	—	33	—	
	II.	30	—	29	—	19	2	8	—	—	23	3	—	1	3	—	—	—	—	—	30	—	
	III.	26	—	23	—	21	—	2	—	—	23	2	1	—	—	—	—	—	—	—	26	—	
	IV.	30	—	23	—	26	2	—	—	21	27	3	—	—	—	—	—	—	—	—	30	—	
Elektrotehniški odsek	I.	25	—	20	—	17	—	3	—	—	18	5	—	1	—	—	—	—	—	—	25	—	
	II.	28	—	28	—	24	1	3	—	—	27	—	—	1	—	—	—	—	—	—	28	—	
	III.	21	—	17	—	15	—	2	—	—	18	2	1	—	—	—	—	—	—	—	21	—	
	IV.	13	—	13	—	13	—	—	—	13	10	—	1	1	1	—	—	—	—	—	13	—	
Geometriški odsek	I.	46	—	42	—	40	—	2	—	—	42	2	—	—	—	—	—	—	—	2	46	—	
Gradbena rokodelska šola	II.	25	—	25	—	24	—	1	—	—	22	1	—	—	2	—	—	—	—	—	25	—	
	III.	23	—	23	—	20	—	3	—	23	23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23	—	
	mojstr.	15	—	10	—	3	—	1	6	—	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	—	
Strojna delovodska šola	I.	30	—	29	—	22	—	7	—	—	26	1	2	—	1	—	—	—	—	—	30	—	
	II.	24	—	24	—	23	—	1	—	24	22	2	—	—	—	—	—	—	—	—	24	—	
Elektroteh. delovodska šola	I.	6	—	6	—	5	—	1	—	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	—	
	II.	8	—	8	—	8	—	—	—	8	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	—	
Mizarska in strgarska delovodska šola	II.	21	—	20	—	20	—	—	—	20	21	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21	—	
Kiparska in rezbarska šola	I.	7	—	5	—	5	—	—	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	—	
	II.	4	—	4	—	4	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	—	
	III.	4	—	4	—	4	—	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	—	
Keramiška šola	I.	6	—	6	—	6	—	—	—	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	1	
	II.	2	—	1	—	1	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	
	III.	5	—	5	—	5	—	—	—	5	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	2	
Učna delavnica za košarstvo		2	—	2	—	2	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	
Ženska obrtna šola	Šivanje	I.	32	43	30	43	30	—	—	—	—	74	—	—	1	—	—	—	—	—	—	75	—
		II.	19	28	16	28	16	—	—	—	16	46	1	—	—	—	—	—	—	—	—	47	—
	Obleke	II. a	18	3	18	3	18	—	—	—	—	20	—	—	1	—	—	—	—	—	—	21	—
		II. b	15	8	15	8	14	—	1	—	—	21	1	—	1	—	—	—	—	—	—	23	—
		III.	22	3	20	3	20	—	—	—	20	23	1	—	1	—	—	—	—	—	—	25	—
Vezenje	I.	9	3	9	3	5	—	2	2	—	11	—	—	—	1	—	—	—	—	—	12	—	
	II.	16	7	14	7	14	—	—	—	14	23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23	—	
Skupaj . . .		667	95	609	95	534	10	57	8	185	701	33	6	9	9	1	1	2	—	—	526	236	
		762		704		609								762							762		

Ustanove in podpore v šolskem letu 1930./1931.

Dr. Košmerlova dijaška ustanova. Dr. Franc Sergij Košmerl, advokat v Chicagu, Illinois, je leta 1923. ustvaril dijaško ustanovo za slovenske srednješolce in daroval v ta namen glavnico 100.000 Din. Ustanova ima dve mesti, eno za gimnazijce in eno za učence odsekov Tehniške srednje šole v Ljubljani. Letne obresti ustanovne glavnice se po vsakokratnem odbitku upravnih stroškov razpolovijo za obe ustanovni mesti. Ustanovo podeljuje ljubljanski občinski svet. Letos je bila podeljena v znesku 3000 Din.

Dr. Krekova dijaška ustanova. Ustanovna glavnica je 21.454,45 Din kot preostanek prispevkov za spomenik dr. Janeza Ev. Kreka. Ustanova je bila ustvarjena za dijake Tehniške srednje šole v Ljubljani dogovorno z odborom za Krekov spomenik in občinskim gerentskim svetom dne 10. maja 1926. Ustanovo je odobril veliki župan ljubljanske oblasti z razpisom P. br. 4471/1 z dne 9. avgusta 1926. Ustanova ima za sedaj eno mesto s 1000 Din na leto.

Ustanova ljubljanskega mesta. Gerentski svet mestne občine ljubljanske je dne 10. maja 1926. sklenil, da se ustanove, ki jih je bil ustvaril občinski svet v prejšnjih dobah, združijo v eno ustanovo z imenom »Ustanova ljubljanskega mesta za učence Tehniške srednje šole v Ljubljani«. Potrebne zneske pridobiva občina iz tekočih vsakoletnih proračunskih dohodkov. Ustanovo je potrdil veliki župan ljubljanske oblasti z razpisom O. br. 2307/1 z dne 14. oktobra 1926. Ustanova ima trinajst mest po 1000 Din na leto, in sicer devet mest za učence višjih in štiri mesta za učence nižjih razredov. Letos je bilo prostih in podeljenih pet mest za višje in štiri mesta za nižje oddelke.

Ustanove Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani imajo deset mest po 500 Din na leto za učence višjih oddelkov in petnajst mest po 400 Din na leto za učence nižjih oddelkov Tehniške srednje šole v Ljubljani. Letos je bilo prostih in podeljenih šest mest po 500 Din in enajst mest po 400 Din.

Ministrstvo trgovine in industrije v Beogradu je dajalo petim učencem ustanove po 400 Din na mesec.

Kraljevska banska uprava Savske banovine v Zagrebu je dajala enemu učencu Gradbene rokodelske šole skozi pet mesecev podporo po 800 Din.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine v Ljubljani je podelila šestnajstim učencem tukajšnjega zavoda enkratno podporo po 500 Din.

Hrvatsko kulturno društvo »Napredak« v Sarajevu je dajalo enemu učencu Strojne delovodske šole skozi 10 mesecev podporo po 200 Din.

Dijaško podporno društvo na Tehniški srednji šoli v Ljubljani je radi nezadostnih sredstev moglo dati le par manjših podpor.

Društvo prosi prijatelje obrtnega šolstva, da vsaj z redno članarino podpirajo društveno delovanje. Prav tako pa pričakuje tudi, da se ga bodo večkrat spomnili s prispevki oni absolventi našega zavoda, ki so v času šolanja prejeli ustanove in podpore.

Osebj e v šolskem letu 1930./1931.

Direktor:

Reisner Jožef, odlikovan z redom sv. Save III. stopnje in belega orla V. stopnje.

Starešine odsekov:

Ing. arch. Kryl Pavel, profesor, odlikovan z redom sv. Save IV. stopnje, starešina arhitektonsko-gradbenega odseka, predsednik preizkuševalne komisije za pomočnike. Nadzemno stavbarstvo, stavbno risanje, računstvo.

Ing. Premelč Stanec, profesor, odlikovan z redom sv. Save IV. stopnje, starešina strojnega odseka. Mehanska tehnologija, strojogradba (strojni elementi z vajami), strojno risanje.

Ing. Turnšek Viktor, profesor, starešina elektrotehniškega odseka. Obča elektrotehnika, elektrotehniško risanje.

Ing. Novak Leon, profesor, odlikovan z redom sv. Save IV. stopnje, starešina geometrskega odseka. Geodezija in vaje, osnovni nauki o cestnih in vodnih zgradbah, geodezija (stavbenstvo in merstvo), trasiranje cest in železnic.

Strokovna upraviteljica Ženske obrtne šole:

Novak-Kristl Alojzija, predmetna učiteljica. Izdelovanje oblek, tvarinoslovje, krojno risanje, nauk o nošah.

Profesorji, suplenti, učitelji, učiteljice:

Predmeti, ki so jih poučevali:

Arko Ema, predmetna učiteljica. Šivanje perila, krojno risanje, tvarinoslovje.

Benčina Anton, predmetni učitelj. Šolski tajnik.

Beran František, strokovni učitelj. Keramika.

Cerk Ana, strokovna učiteljica. Šivanje perila, tvarinoslovje, nauk o nošah, krojno risanje.

Ing. Debelak Joža, suplentka. Obča elektrotehnika, mehanika, tehniško risanje, elektriške meritve (predavanja), elektriške meritve (vaje).

Ing. Debelak Milutin, suplent. Mehanika, strojni elementi z vajami (strojogradba), parni kotli, mehanska tehnologija, strojni elementi. Do 11. novembra 1930.

Ing. Dimnik Stanko, profesor. Do 18. novembra 1930.

Dolak Adolf, strokovni učitelj, odlikovan z zlato medaljo za odlično službovanje. Strugarstvo, modelno mizarstvo, tehnologija.

Ing. Dovič Josip, suplent. Elektrotehnika, mehanska tehnologija, hidravlika, praktična elektrotehnika, projektiranje.

Ing. arch. Fatur Dragutin, suplent. Nauk o slogih in zgodovina arhitekture, nadzemno stavbarstvo, stavbno risanje, tehniško risanje.

Grebenc Oton, profesor. Dekorativno risanje, prostoročno risanje.

Ing. Grögl Roman, profesor. Obča elektrotehnika, elektriške meritve (predavanja), elektriške meritve (vaje), elektrotehniške vaje, obča elektrotehnika.

Ing. Hacin Fridolin, profesor. Mehanika, strojni elementi z vajami (strojogradba), parni kotli, mehanska tehnologija, strojni elementi. Od 1. septembra 1930. do 24. marca 1931. kot honorarni učitelj in od 25. marca 1931. dalje kot profesor.

Hrovatin Klementina, predmetna učiteljica. Izdelovanje oblek, krojno risanje, nauk o nošah, tvarinoslovje.

Hübl Marija, strokovna učiteljica. Šivanje perila, krojno risanje, tvarinoslovje.

Jaklič Boris, profesor. Francoščina, nemščina.

Ing. Jezeršek Janez, suplent. Studijski dopust. Prideljen v službovanje na Tekstilno šolo v Kranju. Razrešen službovanja na tukajšnjem zavodu z dnem 2. oktobra 1930.

Jurančič Janko, suplent. Srbohrvaščina. Kot honorarni učitelj nastopil službo dne 4. novembra 1930., kot suplent od dne 2. januarja 1931.

Jurkovič Ljuba, suplent. Srbohrvaščina. Do 20. oktobra 1930.

Klinec Stanislav, profesor. Knjigovodstvo, računstvo, kalkulacije.

Kos Gojmir Anton, profesor. Dekorativno risanje, prostoročno risanje.

Ing. arch. Kos Miroslav, suplent. Tehnologija in nauk o gradivu, nadzemno stavbarstvo, stavbno risanje, nauk o slogih in zgodovina arhitekture.

Kralj Fran, suplent. Ornamentalno modeliranje, kiparstvo in rezbarstvo, plastična anatomija.

Kravos-Lombar Angela, predmetna učiteljica. Slovenščina, srbohrvaščina, nemščina.

Ing. arch. Kregar Rado, profesor. Nadzemno stavbarstvo, stavbno risanje, gradivoslovje.

Kremenšek Josip, profesor. Matematika, kemija z geologijo in mineralogijo, kemija in kemijska tehnologija, geometrija.

Ing. Kuhelj Anton, suplent. Mehanika, elektrotehnika, elektrotehniške vaje, toplotni motorji, obča elektrotehnika.

Kunaver Karel, strokovni učitelj. Kovinarstvo.

Lenarčič Janko, predmetni učitelj. Slovenščina in spisje, obrtno računstvo in knjigovodstvo.

Mallner Friderik, strokovni učitelj. Praktična elektrotehnika.

Mercina Josip, strokovni učitelj, odlikovan z zlato medaljo za odlično službovanje. Splošno mizarstvo, detajlno risanje.

Mirtič Josip, strokovni učitelj. Kovinarstvo.

Mohorčič Francka, predmetna učiteljica. Izdelovanje oblek, tvarinoslovje, krojno risanje.

Nardin Julij, profesor. Fizika.

Ing. Petrič Hinko, profesor. Strojogradba, strojno risanje, mehanika, geodezija.

Premru Vladimir, suplent. Kemija z geologijo in mineralogijo, kemija in kemijska tehnologija, mineralogija in geologija, elektrokemija, fizika in mineralogija.

Repič Alojzij, profesor, odlikovan z redom sv. Save IV. stopnje. Bolniški dopust. Upokojen 31. marca 1931.

Ribarić Miho, profesor. Matematika, signalne naprave.

Dr. phil. Rožič Valentin, profesor. Slovenščina, zemljepis in zgodovina, državoznanstvo.

Sajevec Alojzij, strokovni učitelj. Kovaštvo.

Saksida Rudolf, strokovni učitelj. Zidarstvo.

Schmiedt Ana, predmetna učiteljica. Vezenje in tvarinoslovje.

Sever Anton, profesor. Tehniško prostoročno risanje, tehniško konstruktivno risanje, zgodovina plastike, ornamentalno modeliranje.

Ing. Skočir Rudolf, profesor. Strojegradba, elektrotehniško risanje, obča elektrotehnika, praktična elektrotehnika, elektrotehniške vaje.

Sluga Marija, strokovna učiteljica. Vezenje.

Sodnik Alojzij, profesor. Matematika.

Spasojević Pero, strokovni učitelj. Zlatarstvo in kovinsko filigranstvo.

Šantel Saša, profesor, odlikovan z redom sv. Save IV. stopnje. Dekorativno risanje.

Ing. Škof Rudolf, profesor. Mehanika, gradbeni stroji, železobetonske in železne konstrukcije, geodezija, osnove gradbenih konstrukcij.

Štirn Josip, predmetni učitelj. Mehanska tehnologija, tehniško risanje, strojno risanje, strojni elementi z vajami (strojogradba), strojogradba.

Šubic Mirko, profesor. Geometrijsko risanje, prostoročno risanje in kompozicijske vaje, opisna geometrija.

Tavčar Ivan, predmetni učitelj. Modelno mizarstvo, konstrukcijski nauk, tehniško-konstruktivno in geometrijsko risanje.

Ing. Tavčar Riko, suplent. Mehanska tehnologija, mehanika, strojni elementi z vajami (strojogradba), parni motorji, hidravlični stroji, železne konstrukcije.

Tejkal Ivo, profesor. Matematika, projekcijski nauk, projekcijsko risanje.

Tominec Ivan, profesor. Slovenščina, francoščina, srbohrvaščina.

Ing. arch. Treo Rudolf, profesor. Gradbeno poslovanje, gradbeni stroji, stavbarstvo, osnova in oprema poslopij, stavbno risanje.

Uršič Ignacij, strokovni učitelj. Košarstvo.

Užnik Rudolf, strokovni učitelj. Graverstvo.

Vehar Marija, predmetna učiteljica. Vezenje, tvarinoslovje.

Volavšek Davorin, profesor. Zemljepis in zgodovina, državoznanstvo.

Znidarčič Ivan, profesor. Opisna geometrija, umetniško oblikoslovje.

V stalež našega zavoda sta bila sprejeta s 1. aprílom 1931.:

Knafelj Alojzij, strokovni učitelj. Krojaštvo.

Steinmann Josip, strokovni učitelj. Čevljarstvo.

Honorarni učitelji:

Berneker Franc, akad. kipar. Kiparstvo in rezbarstvo, anatomija, tehnologija.

Bydlo Ivan, nadgeometer. Geodezija, geodetske vaje, izdelovanje načrtov.

Dr. Ciber Fran, zdravnik. Zdravoslovje.

Ing. Črnjač Josip, asistent na tehniški fakulteti. Topografsko risanje, pripravljajno risanje, izravnalni račun, višja geodezija, izdelovanje načrtov.

Detter Franjo, višji agrarni geometer. Geodezija, geodetske vaje.

Gspan Alfonz, višji finančni tajnik. Izravnalni račun, geodetsko računanje.

Kregar Josip, mestni tesarski mojster. Tesarske praktične vaje.

Dr. Kristan-Lunaček Slava, zdravnica. Zdravoslovje.

Ing. Lah Rado, ravnatelj Kmetijske družbe. Tehnika kultur.

Dr. Pajnič Edo, sodnik apelacijskega sodišča in izredni univerzitetni profesor. Osnove pravnih nauk, katastrski predpisi, davčni zakon, komasacija.

Ing. Strojnik Romeo, izredni profesor tehniške fakultete. Termodinamika, mehanika.

Ing. Zidanšek Josip, kmetijski inspektor Dravske banovine. Nauk o zemljišču.

Pisarniška zvanica:

Čermak-Pečnik Anica.

Zvaničnik laborant:

Zupančič Avgust.

Služitelji:

Finžgar Josip.

Schweiger Anton.

Zore Franc.

Železnik Jakob.

Snažilki-dnevničarki:

Javoršek Liza.

Semelrok Jerica.

Snažilka:

Frančiška Štrumbelj.

Mizarski delavec.

Jakob Pančur.

Naloge za pismene završne izpite v glavnem terminu šolskega leta 1929./1930.

Arhitektonsko - gradbeni odsek.

Slovenščina:

- A. Osnovna načela moderne arhitekture.
B. Moderni kmetijski dom.

Matematika:

Skupina A.

1. Dve nedostopni točki A in B ležita vertikalno druga nad drugo. Iz točke C , katere horizontalna distanca d od prvih dveh točk znaša 1430 m, viziramo točko A , oz. B , da izmerimo elevacijska kota $\alpha = 31^{\circ} 7' 10''$, oziroma $\beta = = 23^{\circ} 14' 40''$. (Slika 1.)

Kolika je višina AB ?

2. Lik, ki ga kaže skica, se suče okoli vrisane osi. Izračunaj površino pri tem nastalega rotacijskega telesa! (Slika 2.)

$$\begin{aligned} h &= 675 \text{ cm} \\ R &= 43 \text{ cm} \\ r &= 8,5 \text{ cm.} \end{aligned}$$

3. Steber iz apnenca, ki tehta 40 ton, ima obliko prisekanega pokončnega krožnega stožca. Njegova višina znaša 12 m, premer spodnje osnovne ploskve je 1,5 m. Kolik je premer zgornje osnovne ploskve? (Spec. teža apnenca 2,75 ton [m³].)

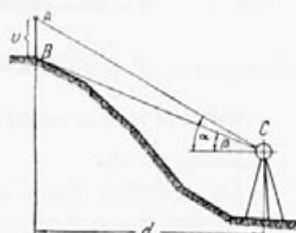
4. Nova stanovanjska hiša, ki naj se pri obrestni meri 5% amortizira v 20 letih, bo donala 150.000 Din letne najemnine. Kolika je njena današnja vrednost?

Skupina B.

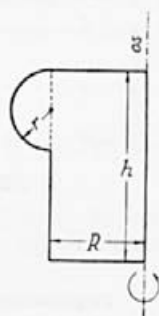
1. Izračunaj višino v nedostopne točke T nad horizontalno ravnino iz sledečih podatkov:

V omenjeni horizontalni ravnini ležita dve točki T_1 in T_2 tako, da se nahajata s točko T v vertikalni ravnini. Pri viziranju točke T s točk T_1 , oz. T_2 sta elevacijska kota $\varepsilon_1 = 34^{\circ} 23' 20''$, oziroma $\varepsilon_2 = 41^{\circ} 18' 50''$; distanca d med T_1 in T_2 znaša 120 m. (Slika 3.)

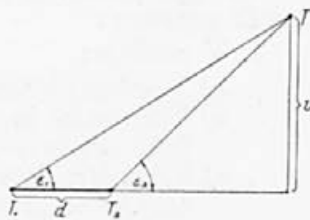
2. Krožni svitek ima isto površino, kot oni enakostranični valj, ki se ga dotika, kakor kaže

Slika 1.

Slika 2.

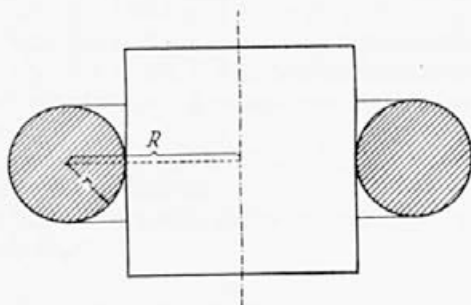

Slika 3.

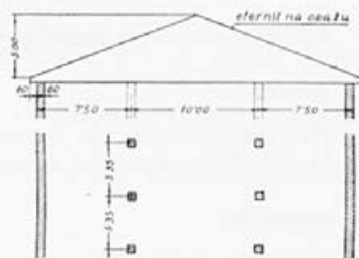
slika. Prostornina valja je 1 m^3 . Kolike so dimenzije svitka? ($R = ?$, $r = ?$) (Slika 4.)

3. Pri krožnem stožcu je premer osnovne ploskve 5 dm ; najdaljša tvornica znaša 8 dm , najkrajša pa 6 dm . Izračunaj prostornino!

4. Stavba, ki je stala $2,5$ milijona Din, se mora amortizirati v 15 letih. Obrestna mera je 6% . Koliko je treba vsako leto odpisati za amortizacijo?

Slika 4.

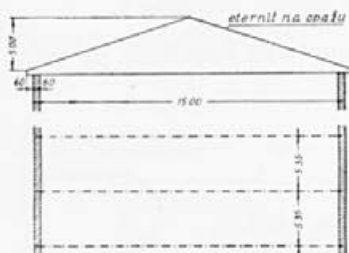

Slika 5.

Statika in armiran beton:

Skupina A.

Za priložen tloris šolskega poslopja je izdelati statični račun in armaturni načrt železobetonske stropne konstrukcije in sicer samo za prostore, označene s črko A. Armaturni načrt naj vsebuje skico tlorisa z označbo prerezov, kakor tudi izvleček potrebnega železa.

Slika 6.

Skupina B.

Za industrijsko poslopje po priloženem tlorisu in prerezu je zasnovati leseno strešno konstrukcijo in izdelati statični račun za dimenzioniranje strešnega tramovja. (Slika 5.)

Skupina C.

Za industrijsko poslopje po priloženem tlorisu in prerezu je zasnovati železno strešno konstrukcijo in izdelati potrebni statični račun. Strešna kritina. (Slika 6.)

Projektiranje zgradb:

Skupina A.

Program za Sokolski dom v manjšem mestu Dravske banovine.

Na dani parceli je projektirati zgoraj navedeno poslopje, ki naj vsebuje sledeče prostore:

1. V pritličju:

- Vestibul z blagajno, garderobo, stranišča, ločena za moške in ženske.
- Telovadno in prireditveno dvorano z manjšim odrom za gledališke predstave, garderobe za telovadce in igralce.
- Prhe, stranišča za telovadce. Kabino za kino-operaterja s posebnim stopniščem in izhodom. (Kabina je lahko tudi nad galerijo v dvorani.)

Dvorana mora imeti poleg glavnega vhoda tudi zasilne izhode.
d) Društveni prostor telovadnega odseka, knjižnico in čitalnico.

2. V prvem nadstropju:

e) Društveni prostor godbenega in dramatičnega odseka.

f) Stanovanje upravitelja, obstoječe iz dveh sob in pritiklin.

3. V kleti stanovanje hišnika, obstoječe iz sobe, kuhinje in pritiklin. Prostor za centralno kurjavo, shrambo za premog in drva. Shrambo za stole in telovadno orodje, ki pa mora biti zvezana s telovadnico z dvigalom.

4. Parcela se mora izrabiti tako, da je telovadišče na prostem in je streho poslopja deloma izrabiti kot tribuno. Ostali del parcele je urediti za vrt.

Izdelati je vse tlorise, dve fasadi in 1 glavni prerez v merilu 1 : 200, prerez v merilu 1 : 100.

Skupina B.

Program za občinsko poslopje manjšega trga Dravske banovine.

Na dani parceli je projektirati zgoraj navedeno zgradbo, ki naj obsega sledeče prostore:

1. Vestibul, čakalnico, stranišča (2 in 1 pisoar).

2. Sobo tajnika.

3. Sobo župana.

4. Posvetovalnico z garderobo.

5. Policijski urad, obstoječ iz stražnice, 1 pisarne, skupnega zapora in 2 ločenih celic, 2 stranišči s pisoarjem.

6. Stanovanje župana, obstoječe iz 3 sob in pritiklin.

7. Stanovanje hišnika, obstoječe iz 1 sobe in pritiklin.

Izdelati je vse tlorise in fasade v merilu 1 : 100 ali kot skice brez vrisanih konstrukcij. Prerez skozi stopnišče pa je izdelati kot pri vložnem načrtu.

Skupina C.

Program za zavod za dojenčke in otroški vrtec v Novem mestu - Kandiji.

Na priloženi parceli je projektirati zgoraj navedeno poslopje, ki naj obsega sledeče prostore:

Zavod za dojenčke (30 otrok).

1. Čakalnico.

2. Pisarno.

3. Sobo za dojenje.

4. Garderobo in kopalnico.

5. Kuhinjo s shrambo.

6. 2 spalnici za otroke.

7. Stranišča za odrasle in otroke, ločena.

8. Stanovanje za voditeljico z 2 sobama in pritiklinami.

9. 1 samsko sobo, 2 kabineta za služkinjo in kuharico.

10. V kleti pralnico, likalnico in shrambo za živila, premog in drva.

Otroški vrtec (30 otrok).

1. 1 učilnico.

2. 1 igralnico.

3. Počivalnico, umivalnico, stranišča, garderobe. (Stranišča za otroke vrtea ločena od stranišč za otroke zavoda.)

4. Pokrite, a odprte verande, ki se dajo po zimi zapreti z okni.

5. Igrišča na prostem v zvezi z vrtom.

Izdelati je vse tlorise in fasade v merilu 1 : 200 in glavni prerez 1 : 100.

Skupina D.

Program za gostilno s kmetijo na Dolenjskem.

Na podani parceli je projektirati zgoraj navedena poslopja, in sicer:

1. Stanovanjsko poslopje z gostilno, ki ima:

a) V pritličju: točilnico, gostilniško sobo, posebno sobo, kuhinjo, shrambo, pomivalnico, stranišča (ločena za goste in domače) s pisoarjem, zaprto verando in kegljišče.

b) V 1. nadstropju: stanovanje gospodarja, obstoječe iz treh sob in pritikin, brez kuhinje, ostali prostor se izrabi za tujske sobe.

c) V podstrešju: sobe za natakariče, deklo, podstrešne shrambe za suho sadje, prekajevalnico mesa, sušilnico perila.

d) V kleti: pralnico, kleti za vino, poljske pridelke, sadje.

2. Gospodarska poslopja:

e) Konjski hlev za 4 domače in 6 tujih konj s krmilnico, opremnico, sobico za hlapca.

f) Goveji hlev za 4 krave, 2 vola, s svinjsko kuhinjo, krmilnico, shrambo za mleko.

g) Svinjak za 6 prašičev.

h) Remiza za 2 poljska, 1 gnojni voz, 1 zapravljiček, 1 sani.

i) Skedenj in svisli, shrambo za krmo, steljo.

j) Gnojišče, tekališče za prašiče. Gostilniški vrt, sadni vrt, gospodarsko dvorišče.

k) Ledenico s hladilnico.

Izdelati je vse tlorise, eno fasado in dva prereza v merilu 1 : 200 in strešno izvedbo ter ostrešje stanovanjskega poslopja 1 : 100. Situacija 1 : 1000.

Skupina E.

Program za štirirazredno osnovno šolo, kateri je priključen otroški vrtec in stanovanjsko poslopje za učitelje.

Na priloženi parceli je projektirati šolsko in stanovanjsko poslopje, ki naj obsega sledeče prostore:

Šolsko poslopje.

1. 4 učilnice, vsaka za 50 otrok.

2. 1 učni prostor za rokotvorni pouk.

3. 2 prostora za otroški vrtec za 30 otrok s posebnim vhodom in stranišči.

4. 1 pisarno, 1 konferenčno sobo in 2 učna kabineta.

5. Stranišča s pisoarji za učence in učitelje, garderobe.

6. Jedilnico in kuhinjo, uporabno za šolarsko kuhinjo kakor tudi za gospodinjstvo šolo; oboje v suterenu.

7. Pršne kopeli z 10 prhami in 1 banjo.

8. Prostor za centralno kurjavo s kletjo za premog in drva, ter šolske kleti.
9. Telovadnico, 8×14 m, z malim odrom za šolske proslave.

Stanovanjsko poslopje.

1. 1 stanovanje s 3 sobami in vsemi pritiklinami.
2. 2 stanovanj z 2 sobama in pritiklinami.
3. 3 samske sobe z 1 kopalnico in 1 straniščem.
4. V kleti kleti za stranke, 1 pralnico.

Pripomba: Poslopje sme imeti le deloma ravno streho.

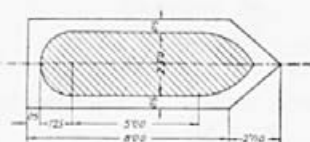
Izdelati je zasnovo tlorisov in dveh fasad v merilu 1 : 200, strešno izvedbo 1 : 100, ter situacijo z vrisanim vrtom.

Dodatek: Osnovna šola mora imeti tudi telovadišče, vrtec pa igrišče na prostem v zvezi z vrtom. Situacija 1 : 1000.

Inženjerske gradnje.

Skupina A.

Sredi reke, ki ima pri nizkem vodostaju 2.0 m globine, naj se fundira mostni slop, čigar fundament ima obliko:

Slika 7.

Izdela naj se:

1. Dispozicija fundiranja (v prerezu in tlorisu).
2. Detajl načina ograditve gradbene jame.
3. Tehniško poročilo.

Skupina B.

Za neko mestno cesto bo znašal čez nekaj let predvidoma vozni promet 8 voz na širino cestišča; temu prometu odgovarjajoče naj dobi cesta primerno širino, vračunši potrebne trotoarje. Ker pa znaša momentano promet samo 4 voze, tedaj naj se širina med stavbnima črtama za enkrat izpolni s primerno dimenzioniranimi drugimi cestnimi pasovi.

Izdela naj se:

1. Profil ceste v končnem stanju.
2. Profil ceste v začasem stanju (vsaj dve varijanti).
3. Detajli začasnega profila (za eno varijanto), ako naj bo cestišče tlakovano z drobnim tlakom in trotoarji iz litega asfalta.
4. Tehniško poročilo.

Strojni odsek.

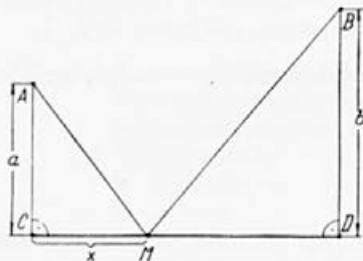
Slovenščina:

- A. Varnostne in higijenske naprave v strojnih obratih.
- B. Napredek tehnike in promet.

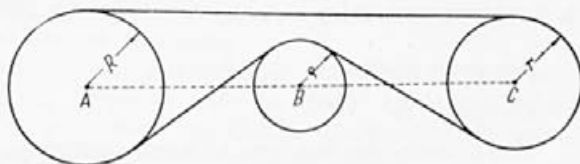
Skupina A.

1. Občina si nabavi električno centralo za ceno 8.000.000 Din. Čez koliko let bo amortizirana, ako odplačuje vseh 600 odjemalcev toka ob koncu vsakega leta po 900 Din in ako znašajo poprave ob koncu vsakega leta 90.000 Din? $p = 5\%$.

2. Kraja A in B sta oddaljena od ravne železniške proge p za $a = 5$ km, $b = 7$ km. Dolžina tira od C do D znaša 12 km. Kje (M) je zgraditi kolodvor, da bodo stroški za izpeljavo ravnih cest od A do M in od B do M najmanjši? (Slika 8.)

Slika 8.

Slika 9.

3. $\int \frac{x^2 - 3x + 3}{x^3 - 4x^2 - 7x + 10} dx = ?$

4. Transmisijska naprava sestoji iz 3 jermenic.

$$R = 30 \text{ cm}$$

$$r = 25 \text{ cm}$$

$$\rho = 15 \text{ cm}$$

$$AB = BC = 1 \text{ m}$$

Določi dolžino napetega gonilnega jermena! (Slika 9.)

Skupina B.

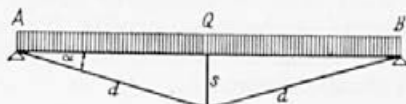
1. Obrtnik si nabavi stroje za 150.000 Din. Dolg odplačuje v enakih obrokih ob koncu vsakega leta skozi 7 let. Določi obrok in vrednost strojev ob koncu 7. leta, ako se obrestuje denar po 5% in se stroji izrabijo letno za 4% !

2. Turbini dovaja vodo žleb, ki ima v prerezu obliko enakokrakega trapeza. Stranska ploskev je nagnjena proti osnovni ploskvi za kot $\varphi = 120^\circ$. Voda doteka s hitrostjo $0,9$ m/sek. Kolika naj bo širina dna, da bo donasal žleb $1,8$ m³ na sek.?

$\frac{1}{2} \frac{m}{s}$ (Upoštevaj, da je upor najmanjši, ako je ploskev CA AB BD , ob kateri se voda drgne, najmanjša!) (Slika 10.)

Slika 10.

Slika 11.

3. Teža $Q = 6000$ kg obremenjuje enakomerno nosilec AB , ki prenese na podporo S vertikalni pritisk $q = \frac{5}{6}Q$. Določi nateg na okrogli okrepljeni

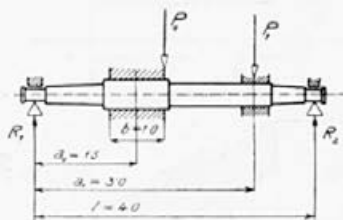
drog d (iz kovnega železa), ako meri kot $\alpha = 15^\circ 20'$. Kolik premer bi moral imeti d , ako je oblastno dovoljena obremenitev za 1 mm^2 7 kg ? (Slika 11.)

4. Določi vrednost ulomka

$$y = \frac{\sin x - \cos x + 1}{\sin x + \cos x - 1} \text{ za } x = 0!$$

Mehanika:

1. Določi grafično in analitično mere najvažnejših presekov skicirane gredi! (Slika 12.)

Slika 12.

	P_0	P_1
Skupina A . . .	1500,	3000 (kg)
B . . .	1000,	2000 "
C . . .	2000,	4000 "

2. Vztrajnik ima skicirani profil, teža G vztrajnika je dana: $G = 2000 \text{ (kg)}$. Izračunati je mero a , če je premer D težiščnega kroga znan. Spec. teža: $t_0 = 7.5 \text{ (kg/dm}^3\text{)}$. (Slika 13.)

	a
Skupina A . . .	3.6 (m)
B . . .	2.4 "
C . . .	1.2 "

3. Določi dimenzije predalčja skiciranega vrtilnega žerjava z obtežbo $Q = 2000 \text{ (kg)}$! (Slika 14.)

	D :
Skupina A . . .	3.6 m
B . . .	2.4 "
C . . .	4.8 "

Termodinamika:

1. Zrak z začetno prostornino $V_1 = 10 \text{ (m}^3\text{)}$
pod pritiskom $p_1 = 0.9 \text{ (at)}$
s temperaturo $t_1 = 17^\circ \text{ C}$

komprimiramo:

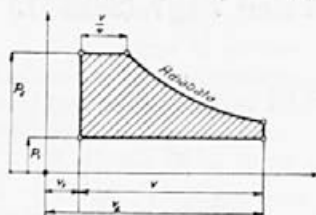
Skupina A . . .	izotermično
B . . .	politropično — $m = 1.2$
C . . .	adiabatično
	do pritiska $p_2 = 7.2 \text{ (ata)}$.

Kolikšne so končne termične količine in za kompresijo potrebno delo?

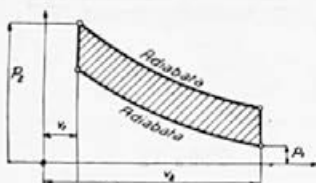
2. Za skicirani termodinamični proces je določiti potrošeno toploto Q in termodinamično učinkovitost y .

$$\begin{aligned} p_1 &= 1 \text{ (at)} \\ p_2 &= 25 \text{ (at)} \\ V_1 &= 0.1 \text{ (m}^3\text{)} \\ V_2 &= 1.1 \text{ (m}^3\text{)} \end{aligned}$$

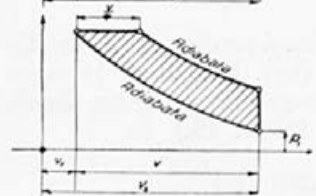
Skupina A: (sl. 15.) Skupina B: (sl. 16.) Skupina C: (sl. 17.)

Slika 15.

Slika 16.

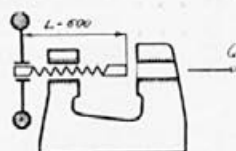
Slika 17.

3. Določi za proces iz predidoe naloge grafično in analitično pridobljeno delo L (mkg).

Merilo 0:1 (m³) 10 (mm)
1 (at) 5 (mm).

Strojni elementi in dvigala:

1. Določiti je mere vijaka in matice skicirane stiskalnice. (Slika 18.)

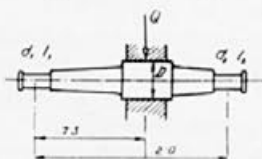
Slika 18.

Skupina A $Q = 10^t$
B $Q = 12^t$
C $Q = 15^t$

2. Izračunati je zobato kolesje stavbarskega vitla za breme Q z ročnim pogonom. Vrvni boben $D = 40$ (cm).

Skupina A $Q = 4^t$
B $Q = 6^t$
C $Q = 8^t$

3. Določiti je mere d in l čelnih tečajev in premer D gredi, obremenjene z vztrajnikom s težo Q . Glej skico!

Slika 19.

Skupina A $Q = 5000$ (kg)
B $Q = 4000$ "
C $Q = 2000$ "

Grafično in analitično.

Hidravlični stroji:

Skupina A, B, C, D.

1. Skiciraj (shematsko) ter vpiši v skici imena in pomen posameznih delov črpalk:

Skupina A. Hidravliški oven.
B. Plinska črpalka.
C. Injektor.
D. Pulsometer.

2. Izračunaj in načrtaj za Peltonovo kolo kotač z lopaticami, šobo in dotok v merilu 1 : 5, ako je na razpolago vodna energija:

Skupina A.	$H = 105 \text{ m}$	$Q = 0.16 \text{ m}^3/\text{sek.}$	$\varphi = 0.96$
B.	$H = 118 \text{ ''}$	$Q = 0.20 \text{ ''}$	$\varphi = 0.98$
C.	$H = 134 \text{ ''}$	$Q = 0.28 \text{ ''}$	$\varphi = 0.96$
D.	$H = 150 \text{ ''}$	$Q = 0.34 \text{ ''}$	$\varphi = 0.98$

pri stopnji učinka $\eta = 0.85$; $n_s \cong 20$.

Kalorični stroji:

1. Določi poglavitne mere parnega stroja z enim valjem na kondenzacijo z nasičeno paro za $N_e = 120$ (ks).

$$P_1 = 8 \text{ (ata)}$$

$$s_0 = 5\%$$

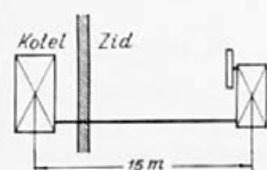
Sestavna slika stroja.

Skupina A . . .	50 (obt/min)
B . . .	100 ''
C . . .	150 ''

Dinamični diagrami ročičnega obratovala predidočega stroja.

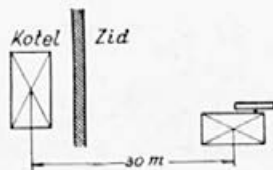
2. Določi potrebne vode od kotla do stroja.

Skupina A. (Sl. 20.)

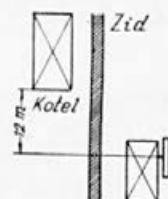
Slika 20.

Skupina B. (Sl. 21.)

Slika 21.

Skupina C. (Sl. 22.)

Slika 22.

Elektrotehniški odsek.

Slovenščina:

- 50 let električne žarnice.
- Voda, premog in elektrifikacija.

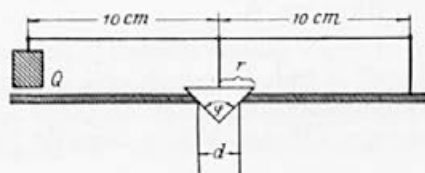
Matematika:

Skupina A.

1. Občina si nabavi električno centralo za ceno 8,000.000 Din. Čez koliko let bo vsota amortizirana, ako odplačuje vseh 600 odjemalcev toka ob koncu vsakega leta po 900 Din in ako znašajo poprave ob koncu vsakega leta 90.000 Din? $p = 5\%$.

$$2. \int \frac{x^2}{5x^2 + 12} dx = ?$$

3. Ventil iz medu (spec. teža 8.4 g) ima obliko pokončnega stožca $r = 3 \text{ cm}$, $\varphi = 85^\circ 40'$ in je obtežen z utežjo $Q = 5 \text{ kg}$, ki visi na drogu (dolžina 20 cm, teža 1.2 kg). Drog je podprt pod sredino. Širina dovodne parne cevi $d = 2 \text{ cm}$. Pri koliko atmosferah pritiska bo dvignila para ventil? (Slika 23.)

Slika 23.

4. Določi kapaciteto dveh koncentričnih valjev z dielektrično konstanto ϵ . Manjši polmer je r_2 , večji r_1 , dolžina l .

Skupina B.

1. Obrtnik si nabavi stroje za 150.000 Din. Dolg odplačuje v enakih obrokih skozi 7 let, ob koncu vsakega leta. Določi obrok in vrednost strojev ob koncu 7. leta, ako se obrestuje denar po 5% in se stroji izrabijo letno za 4%!

2. Iz 3 desk širine 20 cm naj se napravi žleb kolikor mogoče velikega prereza. Določi kot φ , pod katerim naj bo naklonjena stranska deska proti osnovni! (Primerjaj sliko 10.)

3. Transmisijska naprava sestoji iz treh jermenic:

$$R = 30 \text{ cm,}$$

$$r = 25 \text{ cm,}$$

$$\rho = 15 \text{ cm.}$$

$$AB = BC = 1 \text{ m.}$$

Določi dolžino napetega gonilnega jermena! (Glej sliko 9.)

4. Določiti je reaktanco (x) trofaznega daljnovoda z dolžino $l = 100$ km. Periodno število (f) znaša 50, polmer vodov $r = 0.45$ cm, medsebojna razdalja vodov $a = 120$ cm. Celotni indukcijski koeficient (L_c) je enak diferenci samoindukcijskega (L_s) in medsebojnoindukcijskega koeficienta (M).
 $x = L_c \cdot 2\pi f$.

$$L_l = \frac{2l}{10^4} \left[\ln \frac{2 \cdot 10^5}{r} - 0.75 \right]$$

$$M = \frac{2l}{10^4} \left[\ln \frac{2 \cdot 10^5}{a} - l \right]$$

Nalogo je rešiti s splošnimi in posebnimi števili.

Mehanika:

Skupina A.

Določi glavne dimenzije železnega končnega droga. Daljnovod 10.000 V obstoji iz treh bakrenih vrvi 35 mm^2 , ki so napete maksimalno z 12 kg/mm^2 . Razdalja vodov med seboj znaša 1 m, razdalja drogov pa 100 m. Maksimalno povese 255 cm. Višina najnižje točke voda mora znašati 6 m.

Skupina B.

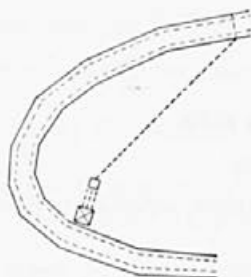
Izračunaj železni kotni drog za 6000 V, obstoječ iz 3 bakrenih vrvi 50 mm^2 ter maksimalno dopustno natezno trdnostjo 12 kg/mm^2 , ako se trasa lomi pod kotom 30° . Vodi so na drogu razvrščeni v obliki jednakostraničnega trikotnika s stranico 100 cm. Maksimalno povese 2.06 m, višina najnižje točke voda 6 m, razpetje 95 m.

Hidravlika:

Skupina A (B).

Gorski reki smemo odvezemati 13 (5) m^3/sec . vode. Radi neugodnega terena speljemo to vodno množino po 3 (2.8) km dolgih rakah, ki jih vsekamo v živo skalo in v katerih dopustimo hitrost vode 3 (3.2) m/sec . Na koncu rak zgradimo vodno zaporo in vodimo vodo po 3 (2) ceveh do hidrocentrale. Dolžina cevi znaša 280 (450) m, brutto padec pa 80 (180) m.

Dimenzionirajte rake in cevi! Izračunajte netto-padec! Izberite število in tip turbin! Narišite situacijo hidrocentrale! (Slika 24.)

Slika 24.

Obča elektrotehnika:

Skupina A.

Za krajevno omrežje projektiraj transformacijsko postajo 75 KVA, 6000/380-220 V. Za visoko-napetostni priključek in sekundarne odvode predvideti je prosti vod. Energijo je meriti na visoko-napetostni strani. Izdelati je stavbni osnutek in skico o razvrstitvi aparatov ter stikalno skico.

Skupina B.

Projektiraj za elektrifikacijo industrijskega podjetja transformacijsko postajo, obstoječo iz dveh transformatorjev po 100 KVA, od teh je eden za rezervo. Napetost 6000/380-220 V. Visoko-napetostni dovod in sekundarni odvod naj bo izvršen v kablu. Električna centrala nudi podjetju energijo na visokonapetostni strani. Zahteva se stavbni osnutek z razvrstitvijo aparatov in stikalna skica.

Praktična elektrotehnika:

Skupina A.

1. Križanje daljnovoda z reko izvršimo v aluminiju 95 m/m. Razstoj drogov znaša 300 m. Določi maksimalno povesje, kritično temperaturo in kritično razdaljo drogov, ako maksimalna obremenitev aluminijevega voda ne prekaša 7 kg/mm^2 !

2. Nariši krivuljo za razne obremenitve transformatorja Set 50, 6000 V, stik A_2 , in sicer pri $\cos \varphi = 1$ in $\cos \varphi = 0,8$.

3. Predorni izolator iz porcelana z notranjim polimerom 1 cm in zunanji polimerom 5 cm ima dielektričnostno konstanto $\epsilon = 4,5$, dopustna električna obremenitev zraka znaša 21 kV/cm. Pri kateri napetosti začnejo elektrode izžarevati?

Skupina B.

1. Razdalja konzumnega okoliša, ki potrebuje ca 6000 KV, od hidrocentrale znaša 30 km. Določi prerez trofaznega voda, izgubo napetosti in energije ter maksimalno povesje, ako znaša razdalja drogov 130 m.

2. Nariši za transformator Het 100, 6000 V, stik C_3 , krivuljo koristnega učinka v odvisnosti $\cos \varphi$, in sicer pri maksimalni in polovični obremenitvi.

Završni izpiti.

Redni (glavni) rok junija 1930.

Pismeni izpiti so se vršili:

na arhitektonsko-gradbenem odseku v dneh 30. in 31. maja, 2., 3. in 4. junija;

na strojnem odseku v dneh 30. in 31. maja, 2., 3., 4., 5. in 6. junija;

na elektrotehniškem odseku v dneh 30. in 31. maja, 2., 3., 4. in 5. junija.

Ustni izpiti so se vršili:

na arhitektonsko-gradbenem odseku v dneh 16., 17. in 18. junija;

na strojnem odseku v dneh 11. in 12. junija dopoldne in popoldne ter 13. in 14. junija dopoldne;

na elektrotehniškem odseku v dneh 20. in 21. junija.

K izpitu so bili pripuščeni vsi učenci četratih letnikov odsekov razen dveh s strojnega odseka. Izpit na arhitektonsko-gradbenem odseku sta opravljala tudi 2 kandidata, ki sta bila leta 1929. odklonjena za leto dni.

Na arhitektonsko-gradbenem odseku: 22 kandidatov od katerih so opravili izpit s prav dobrim uspehom 1, z dobrim 14, z zadostnim 4, odklonjen pa je bil za tri mesece 1, za leto dni 2 kandidata;

na strojnem odseku: 26 kandidatov od katerih so opravili izpit s prav dobrim uspehom 3, z dobrim 13, z zadostnim 5, odklonjeni pa so bili za 3 mesece 4, za leto dni 1 kandidat;

na elektrotehniškem odseku: 13 kandidatov od katerih so opravili izpit z odličnim uspehom 2, s prav dobrim 3, z dobrim 2, z zadostnim 6 kandidatov.

Jesenski rok septembra 1930.

Ponavljalni, oziroma naknadni završni izpiti so se vršili:

na arhitektonsko-gradbenem odseku pismeni dne 6. septembra, ustni pa dne 10. septembra 1930. popoldne;

na strojnem odseku samo ustni izpiti dne 10. septembra 1930. popoldne.

K tem izpitom so bili pripuščeni:

na arhitektonsko-gradbenem odseku: 1 kandidat, ki je izpit opravil z dobrim uspehom;

na strojnem odseku: 4 kandidati od katerih so opravili izpit z dobrim uspehom 1, z zadostnim 3 kandidati.

Redni (glavni) rok junija 1931.

Pismeni izpiti so se vršili:

na arhitektonsko-gradbenem odseku v dneh 30. maja in 1., 2., 3. in 5. junija;

na strojnem odseku v dneh 29. in 30. maja in 1., 2., 3., 5. in 6. junija;

na elektrotehniškem odseku v dneh 29. in 30. maja in 1., 2., 3. in 5. junija. Ustni izpiti so se pričeli dne 11. junija in bodo končani dne 19. junija.

K diplomskim izpitom je bilo pripuščenih:

- na arhitektonsko-gradbenem odseku vsi učenci IV. letnika in eden kandidat z lanskega leta;
- na strojnem odseku vsi učenci IV. letnika in eden kandidat z lanskega leta;
- na elektrotehniškem odseku 16 učencev IV. letnika;
- na geometrskem odseku 36 učencev II. letnika.

Imenik učencev (učenk) v šolskem letu 1930./1931.

Število vseh vpisanih: rednih 693, izrednih 46.

Tehniška srednja šola, arhitektonsko - gradbeni odsek.

Število vseh vpisanih: 100.

I. letnik.

Battelino Valentin, Beránek Josip, Bevc Vid, Cajnko Stanislav, Čelešnik Franc, Čokl Slavko, Debelak Miroslav, Gerbec Boris, Golob Ferdinand, Grein Franjo, Jakopič Vekoslav, Jamšek Slavko, Jontes Jože, Kadunc Milan, Kampjut Kazimir, Kanzian Robert, Kozina Anton, Kralj Ivan, Kremžar Franc, Legiša Romana, Lichtenecker Bruno, Mežek Mirko, Oražem Gabrijela, Pavlič Friderik, Petek Jože, Počivalšek Marica, Prah Oton, Prašnikar Bogoljub, Puhar Julij, Rajgelj Anton, Ronko Jože, Roth Miroslav, Rupret Franc, Stračanek Gustav, Šarec Franc, Škof Milan, Tihle Boris, Weissbacher Fedor, Zmork Kurt, Zupanec Ivan. (40).

Med letom je izstopil: Jontes Jože. (1).

II. letnik.

Antič Ladislav, Bauer Leopold, Cerkvenc Miroslav, Jenko Ludovik, Jež Alojzij, Jug Vincenc, Kaschmann Ernest, Kladnik Ivo, Laubert Josip, Lesjak Ferdinand, Lisjak Edvard, Misson Egon, Misson Engelbert, Mlinarič Ivan, Mrše Anton, Pavšek Vladimir, Pfeifer Mirko, Ravnihar Valentin, Schrimpf Edvard, Tinta Vladimir, Turšič Josip, Znidarčič Ciril. (22).

Med letom je izstopil: Lesjak Ferdinand. (1).

III. letnik.

Brilly Anton, Brudermann Maks, Bučar Adolf, Čuk Danijel, Fleischer Eduard, Gantar Josip, Gradischnigg Erik, Humek Ljubomir, Kožuh Ivan, Kruljc Boris, Kuvovec Vekoslav, Levstik Lavoslav, Schlamberger Vladimir, Sršen Nikolaj, Seme Vladimir, Trtnik Ivan, Valenčič Demeter, Vavpetič Leon, Vidic Erik, Zibret Feliks. (20).

Med letom so izstopili: Brilly Anton, Fleischer Edvard, Kruljc Boris. (3).

IV. letnik.

Accetto Josip, Brezar Maksim, Cedilnik Anton, Dalla Valle Peter, Guštin Slava, Jež Joško, Jurčič Nada, Koren Evald, Ludovik Viktor, Orlič Lucijan, Plemelj Ivan, Pugelj Albina, Slavec Stanislav, Trobej Valter, Verk Maksim, Vojnović Janko, Zgrablič Olga, Zvan Ludovik. (18).

Tehniška srednja šola, strojni odsek.

Število vseh vpisanih: rednih 120.

I. letnik.

Abramović Rudolf, Babič Srečko, Gregorc Franc, Herman Alojzij, Jenko Anton, Juh Miroslav, Kalin Viktor, Kante Valentin, Kerštan Ivan, Kovač Rudolf, Kranjc

Janko, Kumer Henrik, Lederhas Viljem, Lukomski Mihajlo, Marković Dragutin, Marolt Rudolf, Mazej Marjan, Müller Ivan, Ocepek Ferdinand, Palme Karl, Petrič Vladimir, Požar Ivan, Pretnar Emerik, Rozin Miloš, Schweiger Rudolf, Simeoni Ladislav, Šmid Matevž, Šuln Alojzij, Teran Srečko, Topolnik Mirko, Tschernjak Franc, Učar Ivan, Virant Ratislav, Vrhovec Jakob, Willenpart Marjan, Zupančič Alojz, Žitnik Franc. (37).

Med letom so izstopili: Gregorc Franc, Juh Miroslav, Lederhas Viljem, Lukomski Mihajlo, Willenpart Marjan. (5).

II. letnik.

Adamič Miloš, Amon Ervin, Antonić Ivan, Ažman Drago, Bajec Viktor, Beljan Josip, Bertoncej Oskar, Bizjak Karol, Čepin Josip, Dernač Stanislav, Divjak Branko, Drobinc Emerik, Jan Jože, Knaflič Bogdan, Kočevar Franc, Korošec Vladimir, Kraigher Danilo, Lapajne Bogomir, Lavrenčič Marjan, Lilik Mirko, Moljk Edvard, Mrše Franjo, Nastran Viljem, Petkovšek Nikolaj, Prašelj Edvard, Roš Alfonz, Sindik Josip, Stojan Martin, Šmajdek Ladislav, Učakar Božidar, Vrečko Franc, Vrtačnik Marjan, Zei Ljudevit. (33).

Med letom je izstopil: Mrše Franjo. (1).

III. letnik.

Bahar Ivan, Baumkircher Radoslav, Dekleva Bogomil, Flere Miran, Janežič Avgust, Jerčin Karol, Jurca Anton, Kefer Djuro, Komac Miloš, Kornitzer Napoleon, Kovačič Franc, Krpan Edvard, Levstek Anton, Marn Miran, Mreschar Ivan, Perdan Alojzij, Rajh Mirko, Remiaš Ivan, Schieber Franjo, Terseglav Vasilij, Vacik Evald, Vovk Anton, Vrhovnik Milan, Zadnikar Radoslav, Žigon Marjan. (25).

IV. letnik.

Božič Rudolf, Brumat Adolf, Daneu Vladimir, Dekanič Anton, Del Linz Rihard, Gartner Ivan, Gogala Stanko, Gorjanc Ivan, Gröbler Adolf, Hajnšek Erih, Jambrovič Ante, Jereb Zane, Končan Franc, Kovič Mirko, Lapajne Darij, Majcen Rudolf, Miljanović Bogdan, Mišvelj Ivan, Odlasek Ciril, Pavlič Josip, Perco Valter, Smolej Anton, Svetličič Bogomir, Volčanšek Bogomir, Wudler Boris. (25).

Tehniška srednja šola, elektrotehniški odsek.

Število vseh vpisanih: 92.

I. letnik.

Brodar Franc, Čizman Ivan, Doberšek Miroslav, Grundner Viljem, Hajnšek Stanislav, Juvančič Josip, Katnik Egon, Kemperle Mihael, Klančnik Gregor, Kmetec Josip, Kočevar Andrej, Kovačič Alfonz, Kovačič Anton, Kuhar Gabrijel, Leben Konrad, Lesica Boris, Maurin Franc, Mavko Leopold, Moll Miran, Otolani Miroslav, Rozbaud Rihard, Soklič Demeter, Stopar Bruno, Škrbe Rafael, Šušek Adolf, Varl Miran, Weissbacher Miroslav. (27).

Med letom je izstopil: Kemperle Mihael. (1).

II. letnik.

Burgar Jože, Dolenc Emil, Hanak Oton, Herceg Dragotin, Holz Franjo, Jamnik Josip, Jerčin Friderik, Kodran Stanislav, Kosmač Janko, Kostič Radivoje, Košmerl

Franc, Orlič Ivan, Pesocky Valentin, Ponikvar Franc, Požnel Anton, Ranzinger Josip, Razboršek Edvard, Šuljić Mladen, Vajda Ivan, Vlček Juraj, Weber Adalbert, Znidar Rihard, Žorga Rudolf. (23).

III. letnik.

Černe Anton, Dolhar Štefan, Favai Smiljan, Gorjup Bogomir, Homovec Bogomil, Kačič Metod, Legat Uroš, Lorenzutti Drago, Ludvig Mirko, Maček Edvard, Paulič Mirko, Pengov Marjan, Rabič Adolf, Rozman Bogomir, Sever Božo, Sikyta Josip, Stani Branko, Šmajdek Anton, Sušteršič Robert, Tičar Aleš, Tomine Vladimir, Veršičnik Maks, Žirovnik Janez, Živič Milan, Župančič Uroš. (25).

IV. letnik.

Bizjak Ivan, Chwatal Drago, Duhovnik Ivan, Gregorič Alojzij, Gršković Slavko, Jeločnik Pavel, Majcen Ladislav, Oblak Franc, Pervanja Albin, Pogačar Viktor, Ramuš Ivan, Raspotnik Slavko, Rupnik Salvator, Štambuk Davorin, Vukčević Jovan, Zalesjak Ciril, Železnik Jože. (17).

Tehniška srednja šola, geometrijski odsek.

Število vseh vpisanih: 80.

I. letnik

Barbič Jože, Berce Vinko, Breskvar Ivan, Eleršek Jožef, Gams Alfonz, Gatnik Maks, Jaklič Karel, Jekl Stanislav, Kenda Boris, Klarič Matija, Kožuh Boris, Krča Ivan, Laharnar Vladimir, Lavrenčič Vladislav, Lazorko Boris, Marušič Franc, Mayer Aleksander, Mlekusch Andrej, Nadler Ivan, Pelc Zvonimir, Pintar Ljubomir, Plzak Jaroslav, Pogačnik Jožef, Polovšek Franc, Prohinar Adolf, Rasinger Emil, Ravbar Rudolf, Rousz Andrej, Supančič Janko, Šenica Janez, Tavčar Vladimir, Umek Josip, Vuga Ivan, Werft Milan, Zadnik Ljuban, Zupančič Daniel, Žilih Jože, Žitnik Hugon, Zupanič Ludovik. (39).

Med letom je izstopil: Marušič Franc. (1).

II. letnik.

Benko Anton, Bernik Srečko, Bohinc Stanko, Borštnar Ivan, Cetinski Leopold, Cibic Milan, Fric Ignacij, Gril Viktor, Jakhel Karel, Jecelj Stanko, Kelšin Drago, Komar Stanislav, Krivec Avgust, Lenček Miroslav, Lužar Josip, Mercina Dušan, Merszel Franc, Miklavčič Drago, Miller Emil, Nerat Zoran, Ogorevec Alojzij, Perko Jožef, Pregelj Bogomil, Ravnik Ljubo, Regally Marjan, Rosshäupl Slavko, Rozman Ivan, Rozman Viljem, Rukavina Peter, Rus Anton, Salmič Ludovik, Senčar Jože, Stani Viktor, Švent Bogdan, Trobiš Alojzij, Tumangelov Njagul, Usenik Rafael, Vončina Ludovik, Vrančič Rado, Zobec Josip, Zuccato Remigij. (41).

Gradbena rokodelska šola.

Število vseh vpisanih: 26.

III. razred.

Acceto Marjan, Bajd Alojzij, Battelino Oton, Breznik Ivan, Brudermann Franc, Deutschmann Viktor, Erjavec Vinko, Fajan Janez, Fekonja Ludovik, Gaber Jakob.

Gabrijelčič Angel, Gradišek Lovrenc, Habjan Hilarij, Košir Anton, Krenk Jakob, Markič Janez, Nartnik Ivan, Nemeč Alojz, Ravnikar Franc, Repar Jože, Rozman Ivan, Saksida Serafin, Svetek Alojzij, Tomša Zaharija, Veselič Peter, Zajec Matjaz. (26).

Gradbena delovodska šola.

Število vseh vpisanih: 26.

I. letnik.

Bačnik Franc, Belak Josip, Berger Karol, Curk Franc, Jaklič Josip, Kogovšek Ernest, Lamberger Dominik, Lukman Tomaž, Markelj Ivan, Meglič Janez, Mesarič Ciril, Miholič Evgen, Mlaker Ivan, Pazler Andrej, Saksida Cvetko, Selšek Ivan, Sirknik Franc, Svetina Franc, Škerl Alojz, Valič Emil, Vimer Alojz, Vodnik Stanko, Vrečko Josip, Vrtač Josip, Zupanec Jožef, Zupančič Franc. (26).

Med letom sta izstopila: Miholič Evgen, Pazler Andrej. (2).

Strojna delovodska šola.

Število vseh vpisanih: 55.

I. letnik.

Bačnik Jakob, Bobnar Rudolf, Horvat Martin, Hrovatin Anton, Jančič Jože, Janjetovič Mladen, Kavčič Jože, Knific Andrej, Kuder Rudolf, Lenče Ivan, Les Dragotin, Leskovšek Viljem, Lipovšek Ferdinand, Ljubič Žarko, Majcen Anton, Medja Josip, Mišigoj Janko, Novak Vinko, Pečnik Ernest, Petrič Josip, Pirnat Alojzij, Primožič Adolf, Primožič Jožef, Radšei Maks, Schweiger Marjan, Svetlič Jožef, Železnik Milan. (27).

Med letom je izstopil: Kuder Rudolf. (1).

II. letnik.

Benčan Anton, Boškin Jože, Brudar Martin, Burgar Stanislav, Čorič Vladimir, Debevec Ivan, Dolinar Franc, Enci Hubert, Flerin Ludovik, Gorjanc Leopold, Javh Franc, Jordan Gustav, Klopčar Ivan, Košak Franc, Kuštrin Josip, Miklič Ivan, Otič Franc, Podpečan Ivan, Popovič Milorad, Robar Franc, Roš Anton, Sluga Karel, Steržaj Alojzij, Šimunovič Ivan, Škof Jakob, Škrbine Henrik, Tadel Anton, Tešar Ivan. (28).

Med letom je izstopil: Steržaj Alojzij. (1).

Elektrotehniška delovodska šola.

Število vseh vpisanih: 8.

II. letnik.

Gvardjančič Vladimir, Kregar Stanko, Maleiner Franc, Sinič Avgust, Sluga Franc, Štembal Rudolf, Šuster Josip, Žnidarič Ludovik. (8).

Mizarska in strugarska delovodska šola.

Število vseh vpisanih: 21.

I. letnik.

Benkovič Karol, Bizjan Stane, Čaks Vladimir, Gutnik Alojzij, Hiti Anton, Hutter Jožef, Jan Anton, Jeme Oton, Kadive Franc, Kališnik Anton, Kovič Adolf,

Levec Ivo, Lušin Janko, Mav Andrej, Rozman Leopold, Sodja Lovro, Suhadolnik Ivan, Štok Marijan, Toplikar Franc, Trontelj Anton, Zupančič Matija. (21).

Med letom je izstopil: Zupančič Matija. (1).

Kiparska in rezbarska šola.

Število vseh vpisanih: 12.

I. letnik.

Kocjančič Oskar, Malgaj Peter, Salesin Edvard, Štrukelj Ciril, Šušmelj Alojzij, Weiss Ivan. (6).

II. letnik.

Kastelič Josip, Kocelj Stanislav, Samar Božidar. (3).

III. letnik.

Aleš Franc, Romih Ivan, Sedmak Damas. (3).

Keramiška šola.

Število vseh vpisanih: 8.

I. letnik.

Keršmanc Sava, Matjan Sonja. (2).

Med letom sta izstopili: Keršmanc Sava, Matjan Sonja. (2).

II. letnik.

Kotar Srečko, Kotnik Stanko, Richter Rihard, Stritar Zdenka, Vrtačnik Miroslav. (5).

Med letom sta izstopila: Kotar Srečko, Kotnik Stanko. (2).

III. letnik.

Pilz Alfred. (1).

Graverska in zlatarska šola.

Število vseh vpisanih: 14.

I. letnik.

Hladnik Bogomir, Nadižar Rajko, Orel Cvetko, Stanič Rupert, Svetic Rafael, Šebek Karol, Tiran Alojzij, Zidar Milan, Zupan Jožef. (9).

Med letom je izstopil: Zidar Milan. (1).

II. letnik.

Torkar Josip. (1).

III. letnik.

Bežan Emil, Franetič Anton, Simčič Rafael. (3).

IV. letnik.

Mišič Viljem. (1).

Učna delavnica za košarstvo.

Število vseh vpisanih učencev: 2.

Germek Bernard, Zupan Ivan. (2).

Ženska obrtna šola.

Število vseh vpisanih: 129 + 46.

Oddelek za šivanje perila.

Število vseh vpisanih: 60 + 34.

I. letnik.

Arčon Karolina, Blanč Ksaverija, Brancelj Antonija, Česnik Mihaela, Čop Amalija, Deutschmann Marija, Durjava Natalija, Engelman Frančiška, Fegic Nataša, Grbec Terezija, Herman Iva, Jelenc Hilda, Kelšin Marija, Kne Ana, Kovačič Hilda, Kunstler Jelka, Lenšček Zora, Likar Ljudmila, Maier Marta, Medvešček Slava, Mozetič Cirila, Pavlovčič Jožefa, Pečnik Mara, Pezdir Stanislava, Podgornik Hermina, Pravdič Marija, Prešeren Marija, Prijatelj Terezija, Remše Silverija, Rupnik Lidija, Simonič Nada, Ulčakar Friderika, Vidic Ernestina, Zabret Helena, Zajc Stanislava. (35.)

Med letom je izstopila: Blanč Ksaverija. (1.)

II. letnik.

Benčina Marija, Čepar Ivanka, Čibej Marija, Filiplič Julija, Goršič Veronika, Jerausch Leopoldina, Kerševan Miroslava, Klančar Zora, Kučera Olga, Masle Olga, Medvešček Ana, Otrin Franja, Pust Vladimira, Rainhofen Milena, Rauter Sonja, Sedovnik Roza, Toman Draga. (17.)

Hospitantke: Bar Albertina, Bartl Mira, Battelino Erna, Čemažar Valerija, Dežman Nuša, Engelman Fani, Faganel Danila, Habunek Ivica, Hiter Vlasta, Kastelic Mija, Klimanek Albertina, Koch Romana, Kodre Mira, Kralj Valerija, Loretto Marija, Marinček Veronika, More Elka, Novinc Marija, Pečnik Marija, Prebil Stefanija, Rijavec Zora, Schleimer Mia, Schlosser Tončka, Šavnik Adolfina, Šembrek Julijana, Šimonovec Helena, Tschokert Marija, Vailgoni Vilibalda, Volčič Anica, Wissiak Elvira, Zagradnik Franja, Zerbst Irena. (32.)

Atelje-letnik.

Cerkvenik Karolina, Cunder Jelena, Dermastia Ana, Dolenc Pavla, Kodela Albina, Pahor Zora, Zajc Ana, Zelenko Emilija. (8.)

Med letom je izstopila: Dolenc Pavla. (1.)

Hospitantke: Cerar Marija, Kraljič Marija. (2.)

Oddelek za izdelovanje oblek.

Število vseh vpisanih: 44 + 9.

II. letnik.

Blaj Emilija, Čuček Melita, Golia Marija, Ivančević Marica, Kocmut Irena, Kos Vida, Lukežič Ljudmila, Mlakar Vida, Novak Štefanija, Pinterič Hilda, Prešern Hermina, Pučnik Ana, Simončič Albina, Stangl Avrelija, Štrekelj Marija. (15.)

Med letom sta izstopili: Ivančević Marica, Pinterič Hilda. (2.)
Hospitantke: Černe Nada, Dereani Lidija, Ditrih Pavla, Geyer Eli, Ivančević Marica, Kremžar Marinka, Morauc Marta, Tavčar Darinka, Žnidaršič Vida. (9.)

III, a letnik.

Dolinšek Julija, Gregorič Vera, Hrovatin Marica, Kaiser Amalija, Karba Tereziya, Kveder Rozina, Mirtič Elizabeta, Müller Anica, Prijatelj Erna, Rupar Angela, Škrbec Janja, Tomc Ida, Vičič Vida, Zaje Alma, Zelenik Ljubica, Žigon Marija. (16.)

III, b letnik.

Avsec Jovita, Brath Marta, Dovč Stanislava, Errath Valerija, Flego Ana, Gostinčar Marija, Kovač Danica, Prešeren Ida, Ravnihar Marija, Sabec Stanislava, Šmuc Elizabeta, Tumpej Hedvika, Zore Franja. (13.)

Oddelek za vezenje.

Število vseh vpisanih: 25 + 3.

I. letnik.

Delorenzo Emilija, Flere Marta, Koruza Ivanka, Kos Matilda, Krasnik Danica, Kunc Anica, Ogulin Valentina, Poženel Mihaela, Urbas Julija, Vozelj Ljudmila, Vrhovec Štefanija, Žnidaršič Francka. (12.)

Med letom je izstopila: Kunc Ana. (1.)

II. letnik.

Kos Magdalena, Sere Štefanija, Stibernik Danijela, Thaler Antonija, Vele Elizabeta, Vovko Jožefa. (6.)

Ateljeletnik.

Demšar Marjana, Herman Hermina, Kranjc Hema, Krašna Olga, Skok Marija, Srebrnič Ana, Stadler Antonija. (7.)

Med letom je izstopila: Herman Hermina. (1.)

Hospitantke: Kolenc Marija, Kuzmič Ivana, Wissiak Ana. (3.)

Imenik odličnjakov.

(Od 8. junija 1930. do 23. maja 1931.)

Završni izpiti v junijskem roku 1930.:

na elektrotehniškem odseku: Kovačec Franc, Sonnenwald Srečko.

Sklep šolskega leta dne 28. junija 1930.:

Tehniška srednja šola,
arhitektonsko-gradbeni odsek, I. letnik: Mlinarič Ivan,
strojni odsek, III. letnik: Gorjanc Ivan, Grobler Adolf,
elektrotehniški odsek, I. letnik: Pesocky Valentin; II. letnik: Homovec Bogomil,
geometriški odsek, I. letnik: Senčar Josip, Zobec Josip.
Strojna delovodska šola, I. letnik: Brudar Martin; II. letnik: Pečan Ivan, Sajevec Janko, Šintič Josip.
Elektrotehniška delovodska šola, II. letnik: Vrbnjak Edvin.
Mizarska in strugarska delovodska šola, II. letnik: Berlič Leon, Golob Karol, Makše Ivan.

Ženska obrtna šola:

Oddelek za šivanje perila, I. letnik: Otrin Franja; II. letnik: Cunder Jelena, Rebsel Emilija, Vidmar Bogomira.

Oddelek za izdelovanje oblek, II. a) letnik: Mozetič Josipina, Škrbec Janja, Zelenik Ljubica; III. letnik: Budilovsky Berta, Jarc Marija, Jesenko Ida, Komac Dušica, Perovič Agneta, Stare Božena.

Oddelek za vezenje, II. letnik: Herman Hermina, Nikelsbacher Kornelija, Pust Vladimira.

Sklep šolskega leta dne 31. marca 1931.:

Gradbena rokodelska šola, III. razred: Košir Anton, Krenk Jakob.

Sklep šolskega leta dne 23. maja 1931.:

Tehniška srednja šola,
arhitektonsko-gradbeni odsek, IV. letnik: Koren Evald, Plemelj Ivan, Žvan Ludovik,
elektrotehniški odsek, IV. letnik: Duhovnik Ivan, Gregorič Alojzij,
geometriški odsek, II. letnik: Senčar Josip.

Objave o pričetku šolskega leta 1931./1932.

Vpisovanje

se bo vršilo dopoldne od 8. do 11.

v prve letnike od torka, dne 1. septembra do sobote, dne 5. septembra,

v višje letnike v ponedeljek, dne 7. septembra.

Ob vpisu v I. letnik mora predložiti vsak učenec pravilno kolkovano prošnjo (prijavo), izpričevalo o dotedanem šolanju in krstni ali rojstni list. Če učenec ni iz kraja, mu je dovoljen vpis tudi pismeno. Učenci, ki ne prihajajo neposredno iz šole, morajo predložiti oblastveno potrjeno npravstveno izpričevalo za medčasje, ki so ga prebili izven šole.

Tiskovina za prošnjo (prijavo) se dobi pri šolskem služitelju.

Na Mizarski in strugarski delovodski šoli ne bo prvega letnika in se bo vršilo vpisovanje samo v drugi letnik.

Sprejemni izpiti

se bodo vršili v ponedeljek, dne 7. septembra.

Sprejemni izpit za prvi letnik opravljajo:

Na odsekih tehniške srednje šole samo oni učenci, ki niso dovršili štirih razredov srednje ali meščanske šole, pač pa se jih po čl. 60., točka c) Pravilnika o delovanju, redu in pouku na državnih tehniških srednjih šolah kot absolvente delovodskih ali strokovno-obrtnih šol lahko sprejme na tehniško srednjo šolo.

Na ženski obrtni šoli vse učenke, razen onih, ki na šoli prestopijo v drug strokovni oddelek. Izpit se opravlja iz ročnega dela in risanja.

Na drugih šolskih oddelkih ni sprejemnih izpitov.

Popravljalni in naknadni izpiti

se bodo vršili od torka, dne 1. septembra do ponedeljka, dne 7. septembra v redu, ki bo objavljen na razglasni deski.

Redni pouk

se prične na vseh oddelkih in letnikih dne 10. septembra. Vsi učenci in učenke se morajo v sredo, dne 9. septembra ob 8. zbrati v učilnicah, da dobijo urnik in druga navodila.

Opomba.

Navedeni termini so določeni po sedanjem šolskem pravilniku. Ako bi za prihodnje šolsko leto prišli kaki novi predpisi, jih bo šolska uprava objavila v časopisih. Starši (varuhi) novih učencev dobijo vsa potrebna pojasnila in nasvete med počitnicami v direktorjevi pisarni ob delavnikih od 9. do 10. Za eventualne pismene odgovore se morajo priložiti poštno znamke.

Vsebina.

	Stran
Direktor Reisner Jožef: Ob dvajsetletnici „Državne obrtne šole“ v Ljubljani	3
Izpremembe učiteljskega zbora v letih 1911./1912. do 1930./1931.	22
Zavod in absolventi	28
Prof. S. Šantel: Prof. Alojzij Repič	42
Izvestje	48
Direktorjevo poročilo	48
Statistika obiska v šolskem letu 1929./1930.	53
Ustanove in podpore v šolskem letu 1930./1931.	54
Osebe v šolskem letu 1930./1931.	55
Naloge za pismene završne izpite v glavnem terminu šolskega leta 1929./1930.	59
Završni izpiti	70
Imenik učencev (učenk) v šolskem letu 1930./1931.	72
Imenik odličnjakov	79
Objave o pričetku šolskega leta 1931./1932.	80

